

Délibáb

7. SZÁM

20
FILLÉR

Dayka Margit
legújabb szerepében
(Solthy—Wellesz felv.)

100
OLDAL

RÁDIÓMŰSOR
FEBRUÁR 14—20-IG

23917

30 KÖTET

elegáns kiállítású k ö n y v e t szállítunk kötetenként

**BUDAPESTEN 48 fillérért,
VIDÉKEN 58 fillérért,**

ha megrendeli a **VILÁGKÖNYVTÁR SOROZATOT.**

A világirodalom legkitűnőbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én.

A sorozatban a következő művek szerepelnek:

Karin Michaelis: Az ügyvéd úr családja
Atherton: Mikor a kőd eloszlik
Claude Farrère: A titkársasszony
Spencer Walls: Akit üldöznek a nők
R. Haggard: Cleopatra
Sheridan: Végrendelet
D. Collins: Istenítélet
O. Rust: Egy asszony elindul
Kegel: A búvár
Raten: Karrier

Kappus: Versenyfutás a sorssal
J. K. Jerome: Három ember egy csónakban
Gus Cather: A sakálember
Hans Heuer: Brazíliai kaland
Sealsfield: Tokeah
Löns: Az ordas
Kappus: Edda megvívja harcát
Weber: Az arany kalóza
Hilton: Gyilkosság az iskolában
Edgar Wallace: A versenyparipa

Mint rendkívüli kedvezményt, aki 30 kötet átvételére kötelezi magát, annak „A tudás forrása“ című díszes félbörkötésű könyvet ajándékozunk. Ez a lexikon alakú, 320 oldalas könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 15 kötetének átvétele után küldjük megrendelőinknek teljesen díjtalanul, úgy helyben, mint vidéken, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számítunk fel.

Vágja ki az alanti megrendelőszelvényt és küldje be kitöltve, a Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Helyben minden hó 26. körül kiviszi kézbesítőnk az újonnan megjelent regényt 48 fillérért, vidékre pedig, 58 fillér előzetes beküldése ellenében szállítjuk bérmentve, ha abban a helységben kézbesítő szervünk nincs.

Aki nem rendel meg a sorozatot, kötetenként is megveheti a könyveket minden újságárusnál, Budapest 48, vidéken 58 fillérért, ha kivágja lapunk 96. oldalán lévő szelvényt.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A „Világkönyvtár“ bármelyik kötetét

portómentesen küldi meg, (ha az újságárusnál nem volna kapható) Romániában: 20 lei-ért. Journal Import Propr. Dancea Jacob, Oradea. Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Csehszlovákiában: 5 Ke-ért „Lipa“ Uj-ságiroda, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8. Jugoszláviában: 8 dinárért Putnik Hirlapiroda Novisad Kralja Aleksandra 21 (Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető).

Párizsban bármely kötet ára Frs 4.— Kapható: Messageries Parisiennes. Paris 10e 28 Rue Quentin.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsónkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a „Világkönyvtár“ harminc kötetét díszes kötésben Budapest 14 pengő 40 fillérért, vidéken 17 pengő 40 fillérért, tehát kötetenként Budapest 48, vidéken 58 fillérért. Minden mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 48 fillért, illetve vidéken 58 fillért.

Tudomásul veszem, hogy 15 kötet átvétele után ajándékképpen megkapom, „A tudás forrása“ című díszes kötésű, 320 oldal terjedelmű könyvet, fizetek annak kézbesítéséért és postaköltségéért úgy helyben, mint vidéken 20 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

_____ név _____ foglalkozás
_____ ker., _____ ucca _____ szám _____ emelet _____ ajtó

A megrendelő sajátkezü, olvasható aláírása

XI. évfolyam

Budapest, 1937 február 13

7. szám

20
FILLÉR

Déliab

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hóra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 2,50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 40 centesimo, Franciaországban 1,50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefón: 14—23—39, 14—23—50.

A kormányzó, a kormányzóné, Darányi miniszterelnök, Röder és Hóman miniszterek a Vitézi bálon (Schäffer felv.)

SZERZŐ A VILÁGITÓTORONYBAN

Írta: BARABÁS PÁL

Az író beül a kávéházba és olvassa a lapokat. Otthon várja a munka, be kell fejeznie az új vígjátékát, arra gondol, milyen jó lenne, ha találna az újságokban valami jó ötletet. Gondosan átböngész tehát minden sort, a vezércikktől az apróhirdetésig, de nem talál semmit. Azaz talál, csak éppen nem vígjátékhoz való anyagot. Mintha azok az események, amelyeket az élet is jókedvűen bogozgat, kifogytak volna. Minden úgy alakul, hogy csak drámát lehet belőle csinálni. A kedves kis házasságtörősdikből tartásdíjpererek, esetleg vitriólos merényletek lesznek, a szerelmekből hűtlen elhagyások... még a házasság és a levelezés című apróhirdetésrovatot is megfertőzte valami keserűség és cinizmus és kiábrándultság.

— Nézzük a politikát — mondja az író és lapoz egyet. — Valaha a politika is vidám volt s a nagy történelmi események mögött édes kalandok, pletykák bújkáltak. — Gondosan megemészti a spanyolországi örületet, a kínai nagy éhínséget, a fegyvergyárak jelentéseit, a gumi-, dohány-, kávétermelés csődjét, híreket a nyugati civilizáció közelgő kényszerregezéséről. — Semhol semmi. — Boszszankodik az író. — És még mindig nem tudom, hova bujtatja az asszony a kedvesét, amikor a férje váratlanul hazaérkezik a világitótoronyba. — Az írónak e pillanatban ez a főgondja... ha valami jó ötletre akad, a darabot azonnal leköti a színház s ez előleget jelent, az egyetlen dolgot a világon, amiért élni érdemes.

Megvakarja a fejét, hazamegy, leül s elkezd vígjátékot írni. Ebben nem az a csodálatos, hogy vígjátékot ír, hanem az, hogy tud vígjátékot írni. Igába tudja hajtani az agyvelejét, el tud fordulni a körülötte levő millió drámától, kezébe veszi a tollat... s már csak az érdekli: mi történik a világitótoronyban? A vígjátéka ugyanis ott játszódik s a hallatlanul új történet arról szól, hogy az asszony megcsalja a férjét... s a férj váratlanul hazaérkezik. Éppen most tart a döntő fordultnál, a harmadik felvonás elején már csak egy ragyogó ötlet kell — és kész a darab. S míg az iránytű minden táján recseg a világ e tragédiáktól, repülőgépek zuhanak, bombák robbannak, az egyéni és a kollektív élet remeg a bizonytalanságtól... ő megtalálja a fordulatot: az asszony az egyik reflektorba bujtatja a kedvesét. Sajnos, estig nem tudja kiszabadítani, a férj fel akarja

gyujtani a fényzőrőt... az nem világít, felmegy, meg akarja javítani... s nem találja meg a hibát, következőképp a rokonszenves fiatallembert sem, motoresónakjára ül és elszáguld segítségért... csak reggel jön haza...

Ilyenkor tud gondolkozni az író. És igaz van. Az utolsó húsz év igazi nagy sikerei mind vígjátékok voltak, legalábbis groteszk játékok, keserű igazságok a vidámság édes-ségébe csomagolva. Topáz, Hat szerep keres egy szerzőt, Tovarisz, Szénásszekér, Játék a kastélyban — és a többi... nem véletlen, hogy inkább vígjátékok, mint drámák. Az esztéták már leszögezték, hogy ez a kor „drámaiatlan”, vagyis nem kedvez a drámanak. Hogy is kedvezne, amikor maga a kor drámái, amikor nincs ember, aki tudná, mire ébred reggel. Az írók szinte mentegetőzőképp nyilatkoztatták a premierjük előtt, hogy ők szándékosan nem írnak drámát a közönség iránti figyelmességből, ők tudják, hogy a nyájas néző egész nap elég bajt lát maga körül, ügyvédi felszólítást, gázszámát, a lányát nem tudja férjhez s a fiát álláshoz juttatni... tehát este, ha beül kedvezményes jegyével a színházba, akkor mindent akar látni, csak egyet nem: a saját életét. Akkor mulatni akar, nevetni... de a legrosszabb esetben is valami történelmi játékot látni, amely lehet szomorú... hiszen régen volt, nem jut eszébe róla a saját baja.

A szerzők ezzel a fenti nyilatkozattal részint a kritika, részint önmaguk előtt mentegetőznek — holott nem is kellene mentegetőzniök. Minek? Lehet a vígjáték is éppen olyan magasrendű, mint a dráma... sőt: sokkal nehezebb műfaj. Drámát írni kétségtelenül könnyebb... már annak, aki tud. Tehát az írónak. A szerzők és a féldilettánsok ócska viccekkel, régi, bevált helyzetekkel el tudják terelni a figyelmet a szerkezet, téma, mondanivaló hiányairól. Dehát... nem rólok folyik itt a beszéd, hanem az íróról, akik mindig a nehezebbet választják, ha vígjátékot írnak. Az író vígjátékában — innen könnyen felismerhető, — a mag majdnem mindig olyan, hogy dráma is lehetne belőle... sőt a cselekmény bármikor úgy fordulhat, hogy a játék befejezése tragikus legyen. Az író szándékosan fordul el a drámától... részint, mert kedvezni akar a közönségének, részint, mert nem tehet mást. A „drámaiatlan” korban, tehát ma is, a lelkek, intézmények, a közszellem olyan érzékeny, hogy nem lehet

drámát írni. A dráma végeredményben sebekben vájkál, bírál, ostromoz, szokásokat tesz nevetségessé és új utakat mutat. Emlékezzünk csak... csak Bovarynéra... és Nórára. A mai olvasó meg sem érti, miért hördült fel velük szemben a közvélemény... pedig a kor, melyben születtek, korántsem volt olyan puskaporos, mint a mai.

A dráma érdekében egyet lehet tenni: rábeszélni a világ sorsának intézőit, hogyha másért nem, hát a dráma érdekében tegyenek

valamit már a megnyugvásért, a mai ellentétek kiegyensúlyozásáért. Amint az élet több nevetést provokál, akkor majd a színháztól nemcsak szórakozást akar a néző, hanem elbírja, sőt követeli a könnyet, a problémát, mindazt, amit úgy hívnak: nehezebb fajsúly.

De ma, amikor maga az élet is nehéz fajsúlyú, hagyjuk a szerzőt a világítótoronyban, oldja meg csak a toronyőr és nejenek kised szerelmi ügyét, a nézőtér legnagyobb megelégedésére.

Jan Kiepura és felesége, Eggerth Márta téli sétájuk közben Krynleában

CSONGOR ÉS TÜNDE

Felújítás a Nemzeti Színházban

Mesebeli királyi, tündérek lázasszívű szerelmese, Csongor úri, álomképek lovagja, örök szerelem vándora, hát nem hiába szálltál hegyen-völgyön, felhőn, csillagokon át, nem hiába vágyakoztál sóvárogva „üdlak” után, a tündérkertek nagy fényességében végül is győztél a tied lett mégis szépséges Tünde, a tündéri leány. Három ördögfiók, csúf Mirigy boszorkány hiába igyekeztek megrontani, elejteni, mert győztél, győzött mindenkiféle a szív, s „bármily gyászosa hanyatlik a ború”, mint a költő, Vörösmarty Mihály éneklő végzetül, „ébrez maga van csak az egy szerelem” — győztesül.

Vörösmarty idejében a szerencsés befejezést még nem hívták a műveltek happy endnek, de azért a szerelmesek épúgy örültek egymásnak, mint manapság; az intrikusok pedig legalább is ördögborbe kellett bújniok, meg szemölcsös, bibiresös boszorkány képébe, hogy a nézők meg ne botránkozzanak ennyi gonosztett láttára. Legfeljebb az „ah”-ok és „oh”-ok szálltak fel sűrűbben a deli úriak és nemes kisasszonyok ajakáról, ármány és szerelem ily pokoli viaskodását látván.

De itt ennek a happy endnek keserű mellékíze van, mennyi lemondás, keserves küzdelem, csalódás lehetett a költő osztályrészeül, míg eljutott idáig, hogy ily kegyetlenül bő zsilipjét nyitotta meg csüggedésnek, az élet céltalansága fölötti reménytelenségnek, tépelődésnek.

Az örök delibabos tündéralmokat kergető magyar nép lelke költözött e „Csongor és Tündé”-be, vagy a költő saját magára gondolt Csongor személyében? Mindegy, sok szépet gondolt, sok szépet mondott, maradandót, oly örökéletűt, hogy Shakespeare és Goethe azóta is vitatkoznak a túlvilágon, III. Rikárd vagy Faust vállalja-e a sógorságot vele? Vörösmarty mindegyikből gyúrt egy kicsit népies regéjébe, melyben fel-felcsendül olykor Hány János és János vitéz hangja is, de amely nélkül nem született volna meg az „Ember tragédiája” sem, s mégis ízig-vérig saját gyermeke e színmű, melyet a Nemzeti Színház ötből három felvonással vonva össze, lényegében újszerű beállításban újított most fel.

Csongor királyi hiába keresi mindenféle szerelmesét, Tündét, aki egyszer álmában jelent meg előtte, nem leli sehol. Mirigy, a csúf boszorkány nem tűrheti, hogy közelében bármely élőlény boldog lehessen és a három

Szörényi Éva és Perényi László
(Solthy—Wellesz felv.)

DÉLIBAB

ázban

zfvü sze-
lovagja,
iba száll-
rokon át,
„üdlak“
ességében
szépséges
ördögfiók,
ryekeztek
győzött
gyászosra
örsmarty
maga van
il.

s befeje-
ppy end-
y örültek
ntrikusok-
e kellett
s boszor-
e botrán-
egfellebb
sűrűbben
ok ajaká-
viaskodá-

serü mel-
ves küz-
osztályré-
kegyetle-
gedésnek,
vtelenség-

kat ker-
e „Cson-
tő saját
helyében?
k szépet
üt, hogy
tatkoznak
vállalja-e
degyikből
melyben
és János
m szület-
ája” sem,
e színmű,
árom fel-
újszerű

mindenfelé
álmában
Mirigy, a
közleleben
a három

IBAB

Juhász,
Szeleczky
Zita
(M. F. I.
felv.)

ördögfiókával, Duzzog, Kurrah meg Berrehhel szövetkezve, a legfondorlatosabb cselekkkel, varázslatokkal akadályozza meg a két szerelmes találkozását. Csongor úrri mellé szegődik szolgának az együgyű Balga, míg Tünde kisasszony ítítársául éppen Balga hitvese, a tűzrólpattant Ilma, polgári nevén Böske szegőtt. Már-már sikerül az alvilági lényeknek véglegesen elválasztania őket egymástól, mikor mint egy fény sugar az éjszakában, váratlanul rátalálnak egymásra s boldog frigyben egyesülnek.

Csongor és Tünde mellett, akik földöntúli, testentúli szerelemben lánognak egymásért, mint a lidércfény, a vágyódások szent igéze-

tében, addig két kísérőjük beérik földi vágyakkal, egy sültgalambbal, vagy egy jó kis borocskával, különösképpen a jóízű, törölmetszett Balga, késői leszármazottja Leporellónak, Sancho Pansának, meg Papagenónak, magyarba oltva. Őt egy kis pecsenye ígézőbb erővel csábítja erdön-mezőn át, mint elveszett hitvese.

A Nemzeti Színház minden részletében kitűnő és látványos előadása indokoltá tette az új beállítást. Amit elvett színben és hangban a darab magyar levegőjéből, azt sokszorosán pótolta festői képekkel, a jelenetek hatalmas beállításával, az előadás pezsgő frissességével. A színpadi képek maguk — nagyobb-

DÉCIBÁB

**Major,
Várkonyi,
Ungváry**
(Solthy—
Wellesz
felv.)

bára megkapóan szép vetített díszletek — állandó külön tapsvihart váltottak ki; mese-szerűségüket az is fokozta, hogy kitűnő meseterük, Jaschik Álmos kínai műhőbe stilizálta őket, érdekes kontrasztként az előadás részben élethű, realisztikus, részben elvont, álomszerűen beállított játéktílusához.

Mirigy szerepében ismét alkalmunk volt Szabó Margit figyelemreméltó, komoly tehetségét felfedezni. Nehéz feladatát nemesak minden túlzástól mentesen, de nagy drámai gesztusokkal oldotta meg. Szörényi Éva mint Tünde tündöklött, de ragyogásban legalább is méltó társa volt Szeleczy Zita, aki mint „Ledér” nő nemesak a szegény Balga, meg urának fejét csavarta el, hanem a közönséget is egy csapásra. Szépen beszélt Perényi László (Csongor) és kitűnő zamatot kölcsönzött szerepének, mint Balga, az igen tehetséges Juhász József. A három ördögfiók pedig: Major Tamás, Ungvári László és Várkonyi Zoltán minden bizonytalansággal legalább is örmesteri sarzsival rukkolnak majd be annak idején a pokol kapu-

ján, oly remekül állták meg helyüket e földi „hadgyakorlat”-on.

A kisebb szerepek is elsőrendű kezekben voltak, mint Pethes Sándor (Tudós), Maklár Zoltán (Kalmár) és Timár József (Fejedelem) és bájos természetességében tavaszi üdéséget árasztva maga körül, Somogyi Erzsébet mint Ilma.

Németh Antal e rendkívül súlyos rendezési problémát virtuóz fölénytel oldotta meg, szép volt és artistikus Szentpál Olga koreográfiája is. Polgár Tibor feladata hangkuliszák komponálása volt, de túl ezen, hangokból hangulatot, hangszínekből élő, érző színeket varázsolt invenciózus kíséretébe. Eredetijét még a rádióból ismertük, a felújítás-hoz azonban sok új számot iktatott be, melyek mind hű kifejezői voltak a színpadi cselekménynek.

„Csongor és Tündé”-t a közönség oly melegen fogadta, mintha nem is egy több mint százesztendőss színmű felújításáról lett volna szó, oly korszerűnek érezte a darabot, előadást egyaránt.

Pataki László

SZEGEDEN RÁBUKKANTAK A FIATAL LÁSZLÓ FÜLÖP LEGELSŐ PORTRÉJÁRA

A tehetség minden úton-módon napvilágra tör, ez jellemzi a világhírű magyar festőnek, László Fülöpnek életét, akinek művészi elindulása nyomorúságok és nélkülözések lánccolatán át indult el. Ez a tövises út már régen a magyar halhatatlanságba lendült, de míg ez az álmodozó kislány eljutott a mai világmárkás László Fülöpig, nagyon sok víz folyt le Szeged alatt a szőke Tiszán.

László Fülöp festőszéninek született, már fiatal gyermekkorában is rajzol, fest és ahogy iskoláinak elvégzése után megúnta a kis tiszamenti városka senyvesztő légkörét, tovább, messzire vágyott és így jutott el Szegedre, ahol szintén eltöltött néhány hónapot. De a zsebe üres a kis borzashajú festőnek. Megfordult a legjobb társaságokban, egy kis könnyelműségért nem megy át a szomszédba és egy nap László Fülöp azt vette észre, hogy szegényebb, mint a templom egere, üres, lyukas a zsebe, a holnap kilátástalan, a holnaputánra még rá gondolni is rossz „műszáj dolgozni valamit, akármit” — gondolta, mert már a bútorozott szobáját se tudta kifizetni.

Régi szegedi benszülött patricius családnál lakott, azok megértők, elnézők, de László Fülöp becsületérzete nem engedte meg, hogy tartozzon. Egy szép nap azután azzal állott elő házigazdáinak, hogy azok üljenek modelt, lefesti őket vászonra, életnagyságban, remekelni fog hálából, pénze most nincs és csak engedjék meg, hogy portrét fessen róluk.

Az öreg Milkó-házaspár — mert így hívták egykori szegedi házigazdáit — eleinte házódozott „majd megfizeti tartozását, nem baj” — vigasztalták, de László Fülöp haj-

hatatlannak mutatkozott. Portrét fest, az elsőt — ez a gondolat izgatta.

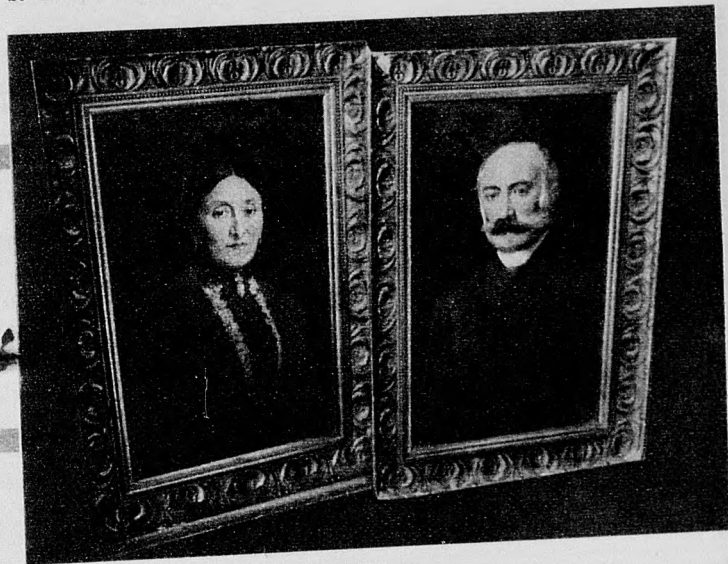
És most izgalmas napok következtek. A Milkó-házaspár naponta 2—2 órát ült, mert a fiatal művész mindkét képen szinte egy időben dolgozott. Ez a két kép remekbe készült. A sötét tónusú háttérből élesen lep ki két arc. A színek melegen folynak egymásba, jóság, szelídség az uralkodó vonás, mert László Fülöp már a legelső portréjában is életet, jellemeket festett.

Az öreg házaspár meghatódottan figyelte a fiatal művész munkáját, a rokonság csodájára járt a két képnek, a szegedi festők hümmögnek, „de mégis művész ez a gyerek”, mondogatják egymás között és dühöngve bár, de szomorúan megállapítják, hogy László Fülöp egymásután kapja a portré megrendeléseket, úgyhogy alig néhány hónapi szegedi tartózkodás után tíz olyan portrét festett, amelyek már megmutatják a mai nagy László Fülöp oroszlánkörmeit.

De László Fülöp útja hamar elvezetett Szegedről. Első képei azonban ottmaradtak a régi családiházak belső szobáiban. Tán el is feledték őket, tán lomtárba kerültek és csak legutóbb Milkó Endréné, az ismert szegedi írónő hívta fel a közfigyelmet a tulajdonába került László Fülöp portrékra, amelyek kétségen kívül a nagy festő első alkotásai.

De Szeged város polgármestere is felfigyelt László Fülöp első festményére és így minden remény megvan arra, hogy a szegedi Móra-múzeum képtárában méltó helyre kerül a most felfedezett első László Fülöp portré.

Nagymihály Sándor

(Liebmann
felvétele)

DÉCIBÁB

I. osztályú különleges belga királyi kitüntetést kapott egy pesti úriasszony

A közelmúltban érdekes hírt közölt a belga félhivatalos hírszolgálat. Eszerint a belga király vitéz Pécsváry Hermann Miksánét, született bellusi Baross Magdát a legutóbbi bruxellesi világkiállításon rendezett családvédelmi kiállításon elért nagy sikerei, valamint a háztartási, gazdasági, kulturális és gyermekvédelmi irodalmi munkássága jutalmaképpen a belga I. osztályú különleges rendjellel tüntette ki. A rendjelet fényes ünnepségek keretében Török Kornél belga magyar főkonzul jelenlétében a belga földművelésügyi minisztérium államtitkára nyújtotta át a budapesti úriasszonynak.

Felkerestük a kitüntetett vitéz Pécsváry Herrmann Miksánét, aki színesen és érdekesen beszélt arról a nem mindennapi munkáról, amelyet a gyereknevelés, családvédelem nemzetközi, tudományos alapon felkészült apostolai végeznek csendben, szerényen. Munkájukra csak nagynéha veti a közfigyelem és érdeklődés reflektorfényét egy-egy ilyen megkülönböztető királyi kitüntetés.

— A legnagyobb boldogságot számomra a kitüntetéssel kapcsolatosan a belga államtitkár szavai jelentették, amelyekben hangsúlyozta, hogy ezt a különleges királyi kitüntetést hölgy a legritkább esetben kapja — mondja a kitüntetett.

— Legyen jó, asszonyom, és mesélje el, hogy milyen események előzték meg a kitüntetést?

— Közel két évvel ezelőtt világkiállítást rendeztek Bruxellesben. Ezzel kapcsolatosan tartották az V. nemzetközi családvédelmi kongresszust, amelynek a keretében erre vonatkozó kiállítás is volt. Ezen a kiállításon nagy magyar anyaggal szerepeltünk. Imre Sándor professzor bocsátott anyagot a rendelkezésünkre. A kiállításra kivittük az egész szülők könyvtárát. Ez a könyvtár folytatólagosan jelenik meg könyv-alakban. Már a tizennyolcadik kötetnél tart. Gyermeklélektani és családvédelmi kérdésekkel foglalkozik elsősorban. De segítségünkre volt a magyar kiállítás megrendezésénél és előkészítésénél Nemesné Müller Mária is, aki a budai „családi iskolának” az igazgatónöje és az Új Nevelés Nemzetközi Ligájának a levelező tagja.

Tizenhat nemzet között lettünk az elsők. Azt hiszem erre joggal büszkék lehetünk... A kiállításon bemutattak a belga királynénak, aki a gyereklélektani és családvédelmi kérdéseket mindig élénk figyelemmel kísérte. Szememben a királyné volt az igazi anyaság megszemélyesítője...

Mínt hogy tíz éve én voltam a második magyar hölgy, aki Belgiában megszereztem a családvédelmi diplomát, tagja lettem a zsűrinek is.

— A kongresszus hozott valamilyen érdekes határozatot a jövőre vonatkozólag?

— Igen. Öntudatosan, tervszerűen akarjuk felnevelni a jövő típusát. Mi már nem a mai, ezer problémával átitatott nőt akarjuk átalakítani, mert ez lehetetlen lenne. De nemcsak nőnevelésre gondolunk, hanem a férfinevelés kérdése is foglalkoztat bennünket. Megalakítottuk a Commission Internationale d'Education Familiale Bruxellesben. Ennek én lettem a magyarországi levelezője. Minden állam rendszeresen megküldi a többinek a jelentéseit. Páratlanul érdekes anyag fut így össze állandóan. Volt egy zárt ülés a kongresszuson, amelyen az édesanyákat hallgattuk meg. Az volt a cél, hogy a nevelők és tudósok mellett halljuk a legközvet-

Vitéz Pécsváry Hermann Miksáné
(Rozgonyi felv.)

Royaume de Belgique

Koninkrijk België

Leopold III

Roi des Belges

A tous présents et à venir. Salut

Leopold III

Koning der Belgen

A allen tegenwoordigen en toekomstigen. Heil

La loi relative aux arts et métiers du 22 mars 1902 et du 22 juillet 1902...

Les dispositions de la loi relative à l'agriculture...

Voici nos avis et arrêtés:

Art. 1er. La disposition générale...

Nakons Magda. Viks. Pécsvary-Herrmann de Bacsos, a Budapest.

Art. 2. La loi relative à l'agriculture...

Donné à Bruxelles le 11 septembre 1936.

Par le Roi
Le Ministre de l'Agriculture

Leopold

Handwritten signature

Van Koninkrijke
Le Ministre van Landbouw

Art. 1. Het koninklijk besluit van 6 augustus 1902...

Art. 2. De wet van 22 juli 1902...

Gegeven te Brussel den 11 september 1936.

Van Koninkrijke
Le Ministre van Landbouw

A kítüntéssel járó oklevél

lembhűl érdekeltek, az édesanyák panaszát, kívánságát, 150 anya szólt hozzá leplezetlenül a problémákhoz, a sofőr feleségétől az előkelő grófnőig, a japán milliomos asszonytól az ágrólszakadt francia munkásasszonyig. Azt szeretnénk elérni, hogy ne csak a minisztériumban ülő urak alkossák a törvényeket, hanem az élet is szólnon hozzá. Volt egy nemzetközi serlegverseny a legjobb háziasszony címéért. Sajnos, Magyarország ezen egyáltalán nem volt képviselve. Javaslataink közül néhány érdekesebbet megemlíthetek. Svájci mintára szeretnők bevezetni az egész világon a családvédelmi rádiót. Szeretnők, ha az állami színházak költői formában feldolgoznák az egész klaszikus mesevilágot, hogy az anyák gyerekeiket ne csak harmadrendű operettek előadására legyenek kénytelenek elvinni. Rendszeresen szeretnők nevelni a szülőket világszerte. Erre gyakorlati példát Olaszország mutatott. Olaszország vásárolt egy négy vagónból álló mozgó háztartási iskolát. Ezt végighordozták az országon, hathetes tanfolyamokat rendeznek a gyerek nevelés, családvédelem és háztartás kérdéseiről. Vitéz Pécsvary Herrmann Miksáné órákig tudna mesélni az érdekes nemzetközi kérdésekről. Cikkék légióját lehetne belőle írni. Kézzelfoghatóan látszik, hogy nem ért érdemtelen a magas királyi kítüntetés.

Hóry László

Az I. osztályú belga királyi kítüntetés

DÉLIBÁB

HA A FÉRJ FÜLLENT

IRTA: STELLA ADORJÁN

(Két hölgy beszélget a cukrászdában, Lenke és Viola.)

Lenke: Péter idejön érted?

Viola: Először megígérte, hogy iroda után ideugrik, de később telefonon lemondta.

Lenke: Délután bizonyára megváltozott a programja!

Viola: Dehogy! Telefonon jobban tud hazudni. Ebédnél meséltem neki, hogy veled uzsonnázom és kértem, hat óra után jöjjön be értünk. „Nagyon szívesen”, — mondotta és ebből a két szóból láttam, hogy füllent. Ugyanis, kérlek: dadogott.

Lenke: Két szónál dadog?

Viola: Péter? Ilyet még nem láttál! Tizenkét éve vagyunk házasok és még egy egészséges hazugság ki nem jött a száján.

Lenke (nevet): Szóval megcsípted te is, mint én szoktam Viktort!

Viola: Isten őrizz! Mit érek vele, ha rajtakapom a hazugságon! Máskor jobban vigyáz és esetleg még az is eszébe jut, hogy az én szavaimat mérlegelje. Én angyalian bedűlök neki, mire egyre ügyetlenebbül hazudik. Az irodából felhívott és bejelentette, hogy nagyon sajnálja, közbejött egy tanácskozás, nem tud eljönni.

Lenke: És mit gondolsz, ilyenkor nők után irtkos?

Viola: Még az sincs kizárva, de könnyen lehet, hogy a barátaival kártyázik vagy sétál. Ő mindenesetre azt mondja, hogy tanácskozás. A férfiak azt képzelik, hogy mi elhiszszük azt a rengeteg tanácskozást.

Lenke: Az ezredvacsorát mondja még?

Viola: Egy éve nem hallottam. Ellenben „kamarai vacsorákról” szokott beszélni. „Kliensemmel kell együtt lennem”. „Ügyfelem érkezett Bécsből”. Ezt mondja a leggyakrabban. Most már értem, miért megy rosszul a bécsi fiskálisoknak. Minden kliens Budapestre jön az uramhoz.

Lenke: És te kibírod, hogy nem leplezed le?

Viola: De mennyire! A multkor például megtudtam, hogy moziban volt. Egy barátjával és annak a szerelmével. Ártatlan dolog, de ő nem vallotta be. Ügylátszik, a tréning miatt füllent. Képzeld erre mit csináltam! Másnap vettem két jegyet ugyanabba a moziba és erőszakkal elcipeltem. Különben

sem volt valami ragyogó film, képzelheted mennyire unatkozott.

Lenke: Nem szólta el magát?

Viola: Annál sokkal okosabb. De egy kicsit túljátszotta a szerepet. Szünetben elment dohányozni és mire visszajött, már játszottak vagy három percet. Feltűnően megkérdezte: „Mi történt eddig?” Majd megpukkadtam a nevetéstől, de türelmesen elmeséltem. (Kis szünet.) Mondtam neked, hogy a kisasszonyának hozott Bécsből egy flakon francia parfümöt?

Lenke: Nem! Udvarol a kisasszonyának?

Viola: Dehogy! Egyszer rém illatosan jött haza vacsorára. Jól tudod, mi az, amikor a férj idegen illatfelhőben lép be a szobába gyanútlanul mosolyogva. Nekem pont rosszkedvem volt, nem mosolyogtam vissza, hanem huzogattam az orromat. Meg sem várta, hogy kérdezzem, nekípirosodva kinyögte: „Borzasztó, hogy a mai irodakisasszonyok milyen parfümöt használnak! Hatodszor mondtam ma llusnak, hogy ne szagósítsa tele az egész irodát.” És rohant kezét mosni.

Lenke: Ha baj van egy hazugsággal, ki-mennek a szobából. Viktor is ilyen.

Viola: Várjál csak! Ilust jól ismerem, rendez szegény úrileány, olesó kölnit használ, nem pedig drága francia parfümöt, amelyeknek még a márkáját is megéreztem Péter ruháján. Gúnyosan meg is jegyeztem, honnan megy olyan jól llusnak, hogy párizsi illatszert használ. Mire azt mondta dühösen: „Bizonyára kapta ajándékba!”

Lenke: Szóval te is rajta akartad kapni?

Viola: Szórakozottságból. A legrosszabb módszer, mert a férfiú rögtön haragos lesz, ordít és elhiszi, hogy neki van igaza. Nem is szóltam semmit. Néhány nap mulva lluson valóban ugyanezt a parfümöt éreztem. Mint később megtudtam, az uram lepte meg vele utólagos allibinek.

Lenke: Viktor főképpen pénzügyekben szokott füllenteni.

Viola: Pénzügyekben minden férj füllent. Péter tavaly vásárolta nekem a perzsa bundát tíz havi részletre. Utólag tudtam meg, hogy készpénzért vette, mert úgy olesóbb és csak azért mondta a részletet, hogy lássam, milyen áldozatot hoz és hogy tisztes mondhasa: Ebben a hónapban még sok kiadásunk van a bundarészlet miatt. Ma tudtam meg a szüestől, hogy nyomban kifizette.

Lenke: Ezt sem toroltad meg?

Viola: Dehogy nem! Azt mondtam Péternek, hogy megtakarított pénzből vettem egy nerckeppet, aminek nagyon örült. Elsején fogja megtudni, hogy hitelbe vettem és joga van egy évig fizetni a részleteket.

JÁNOS

Tagadhatatlan, ez a János a mai élet tökéletes megtestesülése. Akármilyen szemszögből is ügyeljük a dolgot, bizony ő egy álláshalmazó. Mindenekelőtt már alaptermészeténél fogva is elégedetlen ember, aki azonban nemcsak saját sorsán akar változtatni, de szükségesnek látja a mások életébe is beleszólni és éppen ezért nem elégszik meg azzal, hogy a világ legnemesebb grófi házában főkomornyik, de fellép képviselőnek is. Ez a János komornyik, ha kimenője van, pártgyűlésekre jár és két esőngetés közt szociológiai könyveket olvas. Már ebből is könnyen elképzelhető, hogy milyen nagyszerű ház lehet az, ahol az inasnak olyan gyakran van kimenője, hogy nyugodtan beszerezhet magának egy kis mandátumot és milyen keveset csengethetnek ebben a kastélyban, ha olyan elképesztő műveltségre és magabiztos fellépésre tesz szert, mint ez a János. De a rossz emberismerők azt tartják, hogy a szolgaszemélyzet fízett ellenség. Persze először itt is ügylátszik, beigazolódott ez az, enyhén szólva aljas, kis közmondás. János megmarad inasnak és ugyanakkor képviselő. A fízetés sem lehet valami esekély, mert a vidéki kastélyból néha-néha, ha valami rendes, komolyabb zenét adnak, felruccan az Operába és kényelmesen beleül egy zsöllyébe. Élvezi az előadást és természetesnek tartja, hogy a gazdájának a lánya, a méltóságos asszony is ott ül egyik bársony támlásszéken, nem messze tőle. Itt először vagyunk Bus Fekete László szerzővel egy véleményen. A nagyúri házak személyzete idővel éppen olyan sznob lesz, mint a gazdájuk és az a gyanunk, hogy ez a János tulajdonképpen nem is szereti a zenét, inkább a pirosbársonyos karosszék tetszik neki. Igyekszik megszökni, amire nemsokára szüksége is lesz, mert a kegyelmes úr, a gazdája, a jelenlegi miniszterelnök nem törődik azzal, hogy tulajdon inasa a képviselőházban támadja, sőt megbuktatja, de úri eleganciával és élelátással miniszternek ajánlja. Azonban a fák nem nőnek az égig és könnyebb egy inasnak jó képviselőnek lenni, mint egy képviselőnek ugyanakkor jó inasnak. János elhanyagolja a háztartást és a kegyelmes úr fájó szívvel felmond neki.

Az idő múlik és János lassanként megtudja, hogy a politikát szolgálni sokkal kényesebb dolog, mint egy politikust. Politikai és emberi kicsinyességekbe burkolt szatirikus szíve mögül kibuggyan a rózsaszínű méz és mindent beragyg a giccstény; János mindent azért tett, mert reménytelenül szerelmes a méltóságos asszonyba, vagyis a gazdája lányába. Többrendbeli megalázás után a méltóságos

asszony, aki szívből utálja léha férjét, észreveszi ezt a mindent elsöprő szerelmet és könnyed közvetlenséggel egy üvegajtó előtt esókra nyújtja ajkát. A léha férj betoppan, felszisszen és csak úgy hailandó a válóperbe beleegyezni minden botrány nélkül, ha kárpótlást kap. János mindent megtesz, hogy a megcsalt férjet elhallgattassa, pedig közben már a kegyelmes úr, sőt a kegyelmes asszony is fájdalmasan belenyugodtak abba, hogy János, a volt komornyik feleségül veszi egyetlen lányukat. Am a sors és a rendkívül tehetséges Bus Fekete szerző másképpen határoztak. János előbb lemondott a remek

Muráti Lili, Dénes György

DÉCIBAB

AB

állásáról, hogy képviselő lehessen, azután lemond a mandátumáról, hogy a méltóságos szerelmest megkaphassa és végül lemond a méltóságos szerelmestől, hogy úrnak tartsák. Ő most már mindennel megelégszik és elhatározza, hogy egy kis ausztriai fatelepre megy felügyelőnek rendes fizetéssel, lakással. A visszautasított méltóságos asszony rövid ideig mérlegeli a helyzetet és végül úgy dönt, hogy a válóper befejezése után követi. Mi ezt a megoldást nem tartjuk teljesen megnyugtatónak, mert félünk, a fatelepes, a nyugalmazott képviselő János levelei veszedelmes komornyik-stílusúak lesznek és egy kissé lehűtik a méltóságos asszony rajongó szerelmét.

*
A mulatságosan felépített, ötletes dialógusokkal felszerelt vígjáték az összetalálkozó-

sok színdarabja. Még soha ennyire nem találkoztak színészek a szereppel, színpad a közönséggel és színdarab a városkerülettel. Talán egyesek úgy vélik, hogy nem tartozik ide, de érdekes megemlíteni, hogy a közelmúltban megbukott egy kis kültermi színház, mert nem tudott egyetlen egy sikert sem felmutatni. A külvárosi közönségnek nyomort, szegénységet és hasonló irodalmi problémákat tált. Már most kérem, ez a filléres közönség előkelő dámákat, arisztokratákat, szédítő lehetőségeket akart látni és pompában, gazdagságban hinni. Nyomor, baj van otthon is elég — mondogatták és otthon maradtak. Itt a „János”-nál másképpen áll a dolog. Ez a közönség nincs olyan magasan, hogy oka lehetne feltekinteni a magasabb négy százra (számadat nem pontos. Tessék utána számolni,

Somlay
Artúr,
Cs. Aczél
Ilona

talál-
a kö-
lettel.
tar-
hogy
kül-
etlen
városi
s ha-
Már
ökelő
sége-
ágban
g —
„Já-
özön-
hetne
szám-
molni,

Muráti
Lili,
Ráday
Imre

(Solthy—
Wellesz
felvételek)

lehet, hogy csak háromszázkilencvenhat), de viszont olyan magas fokon áll, hogy kíváncsisággal vegyült érdeklődéssel, szemléli a kisémbert vágyait, történeteit. Már pedig a „János” arisztokráciája pontosan olyan, amilyennek e zsölyve, támlásszék, páholyok közönsége elképzeli és a karzat elhiszi. A nagyúr hang, a pontos házirend, a lila uszályos grófnői ruhák, a nagykokás kegyelmes vadászöltönyök, az ezüst, a fitos szobalány és az ösök képei a falon. Igen széles látókörű és toleráns gondolkodású grófok lehetnek ezek, mert az egyik falon fehérparókás ös bizonyítja, hogy már a tizenharmadik században kékvérűek voltak és szemben vele, főhelyen Napoleon bronzlovasszobra mutatja, hogy

változnak az idők és az ideálok. Tarnay Ernő rendező az ilyen csekélységekre nem helyez súlyt, annál inkább az előadás vidám, könnyed menetére és ezért dicséretet érdemel. A Vígyszínház előadása igazán kitűnő teljesítmény. Cs. Aczél Ilona és Somlay Artúr művészetük legjavát nyújtották. Kitűnő Ráday Imre a címszerepben, nagyszerű színész. Muráti Lili, bár sajnálattal látjuk, hogy már hepburni végletekig fogyott le, de azért valószínűtlen karcsúságú alakján nagyszerűen érvényesülnek a szebbnél szebb ruhák. Külön kell megemlékezni Dénes György kitűnő művészi teljesítményéről, de kiválók a többiek is, a nagyszerű Sittkey Irén, Bihari és Szendler Mária.

Torday Sándor

MA NINCSENEK „HŐSNÖK”

(Intelligens Juci bírálata a mai darabokról)

— Ugy örülök, Miklós, hogy hazakisér, Marosiékhoz csak azért járok, mert náluk mindig akad valami érdekes fiú, aki szívesen eljön velem... Marosi Vera és a mamája nagyon dühösek rám emiatt, de miért nem vigyáz Vera, miért nem erőlteti meg ő is az eszét, nem igaz? Én mindig jó problémákkal jövök és vannak fiúk, akik ezt még jobban szeretik hétköznap, mint a szendvicseket és a csokolódzást, úri helyen... Például mostanában sokat voltam színházban vidéki rokonokkal és rájöttem valami csodálatos dologra. Arra, hogy a mai darabokban nincsenek hősnők, csupa olyasmi történik a színpadon, ami velem is megtörténhetett volna, sőt... Az életben és az újságok riportjaiban sokkal extrább esetek esnek meg, mint a mai színpadon. És csupa főszerp, vagy csupa mellékalak játszik, közben énekelnek, vagy táncolnak, vagy jókat, vagy izlésteleneket mondanak: ez a különbség az élet és a színpad között... Mondja, maga megérti, hogy mit akarok?

— Persze. Maga meglepően intelligens lány, Juci. Azt akarja mondani, hogy sem a Nemzetiben, sem a Vigben, sem a Művész, Magyar, Pesti Színház darabjaiban a hősnők nincsenek túlméretezve. Nem rendkívüliek, nem játszottak volna el őket Jászai Mari. Nem cipelnek a színpadra valami gondolatot, gondot és a „Vallomás” óta egyikben sem volt drámai erő. De megnyugtathatom, hogy a férfi szereplők sem kaptak ilyesmit jó szerzőiktől a „Néma levante” óta...

— No igen, ők se kaptak olyasmit, amiből ökölbe szorúl a kezük, vagy ráncosodik a homlokuk, vagy megölik magukat, vagy mást... Az ember rivaldafényben saját magát, saját rokonait kapja, azzal a különbséggel, hogy P. Márkus Emilia szebb, mint az én nagyanyám... És amikor a sógor-némba belegabalyodott — nem a sánta fűszeres, hanem az osztályfőnök úr a bankban: az egész család attól félt, hogy az az önérzetes liba nem használja ki ezt a szerencsét és nem helyeztetni el a fiúkat ott náluk... És velem is megtörtént az a többé nem szokatlan eset, hogy apám nem akarta ideadni azt az összezsugorodott kis pénzt, amire pályás koromban biztosított, hogy a csónak- és sípartaeremmel berendezhessünk magunknak egy egyszerűbb összekomfortosat. Pedig abban a fiúban igazán megbízhatott volna... És akkor én nem loptam volna a mai társadalomban és nem loptam volna el Verától a nehezen szerzett érdekes fiút... Ilyesmik döntik el a mi sorsunkat és ilyesmiket játszanak a színházban...

— És mondja, Juci, ez igazán nem tetszik magának? Mert, lássa, Ibsen is azért írta meg a „Nóra”-t, a „Kísértetek”-et és a „Társadalom támaszai”-t és Brieuxnek, Bernsteinnak és Shawnak és Molnár Ferencnek és Fodor Lászlónak azért volt minden darabjával világsikere: mert azt adták, amit a nézőközönség megkívánt. Ők is azt tették, hogy kivonatolták a nézőközönségből az anyagot és aztán injekció formájában beadták neki. És erre azt mondta a nézőközönség — nem a kritikusok, akiknek mindenféle szempontjaik vannak! — hogy a szerző „eltalálta” az ő ízlését... Tudja, engem mindez most nagyon érdekel, mert magam is darabot írok...

— Nahát! De hogy nekem micsoda jó blikkem van, milyen jó kifogtam magát ott Veráéknál a többi link fiú közül! Maga olyan okos, fanyar fiú, bizonyára elfogadják majd a darabját és akkor, úgye, elmehetek a főpróbára, meg a premierre, ép most kapok egy gyönyörű kazakos ruhát... De megmondhatom magának, hogy mi az, amit nem szeretek a mai színházban?

— Hogyne, mondja meg Juci, hiszen maga a nézőközönség, a maga ízlését kell eltalálnom...

— Ne haragudjon, Miklós, de azt hiszem, hogy valamivel intelligensebb vagyok az átlagnál, legalább is az átlag fiatal lányoknál. Tudja, ezeknek a mai daraboknak az első, néha még a második felvonását is elfogadom, de a harmadik után dühös vagyok. Hogy miért? Mert kezdetben szinte érzem a mi lakásunk levegőjét, a szagokat és az illatokat és hallok a bútorrecsegést, az anyagi támasztó cölöpök recsegését és megfélemlésem igazgatóról, dramaturgról, rendezőről, mert — most csodálkozik majd, hogy milyen művelt vagyok! — a mai élet szintézisét kapom meg a színpadról. De már a harmadik felvonásban, vagy az utolsó képnél: elkenik a problémámat és kozmás a szájam íze, amikor kimegyek a ruhatárba. A moziban beveszem a gicceset, a színházban: dühös vagyok érte. Tessék mai megoldást találni, akkor ezek a darabok is túlélik a szezönt, amelyben előadták őket. Ki a bűnös, ez az amit nem tudok. Semmiesetre sem az író, aki kifogta a témát és bizonyára becsületesen írta meg. De én azt hiszem, hogy a színházi emberek azok, akik lebecsülik a közönséget és azt hiszik, hogy a zsöllyétől a karzatig csupa kurezmálerolvasó szellemi igénytelenségét kell kiszolgálniuk. Én az igazi probléma megoldásra vagyok kíváncsi! A megalkuvást, vagy az áldozatot akarom látni, vagy valami bátor, lendületes cselek-

Síturára készen
(Dorogyne felv.)

ményt! Miért kell nekem a kétpengős jegyemért égszínkék, meghamisított képet kapom. Megért maga engem, darabíró-Miklós?

— Hogyne érteném meg, Nézőközönség-Luci. Csodálatos, hogy mennyi intelligens leány bujkál áruhában a pesti kultúrdzsungelben. Elhíheti nekem, hogy szívesebben írnék olyan darabot, amely tetszik magának, de értsen meg: pénzt szeretnék keresni azzal a darabbal és akkor égszínkéken kell befejeznem. Ha maga valóban olyan szegény

kis intelligens, amilyenek ebből a beszélgetésünkből megismertem, akkor a mai darabok befejezése mögött meglátja a szegény megalkuvó szerzőt, és akkor máris megkapja azt a fanyarságot, amelyet mi, mai fiatalok megkívánunk. Miért nem jön tovább?

— Mert itt lakunk...

— Muszáj már fölmennie? Olyan jól beszélgetünk... Nézze, járjuk körül ezt a hatalmas háztömböt...

— Jó, azt megtehetjük...

Békés Margit

A DÉLIBÁB

MEGSÚGJA MAGÁNAK,

hogy Zilahy Irén búcsújellépése alkalmából Szücs László a Kamara színház igazgatója a próbatáblára levelet függesztett ki, amelyben hálás köszönetet mondott a primadonnának azért a lénykedéséért, hogy ötven estén keresztül gyönyörködtette művészetével a publikumot. A levélben arra is megkéri a művésznőt, hogy vállaljon még egy szerepet a színházában. Zilahy egyébként búcsújellépése alkalmával rengeteg virágot kapott. A második felvonás szünetében felvirágozott öltöző várta.

— Nos, mi a terve legújabb kedvencünknek?!

— Egyelőre vidéken fog vendégszerezni, aztán újból külföldre utazik. Ha visszajön valószínűleg — prózai szerepben is fellép.

— Na, köszönöm az összes felvilágosításait és egyszersmind megkérem, hogy pletykázzon tovább.

— Tragikomikus eset történt a napokban egy bécsi rendező és két pesti szerző között. Schulz Breiden, a bécsi Deutsches Volkstheater főrendezője értesítette a

Margarete
Waltmann,
a bécsi
állami
operaház
balettmes-
ternője
(Clarence
Sinclair
Bull)

„Jöjjön elsején” szerzőit, hogy Pestre jön megnézni a darabot. A vígjátékot ugyanis Schulz fogja rendezni a jövő hónapban s természetesen látni akarta a pesti előadást. A szerzőknek táviratilag randevut adott a bécsi rendező az Andrássy úti Színház halljában. A szerzők azonban tülelőkények akartak lenni és már a pályaudvaron várták a rendezőt. No, de hát vígjátékirókról lévén szó, természetes, hogy hamarosan vígjátéki helyzetbe keveredtek. Tudniillik menetrendszerűen várták a bécsi vonatot. Csak éppen a pályaudvarl tévesztették el. Amikor aztán rájöttek a tévedésükre, kétségbeesetten rohantak a randevu eredeti helyére, de már későn érkeztek, az előadás megkezdődött.

— Nem kerestt bennünk egy német úr, kérdezték a portást?!

— De igen. — Várt egy darabig, aztán megváltotta jegyét az első sorba.

A szerzők szörnyen restellék a dolgot. De hát mit lehetett tenni. A pénzt vissza nem téríthették. Megvárták a felvonás végét és aztán sűrű bocsánatkérések után — kárpótlásul — beültették a rendezőt egy — páholyba. Előadás után pedig vacsorára hívták — Turay Idához.

— Pletykázzon hát tovább.

— A híres művész a napokban betért egy vendéglőbe. Persze a vendéglő sze-

mélyzete nagy tisztelettel fogadta. De még a vendégsereg is meg volt halva, hogy milyen szerencse jutott nekik osztályrészül: ime együtt ebédelnek a híres művésszel. Mindenki kíváncsian leste, hogy mi lesz a menü.

A művész pedig rendelt.

— Milyen leves van?!

— Húsleves — kezdte a pincér.

— Hozzon egy húslevest.

A művész jóízűen elfogyasztotta a húslevest, majd odaintette a pincért.

A pincér gépiesen hadarta tovább húsételek neveit.

— Várjon csak barátom — szólt közbe a művész, milyen leves van még?!

— Raguleves — szólt csodálkozva a pincér.

— Akkor hozzon egy ragulevest.

A leves elfogyasztása után ugyanaz a játék ismétlődött meg. A művész ismét csak megkérdezte, milyen leves van még?!

— Borsóleves — hüledezett a pincér.

Mit részletezzük a dolgot, a művész az étlapon található összes levesek megrendelte és elfogyasztotta mindenki legnagyobb csodálkozására, aztán fizetett és távozott. — A publikum tehát meggyőződhetett arról, hogyan étkezik egy nagy művész. — És meg is állapították, hogy legalábbis: különlegesen.

— Meséljen tovább.

Heltai Jenő „Néma leventé”-je nagy sikerrel került színre most Bécsben is. A fő női szerepet báró Hatvany Valéria játszotta

Richard
Tauber
és menyasz-
szonya Diana
Napier
Egyiptomban

— Molnár Ferenc találta azt is ki — egyáltalán mindent Molnár szokott kitalálni, — hogy legokosabb, ha az ember valakit korholva dicsér. — Az egyszerű dicséret elvesztette már jelentőségét. Nincs elég súlya, nincs elég hitele. De bezzeg ha az ember előbb ócsárol valakit, hogy aztán ebből kifolyólag mutasson rá az illető erényeire, ez már igen . . . Ez történt meg legutóbb a művészkлубban, ahol az egyik színész összetalálkozott egy színházigazgatóval. A direktorról tudni kell, hogy amíg a könnyű műfajú darabok előadásával nem igen volt szerencséje, annál sikeresebben operált akkor, ha komoly művekkel lepte meg a publikumot.

— Na hát, igazgató úr — tört rá a színész a direktorra, — mégis csak hallatlan, hogy ön szántszándékkal leakarja alacsonyítani önmagát.

Az igazgató megdöbbenve nézett rá a színészre.

— Igen — folytatta könyörtelenül a színész, — nem vagyok képes megérteni, hogy ön miért helyezi magát egy szintre a talmi igazgatókkal, dilettánsokkal. Szóval önnek szégyelnie kellene magát, hogy folyton könnyű dolgokat hoz, holott kötelessége volna mindig szintiszta művészetet produkálni . . .

A színész tehát, mint láthatni, állandóan korholta az igazgatót, az igazgató ennek dacára boldog volt . . .

— Befejezésül?!

— Egy színházigazgató naplója. Ez úgyebár csak érdekes lehet?! Ki áll olyan közel a színházhoz, mint maga a színházigazgató?! A rejtelmes, izgalmas, titokzatos színház kulisszái mögé százszázalékosan talán csak maga a színházigazgató lát be. A

Grahan Sharpe angol
műkoresolyabajnok
35 fokos szögben
koresolyázik

Pázmán György
(Székely Aladár felv.)

Délbáb legközelebb páratlanul álló színházi csemegével szolgál olvasóinak. Folytatásokban leközli Bródy István, az ismert, kiváló színházigazgató naplószerű regényét. Ebben a regényben aztán mindenki benne van, aki 25 éven belül valamit számított vagy számít a színházi világban. Írók, színésznők, színészek, rendezők vonulnak fel előttünk; darabok, próbák, premierek intimitásaiból kapunk rendkívüli érdekességű, pompás tollal megírt leírásokat. Bródy István színházigazgató naplója színház és regény együttese. Bizonyos, hogy az olvasók legteltesebb tetszésével fog találkozni.

— Más?

Pázmán György zongoraművész és Zsámboki Miklós gordonkaművész együttes hangversenyt adtak rendkívüli sikerrel. Külön kell megemlékeznünk Pázmán új szonáta-szerzeményéről, amely a fiatal zongoraművész-zeneszerző egyik legkitűnőbb alkotása.

Zsámboki Miklós

DÉCIBÁB

A török nő sportol, férfi pályákat tölt be

Pár nap óta Budapesten tartózkodik a török társaság vezető köreinek ünnepelt fiatal szépasszonya, Kemaly Belkis. Atyja V. Mehmed szultán utolsó hadügyminisztere volt, a nagyszerű Sulejman Chefik Kemaly, az egykori arabiai s később mekkai kormányzó. Jelenleg önkéntes száműzetésben él Egyiptomban s gyakori vendége a fiatal Faruk királynak.

Az aranyszőke hajú, fehér bőrű, kék szemű, karcsú, magas termetű Kemaly Belkis két év óta járja a nagyvilágot. Sztambultól Párizsig, Athéntől Londonig állandóan úton van. Könnyű neki, mert a törökön és arabon kívül az összes nagy európai nyelvet beszéli. Útközben találkozott barátjánőjével, akinek kedvéért jött bennünket magyarokat megismerni, Budapestre.

Nagy lelkesedéssel és elismeréssel adózik Kemal pasának, illetve Atatürknek, ahogy két év óta őt nevezik. Ragyogó arccal beszél róla.

— Nagy ember Atatürk. Ő Törökország megmentője s a török nők legnagyobb jótevője. Ügyszólván zökkenő nélkül emelte át őket a régi világ hárembörtöneiből az új világ fórumaira, ahol a nő is emberszámba megy. Tanulhat, állást vállalhat s emelt fejjel járhat a nyugati civilizáció útjain.

— De hogyan nyugodtak ebbe bele a férfiak? — kérdezzük a fiatal asszonyt.

— Atatürk nem tűrt ellenmondást s ha általában nehezen szoktak is hozzá, most már beletörődtek s így találják helyesnek.

— Persze azért vannak még háremek? — kérdezzük Belkis Kemalyt.

— A hárem már maholnap csak mese, álom, régi délibáb. Én nem láttam már Törökországban. Nagyon romantikus lehetett, én már szinte el sem tudom képzelni. Isten őrizz, hogy valaha ez megismétlődjék! Mit szólnának ehhez a bírói, orvosi, ügyvédi, országgyűlési képviselői állást betöltő török asszonytársak? Nem, ez már a mult relik-

Kemaly Belkis

DÉCIBÁB

Stelő nő
(Fotó Ernst
Fuchs)

viája. Szabad és üde a levegő Törökországban. Nincs szebb, édesebb város Sztambulnál. Ott is vígan folyik a sportélet.

— Milyen sportot űz Mrs Kemaly? — kérdezzük, mert angol nyelven ad intervjút.

— Oh, mindent, mint a többiek. Úszom, vitorlázom, evezek, tenniszezem, lovagolok. Látnák milyen pompás a mi jokeyklubunk! Vannak már nekünk is női sportbajnokaink!

— Milyen a művészi, irodalmi és színházi élet Törökországban?

— Oh, erős lendülettel halad előre, különösen a regényirodalom. Bizonyára a pestiek szintén ismerik a 85 éves Abdülhak Hamit utólréhetetlen műveit, mert sok nyelven jelennek meg szebbnél szebb regényei. Hát még Levit Fikrét költeményei!

Kérjük mondjon el egy pár szakaszt ezekből a versekből. Átszellemült arccal, vérbeli művészi rutinnal szaval a szép Kemaly Belkis. Önkéntelenül felkiáltunk.

— Micsoda nagy művésznő veszett el benne!

Ő hamiskásan mosolyog s így szól:

— Talán még nem veszett el, csak az a

kár, hogy a török társaság felső körei még húzódoznak attól a gondolatától, hogy lányaiakat színi pályára adják.

Kemaly Belkis mozdulatai, arcjátéka s egész megjelenése nagy színművészeti tehetséget árul el, s gyakran emlékeztet a nagy filmsztárokra s mintha Eggerth Mártára is hasonlítana.

Olyan jó hallgatni, amikor zengzetes hangján ragyogó szemmel vallja:

— Szeretem a mozgalmasságot, imádom az irodalmat és nem tudok zene nélkül élni. Szíriában születtem, Mekkában és Sztambulban nevelkedtem. Párizs, London, Athén, Egyiptom, Riviéra és Budapest még több szint adott az életemnek.

— Szereti-e Budapestet? — kérdezzük.

— Jobban, mint bármely külföldi várost. Itt megfogja az ember lelkét valami titokzatos varázs. Egy napra jövünk — s itt maradunk egy hónapig. Elutazunk innen, de a szívünket itt felejtjük.

Az idei magyar farsang egyik bálkirálynője az aranyhajú török szépasszony, Kemaly Belkis.

Sz. Solymos Bea

A rendező befogta a fülét két hatalmas tenyerével és szorongva bámult a forgó színpad felé.

— Még öt perc — gondolta. — Még öt percig minden jól megy. A közönség őrijong elragadtatásában és gyönyörűségében. Ez a leány minden pénzt megér, olyan, mint a jégcsap! A legnagyobb fölfedezésem az idén! Csak az a jelenet ne lenne ott! Csak túl lennének már ezen az öt percen!

Nagy oka volt a büszkeségre és elkeseredésre. Lili, a fölfedezett, remekelt ebben a színdarabban. Jéghideg, semmivel sem törődő, büszke lányt kellett adnia a forgószínpad tizenegy jelenetében és a szerepet mintha teljességgel Lili gyönyörű testére szabta volna az ismeretlen szerző. Hidegen számító társasági lány kellett ide, mert egyetlen színész nő sem bírt annyira természetesen jéglelkű maradni az események forgatagában, mint ahogy a szerep megkövetelte. És Lili megdöbbentette a főpróba közönségét.

A legcinikusabb kritikusok is dideregtek a nézőtérén Lili jelenetei alatt. Öreg habitúék felhajtották a kabátjuk gallériját és a fűtőtestek felé nézegettek, egy-két konkurrens színész nő egyenesen náthát kapott és tüszőgni kezdett. Lili csodálatos volt. Egészen az utolsó felvonás nagyjelenetéig.

Itt azonban váratlanul beütött a katasztrófa a főpróbán. A kritikusok felcsillanó szemmel mozdultak meg a székeken, a színésznők arca ragyogott a páholyokban. Lili kétségbeesített. Itt már nem volt szabad, hogy továbbra is jéghideg maradjon. Itt izgulnia kellett volna. Reszketnie, lobognia és megrendítenie a közönséget. De az új felfedezett hű maradt önmagához. Megjátszotta a dolgot, de annyira sápadt egykedvűséggel és olyan lélektelenül, mint valami tehetéstelen kis kezdő a felvételi vizsgán. A rendező tudta, hogy így lesz, de azt remélte, az egész est tomboló sikere miatt ácsúszik ez az egyetlen gyenge jelent.

Tévedett.

A rendező százszor elpróbáltatta ezt a döntő jelenetet a főpróba és a premier között Lilivel. Hiába. Hol jobb volt, hol sokkal rosszabb, de sohase elfogadható! Kétségbe kellett esni. Pedig mennyi pénz és mennyi reményesség úszott már ebben az átkozott darabban! És ebben a jéglányban, akire nem lehet ráíesztani, nem lehet hatni semmiféle eszközzel!

Ragyogó premier van, a siker eddig teljes! Lili felhevülten játszik bent, mozog, táncol, énekel, mosolyog és unatkozik a tapsfergeteg között. Nem szörnyű előre

tudni, hogy még öt percig tart az egész dícsőség? Aztán vége a sikernek, vége az ünneplésnek!

Borzasztó, hogy ezek az írók képtelenek egységes, nyugodt szerepet adni valakinek a kezébe! Lám, semmi baj se lenne, ha Lili mindvégig jégcsapot játszhatna! De most már kár a dühöngés, kár a sápítózás, nem lehet segíteni a dolgon. Az utolsó nagyjelenet megbuktatja az egész darabot. Az új színészcsillagot, a rendezőt, talán a színházat is!

A rendező izzadt és reszketett. Le és föl szaladált a folyosókon, be-bekukkantott a színpad felé, de mindig megborzadva tántorgott vissza. Nincs menekülés, nincs! Egészen reménytelen, hogy valami csoda történjék, Lili megbukik! Még négy perc! Ekkor, a színésznői öltözők folyosója előtt, egy idegen fiatalember került a rendező elé. Jólöltözött, nagyon fiatal kamasz, aki szörnyen megdöbbent, amikor a rendező felháborodott arcát megpillantotta.

— Kicsoda maga? Hogy került ide? Mit keres itt? — harsogta vérben forgó szemmel a rendező.

Két segédmunkás rohant azonnal a rendező elé és az idegen szepegeve dadogta:

— Kérem szépen, én csak a Lilit akartam... Régi ismerősöm. A portást elhívták lent a kapuban egy pillanatra, nem találtam. Gondoltam, feljövök...

— Lili! — csapta össze a kezét a rendező. — Éppen Lili? Röptítsék ki, azonnal! Udvarlókat fogadni, igen! De egy pillanatra felforni, arra nem képes.

A fiatalember elvörösödött.

— Lilinek sejtelve sinces arról, hogy én itt bujkálok, kérem! Lili úrilány! Különbösen sem vesz észre. Még az uccán is alig fogadja a köszönésemet. Csak a tennispályán vagyok jó neki!

A két szolga már kifelé taszította a fiatalembert, amikor a rendező visszaintette őket.

— Megálljatok! Hozzátok vissza!

Most már az idegen nem akart visszajönni. Földhűdve tiltakozott és rugkapált, de a szolgák visszacipelték. A rendező most jobban megnézte. Semmitmondó, üres arc, jelentéktelen természet. Igen. Lili, az illet csak a tennispályán veheti észre. De hiszen akkor...

— Kérem, bocsásson meg. Mi művészek idegesek vagyunk ilyenkor. Csak egy kérdésre válaszoljon. Szerelmes maga Lilibe?

— Ehhez senkinek semmi köze!

— Csak azért kérdeztem, mert Lilit most megmenthetné valaki — töprengett a rendező. — Valaki olyan, akit Lili már visszatartott egyszer, vagy kétszer, tudja! Ha

nem találunk ilyen, akkor Lili olyat bukik, hogy hasábot irnak róla a lapok.

A fiatalember összerendezte és elvörösödött. Habozott egy kicsit, majd vállat vont.

— Ilyet nem nehéz találni. Lili minden hónapban végez egy-két kőrőjével, kérem. Olyan az, mint a jégzobor!

— Magát is kikoszarozta már?

— Hát... igen. Vagy háromszor és mindig mérgesebben!

— Remek, fiatalember! Elhinné magáról Lili, hogy maga őt le akarja löni a színpadon?

— Nem. Legalább nem hitte el, amikor megfenyegettem vele!

— Megfenyegette? Óriási! Maga az én emberem! Jöjjön, jöjjön!

— De kérem!

— Egy pillanat késnivalónk sincs, hallja! Lilitől van szó!

Elhurcolta a színpad felé. A kezébe nyomott egy színpadi pisztolyt és becipelte a forgószínpad utolsó szögletébe. Ez a rész magas falat ábrázolt udvarsarokban, szemben vele szobros kút. A falból lánc lógott le és a rendező izgatott hangon magyarázta a fiatalembernek, ide köztök majd Lilit.

— Négy katona lép ki majd ebből a teremből és puskákat szegeznek a szívére. Lilinek meg kell rémülnie, egyszerre el kell vesztenie a fagyos nyugalmát. Örjöngenie kellene, fiatal barátom! És ő úgy sápfotzik,

mintha valami zsúr elmaradásáról kapott volna hírt. Csak maga mentheti meg! Ezzel a pisztollyal, igen!

— Én? Képtelenség! Hogy menthetném meg?

— Értse meg, ember! Rá kell fognia hirtelen ezt a pisztolyt, amikor a katonák eléje állnak! Éppen akkor fordul ki a szobros kút is a színpadra és maga megmarad a háttérben. A közönség nem láthatja magát, csak Lili. De neki tán elég lesz!

Híába tiltakozott, szabadkozott, a rendező odakényszerítette a kút mögé. És a következő pillanatban már el sem ugorhatott onnan. Az egész színpadi rész útnak indult, kifordult a nézők elé!

Kínos percek voltak. Hozták Lilit, cibálták, a falhoz lökték és megláncolták. Lili nevetett, gunyolódott, aztán fenséges nyugalmat nézett a felvonuló katonák felé. Már elhangzott az ítélet is. A katonák felémelték a puskáikat, amikor...

Lilinek most már játszania kellett volna a rémülődést, ilyenkor furcsa gyámoltalansággal nézett körül, majd kínosan, ügyetlenül riadozott és szenvedett. A rendező izzadt és figyelt.

Most Lili megpillantotta a kút háta mögött sokszor kikoszarozott, erőszakos fiatal udvarlóját. Megdöbbsent. Aztán meglátta a markában a hatalmas pisztolyt, amelyet az éppen feléje emelt!

Egyszerre eszébe jutott a soha komolyan nem vett, kétségbeesett fenyegetés! Ez az

örült még rá a színpadon! Hiszen mindig hajlamos volt ilyen komédiákra! Lili sikoltott! Sikoltott! Csengő, rémült hangon, olyan természetességgel, hogy meghökkenve bámultak rá a katonák.

A fiatalember nagyon beletalálta magát a szerepébe. Most már dühösen célzott rá és az arca elsápadt. Lili biztosra vette, hogy ez az örült beszökött a színpadra a pisztollyával és hogy keresztül akarja őt löni, beváltva régi fenyegetését. Ujra sikoltott. Kétségbeesetten vergődött a láncában, menekülni akart. Tépte, törte magát. És még mindig szemben van a pisztollyal! Most látja, hogy a fiatalember ujjá megmozdul a ravaszon...

Megcsendültek az üvegcsillárok a kiáltásától! Utána összeroskad a helyén, szinte lógott a láncain. És a színpadi rész hirtelen elfordult ebben a pillanatban, a dörrenés, a katonák sortüze már csak kívülről hallatszott be!

Tomboló tapsfergeteg, teljes siker. A rendező lelkendezve rohant be a kövé dermedt fiatalemberért és kivonszolta, hálásan szorongatva a kezét.

— De miért nem sült el ez a pisztoly? — kérdezte az idegen, amikor elengedte végre a pisztolyt.

— Nem tettünk bele még vaktöltést sem — magyarázta a rendező. — Csak kint szabad megdördülniök a puskáknak és féltém, hogy maga nagyon beleéli magát!

Lilit alig bírták magához téríteni. Mikor mindent megtudott, valósággal föllélegzett és akkor már ki tudott menni a közönség elé is, megköszönni az ünneplést. Zsibongott a feje, de boldog volt végre. Határtalanul!

— Most már tudni fogja ezentúl ezt a jelenetet, Lili? — törülközőt előtte a rendező.

Lili igent tett és mosolygott. De volt egy kikötése.

— Jó lesz, ha azért mindig odaállítja azt a fiút!

ABBAZIA

Dr Horváth szanatórium és pensio

Rendkívül mérsékelt pensio-
árak. Kitűnő konyha. Diéták.
Gyönyörű terras a tenger-
partra. É r d e k l ő d é s e k :

Dr Horváth szanatórium, Abbazia

AZ ÉN ÉDES KÖZÖNSÉGEM „A VARIETÉBEN ÉS A CIRKUSZBAN”

A mentégetődző. Azt mondja, hogy ő csak kivételes esetben szokott varietébe menni, ha azt hallja, hogy valami nagy attrakció van. Mert ő csak a színházat szereti. Most csak azért jött, mert fellép „Rizé”, az artista-király, aki állítólag kettőezer pengőt kap egy estére. Persze csalódott benne. Nem mondja, jó, de többet várt. Persze azért mennek tönkre a varieték — mondja ő, — mert már nem tudnak újat hozni. Igaz ugyan, hogy Rizé ötszörös szaltót csinál, de mi az már a mai világban. Hangoztatja, hogy legalább öt évig nem látják őt varietében. Persze a jövő műsort is megnézi, akkor is kitalál valamit magyarázatul, hogy miért ment el, egyszersmind azt is megindokolja, hogy miért nem jön el újból legalább öt évig...

Aki mindent tud. Az illető főleg a bűvész-számmal produkálja magát. Állandóan „leleplezi” a bűvészt. A szomszédja már únja hallgatni a szakszerű magyarázást, hogy milyen nevelésesen egyszerű az, amit a világhírű bűvész csinál. Ha a bűvész partner keres a nézőtérben, mint ahogy az gyakran szokásos, természetesen ő jelentkezik. A színpadon igyekeznek a bűvésszel elhíttetni, hogy ő is professzionista, amit persze a bűvész úgysem hisz el neki. De igyekeznek a bűvészt zavarba is hozni, ami persze egyáltalán nem sikerül neki. Amikor aztán visszamegy a helyére, a partnerét első kötelességének tartja felvilágosítani arról, hogy miért nem hozta zavarba a bűvészt, miért esett meg a szíve szegényen.

A félős. Szenvedélyes varietélátogató, de állandóan — szenved. Nem mer odanézni, amikor a súlyemelő produkálja magát, mert fél, hogy az erőművész leejti a súlyt. Még kevésbé mer odanézni, amikor a trapézművészek produkálják magukat, mert fél, hogy leesnek. Egyáltalán minden mutatvány, amely veszélyes, az idegeire megy s mivel pedig a varietében a fél műsort rendszerint életveszélyes produkciók töltik ki, „hősünk” az előadás felét nem is látja, mert állandóan lesüti a szemét. De azért ő a leglelkesebb néző. Amikor „hallja”, hogy vége a kritikus produkciónak, ő tapsol és éljenez lehangosabban, mert hiszen mindig óriási megkönnyebbülést is érez, hogy megint nem történt semmi baj.

A kövér nő. Legjobban a dzsiggellő táncos-

pár hat rá, azt irigyli legjobban. Ennél a produkciónál fáj a szíve leginkább. Nem is hitte eddig, hogy ilyen tökéletesen lehet dzsiggellő, mindig az volt a véleménye, hogy a dzsiggellő mozisínészek táncában valami fotográfiai trükk van. Most aztán itt a valóság. Otthon szegyen szemre, persze úgy, hogy senki se lássa, próbál is dzsiggellő... Az eredményről jobb nem beszélni.

A Sisterek. Nem testvérek, csak barátok. Rákospalotán laknak. Vasárnap délután jönnek csak a varietébe. Siskerek akarnak lenni. Legjobban ez a szó tetszik nekik, mert ezt már hallották. Azt is tudják, hogy a varietében dolgozó siskerek rendszerint áltestvérek. Ők is ilyenek akarnak lenni. Tanulmányait ugyan még csak a helybeli tánciskolában folytatják, de máris meg vannak arról győződve, hogy ők is olyan jól és főleg olyan szép ruhákban fognak táncolni, mint azok a siskerek, akiket a varietében látnak. Legnagyobb álmuk levelezőlapokat küldeni haza — Buenos-Airesből.

Az állatbarát. Csak az állatok kedvéért megy a cirkuszba. Csak az előadás szünetében van igazán elemében. (Természetesen nő az illető. Nem fiatal. Szemüveges.) A szünetben látogatást tesz a manézsban. Táskát visz a kezében, amelyben egy fiók fűszeresbölt van. Cukrot ad a lovaknak, mogyorót a majmoknak, kenyeret az elefántnak, makkot a medvének. Kétségbe van azonban esve, mert nem tudja, hogy a fókáknak mit adjon. Persze afférja is támad az egyik emberszabású majommal, amely nem volt hajlandó viszonozni a nő simogatását, sőt karmaival adott kifejezést határozott nemtetszésének.

A „jelölt”. Borotvátlan arcú fiatalember. Szabadjeggyel jött a varietébe, mert egy házban lakik az egyik etetővel. A háznak, amelyben lakik, valamennyi lakója „tudja”, hogy barátunk artistának készül. Hősünk tehát helyet foglal a karzat utolsó sorában és „résztvesz” az előadásban. Igen, a szó szoros értelmében résztvesz. Minden produkciót utána csinál. Énekel, ha énekelnek, táncol, ha táncolnak, ágaskodik, ha légtornászok produkálják magukat. Előadás után sokkal fáradtabb, mint bármelyik szereplő, mert hiszen annyit „dolgozott”, mint az egész társulat. Persze, soha nem lesz belőle artista.

Bérez Barna Jenő

Nagyvilág

DIVAT
TARSASÁG
SZÉPSEG

(Saad felv.)

Ennél a
Nem is
lehet
e, hogy
valami
a való-
e úgy,
ggelni...

arátnók.
án jön-
k lenni.
, mert
y a va-
áltest-
Tanul-
li tánc-
vannak
an jól
áncolni,
en lát-
at kül-

edvéért
züneté-
zetesen
A szü-
Táskát
szeres-
gyorót
makkot
esve,
adjon.
persza-
dó vi-
maival
nek.
ember.
t egy
áznak,
udja",
lősünk
ban és
szoros
ukciót
áncol,
ászok
sokkal
mert
egész
rtista.
Jenő

AB

NAGYVILÁG

DIVAT — TÁRSASÁG — SZÉPSÉG

SZÉP, VAGY ELEGÁNS, VAGY ÉRDEKES

Irta : SASS IRÉN

Rochelle hercegnő cikket írt a „The Star” legutóbbi számába. A hercegnő azt fejtegeti, hogy a férfiak túlságosan nagyigényűek a nőkkel szemben. Nem elégszenek meg azzal, hogy a kozmetika diadalaként ma már úgyszólván megszűnt a rút nő fogalma és hovatovább meg fog szünni az öreg nő fogalma is, mert (mint a hercegnő szellemesen megjegyzi), mire egy nőn meg fog látszani az, hogy öreg, már olyan öreg lesz, hogy — régen nem lesz többé nő. A férfiak azonban még ezekkel a kétségkívül nagyon jelentős és számukra okvetlen kedvező eredményekkel sem elégednek meg. Egyre többet és többet követelnek a nőktől.

Ha egy nő a társaságban, vagy színpadon, filmen, szóval olyan helyen, ahol nagy nyilvánosság elé kell állania, sikert akar elérni, legalább is szépnek, elegánsnak és érdekesnek kell lennie. Szép, elegáns és érdekes nő az, akit a férfiak végre különleges figyelmükre méltatnak. Holott... a hercegnő szerint az elsőrendű vonzóerőknek ez a halmozása nemcsak fölösleges, de egyenesen káros is.

Mért káros? Erre is megfelel a hercegnő. Azért káros, mert túlságosan igénybe veszi a környezet minden figyelmét. Egy szép, elegáns és érdekes nő, annyi látni és hallani valót kínál környezetének, hogy mellette és miatta már semmit sem lehet észrevenni és ez feltétlenül káros.

Egy szép, elegáns és érdekes nő a képkiállításon elvonja a környezete figyelmét a kiállított képekről, mégha azok műremekké lennének is. Egy szép, elegáns és érdekes nő a páholyban jobban maga felé irányítja a nézőtér látcsöveit; mint a színpad eseményei. Stb. stb.

Tehát: felesleges a nőknek annyit fáradozniuk, hogy a vonzóerőnek ezt a hármas erősségét magukénak mondhassák. Sőt, valósággal humanista és altruista az a nő, aki ezzel a három kellekkel egy személyben nem rendelkezik... — mondja a hercegnő.

Fehér gyapjúkavalkó
fekete szalagdíszrel
fekete szoknyával
(Ber modell)
(Doroyne jel.)

The Star"
fejtegeti,
ényűek a
meg azzal,
már úgy-
és hova-
fogalma
esen meg-
szani az,
gy — ré-
azonban
jelentős
dmények-
et és töb-

zínpadon,
agy nyil-
ar elérni,
érdekes-
dekes nő
yelműkre
zerint az
ása nem-
is.

hercegnő,
be veszi
zép, ele-
hallani-
lette és
venni és

a kép-
relmét a
remékek
dekes nő
nyítja a
eményei.

fáradoz-
as erős-
valóság-
ki ezzel
em ren-

Mert mindezt csupán a férfiúi hiúság és telhetetlenség eredményezte. A férfi az, aki, ha szép nővel jelenik meg valahol és az a szép nő véletlenül kissé háttérbe szorul egy elegánsabb mellett, akkor bosszús és elégedetlen. Ha a nő, akit karján vezet, elegáns, akkor az bosszantja, hogy vannak nála érdekesebb és hatásosabb megjelenésűek is. A szegény nő pedig, hogy a férfi kívánságait kielégíthesse, szorgalmasan elles és felszed mindent, ami elleshető és felszedhető és el is hiszi, hogy neki egyszerre kötelessége szépnak, elegánsnak és érdekesnek lenni.

Cikke további részében azt bizonyította be a hercegnő, hogy azok a nők, akik szépek, elegánsak és érdekesek egyszerre, tulajdonképpen sem nem igazán szépek, sem igazán elegánsak, sem igazán érdekesek nem lehetnek. A három tulajdonság ugyanis, ha teljesen ki nem is zárja egymást, mindenesetre közböbsítü egymás hatását.

Mert egy igazán szép nő, aki megfelel az esztétika szabályainak, sokkal harmonikusabb, sokkal nyugodtabb hatást vált ki, mint amit érdekesnek lehet nevezni. Az érdekeségben sok a nyugtalanság és szabálytalanság, a meglepő és a szokatlan. Hiszen ezért érdekes. Mindezek a tulajdonságok viszont nem egyeztethetők össze a szépségről alkotott nyugodt, szabályos és zavartalan hatással.

Ugyanez okból nem lehet igazán elegáns nő sem soha érdekes megjelenésű. Ami az arc és alak vonalaira érvényes, érvényes a ruha vonalaira is. Az igazi elegancia főjelleme az, hogy észrevétlenül hat. Nem tudjuk miért tetszik nekünk egy egészen egyszerű, semmitmondó ruhácska, „amin igazán nincs is semmi“, de mégis pazarul elegánsan hat. Viszont az érdekes hatású ruhák, sohasem mentesek bizonyos feltűnéstől. Az érdekes toalettek mindig valami szokatlan és meglepő valami miatt tetszenek és tűnnek fel.

Tanulság tehát az, hogy az urak tanuljanak meg szerényebbnek lenni, velünk, nőkkel szemben. Ne követeljenek tőlünk túlsokat,

Amíg haja van, okos
legyen,
Siessen és Tarpanit
vegyen

Hajhullás és korpa ellen

Rózsaszínű és fekete selyemből kombinált
tokk hozzávaló sállal (Ágnes modell)

(Dorvyné felv.)

mert — amint Rochelle hercegnő bebizonyítja, — akkor nem kapnak semmit. Az a férfi, aki azt akarja, hogy partnere szép, elegáns és érdekes legyen egyszerre, végeredményben becsapódik, mert a nő — legjobb igyekezete mellett is — sem igazán szép, sem igazán elegáns, sem igazán érdekes nem tud lenni, ha — mind a háromnak akar látszani.

Rochelle hercegnő különben nagy vigasztal szolgál a női nemnek, mikor azt prédikálja, hogy a jóból a kevesebb is elég. Mert igaz ugyan, hogy a kozmetika virágzásának igen magas fokán áll, az is igaz, hogy ma jóval kevesebb a rút nő, mint mondjuk, harminc évvel ezelőtt, de ezért szépnek lenni, még ma sem valami könnyű ügy, elegánsnak lenni nem olcsó ügy és érdekesnek lenni nem könnyen elintézhető ügy. Ha tehát egy szegény nő nagy „üggel-bajjal“ el tudja in-

ÖRÖM

AZ EMBER ÉLETE,
HA RENDES AZ EMÉSZTÉSE

ARTIN AZ ENYHE, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

tézni a három ügy közül valamelyiket, akkor joggal meg lehet magával elégedve és elvárhatja a partnerétől, hogy az is meg legyen vele elégedve. Nem igaz, Hölgyeim?!

MOZAIK

Schiaparelli tavaly, a tavaszi demi-kollekcióban hozta ki először a cippzárát, mint ruhadísz: s egy év után végre a cippzár bevonult az általános divatba.

Tavaszi angolos ruhákon úgyszólván nem hiányozhat valamilyen formában, díszként alkalmazott cippzár. Nemcsak a derekak csukódását helyettesítik vele, mint azelőtt, hanem a szoknya is ezzel zárul, sőt a derékon és a szoknyán elhelyezett zsebeket is cippzárak díszítik.

Ennek megfelelően a cippzárakat most már színiesen is gyártják. Nagyon szépek a világoskék ruhákon alkalmazott korallpiros cippzárak, kis piros bojtjal.

A fülklipsz a tavasszal újra elfoglalja azt a pozícióját, amit tavaly egész nyáron hódított magának. A téli fülklipsz viseletről — mint egészen speciális valamiről, — most nem beszélve.

Idén tavasszal a gyöngyklipszek a divatosak, mégpedig gyöngysorral és gyöngykövé gyűrűvel együttesen. A nyáron állítólag majd megint a nagyon színes klipszek jönnek divatba.

Fehér gallérka, vagy mellényke nélkül ugyancsak elképzelhetetlen a tavaszi divat. Minden ruhán van egy kis fehér gallér, te-

kintet nélkül a szövet színére, anyagára és a ruha fazónjára. Míg azonban azelőtt ezek a gallérok leginkább csak mosóanyagból készültek, idén nehéz selymekből is divatosak lesznek. A gallérok kivétel nélkül csúcsosak és nem egyszer két-három, négy, sőt főbbretűek, mint a hajdani „vatermörderek” köré csavart escarpok.

A tavaszi cipő divat a mindenkorit tavaszt barna tróttór mellett, idén végérvényesen a fekete lakk, vagy fekete antilop, esetleg a kettő kombinációja. Nagyon szép steppelt és érdekesen, szandálszerűen szabott uccai cipőket láttam a Váci uccában, fekete lakkal kombinált antilopból. Kevésbé fázékony hölgyek száraz napokon már hőcipő nélkül viselik az új modelleket a Váci uccai korzón.

Viszont az övek szélesebbek, díszesebbek és — harciasabbak, mint valaha. Olyan agyonpitykézett, agyoncsatozott, agyonfémezett széles bőrovek jönnek a tavasszal, hogy a legvadnyugatibb Wild West-képen szereplő tekintélyes sheriff is megirigyelhetné. Egy-egy ilyen sberiff-öveknek nemcsak az ára, de a súlya is tekintélyes.

A MI HIREINK

Hadd pletykázzam csak gyorsan el, hogy az egyik elitbálon megjelent a két évvel ezelőtt összeházasodott, tavaly nyáron jogerősen elvált, egyébként népszerű és elegáns társaságbeli házaspár is, persze szigorúan külön-külön, sőt a hölgy egy úrral és az úr egy hölgygel súlyosbitva.

Szemtanuk állítása szerint, éjfélkor kezdődött meg a pezsgőárverezés. Az árverezésen a hölgy és úr „fej-fej mellett” licitáltak. Mindenki érdeklődve nézte ezt a versengést, mely elég hosszú ideig és elég tekintélyes magasságú összegig tartott s melyben végül mégis az úr győzött. Övé lett az öt üveg pezsgő, amit aztán egy pincérrel gavallérosan oda-küldetett volt felesége önagyságának.

Állítólag a pezsgőt fogyasztó társaságban a volt férj is jelen volt. Optimisták ebből a pezsgőzésből kitűnő következményekre látnak reményt. Majd meglátjuk!

GÉVA kozmetikai intézet

(GARAI ÉVA)

IV. Irányi-u. 21-23, 1/2 em. 2. Veres Pálné u. sarok. Telefón. 18-98-02
Díjtalanul ad tanácsot, akár személyesen, akár válaszbélyeges levélben.

Végleges hajszaeltávolítás villannyal. Arevih-rúciók. Száraz, zsíros, ráncos bőr megszépítése. Arcpakkolások.

Különlegessége a: Géva Pigment szeplőkrém! (ára 4 pengő)
Olcsó árak, bérletrendszer! — Tanítványok kiképzése!

A „TAPSOS SUSZTER”

— Én csak a *tapsos bácsi*-nál dolgoztatok. Magának is ajánlom, szomszédasszony. Remekül dolgozik. Itt van mingyárt a Szondy uccában.

— *Tapsos, Tapsos...* És mi a *keresztneve*?

— Ez se az igazi neve... Csak úgy rászállt és rajtamaradt. Mert valamikor *tapsoló volt a színházaknál*. Öröm hallgatni, milyen danákat ver ki a kalapáccsal, mikor üti a talpa a szögeket.

A suszter, pardon, *tapsos bácsi* személye „szöveget ütött” az én fejembe is. No, erre az emberre magam is kíváncsi vagyok.

*

Apró kis műhely a Szondy uccában. Négy-öt falépcsőn kell felbaktatni... Nagyon „modern” üzem: az ajtónyílásra megszólal egy kis csengő, ami *madzaggal van fenn az ajtófélfára erősítve*.

A csilingelésre leszól egy hang a „mennyeországból”. A mennyezetre szerelt deszkaemeletről:

— Jövök már...

És lemaszik a létrán a Mester személyesen.

Bizony nem fiatal ember már. Lehet vagy hatvanéves. Az idő kemény barázdákat szántott az arcára — és elfeledte elboronálni, lesimítani.

— Alászolgája.

— Jónapot. A cipőmre szeretnék új gumi-

sarkat üttetni. Ugy, hogy megvárnám. Nem tart soká?

— Nem bizony. Tíz perc alatt készen lesz. Tessék levetni, aztán tessék ide helyetfoglalni addig... Hogy meg ne fázzon a talpa, itt van addig egy pár papucs. Meg is lehet venni. Nem drága.

*

Hozzá kezd a munkához. Közömbös dolgokról, időjárás, drágaság és miegymásról beszélgetünk.

Már kezdi az egyik gumisarkat felkalapálni.

A kalapácsot tényleg egy bizonyos *ritmusban* üti. Még hozzá *tapsritmusban*.

Ismerik bizonyára Önök is ezt a tapsritmust, amit forrósíkerű, nagy színházi estéken a közönség egy emberként szokott a tenyerével kiütni. Ilyenkor olyan a közönség, mint egy óriási zenekar, amelyet láthatatlan karmester dirigál. „Morse jelek”-kel leírva ilyen ennek a tapsnak a leírása:

.....,.....,.....

Eddig terjed az egész Morsetudományom, de azért remélem, hogy megértjük egymást.

Ott hagytam szóval abba, hogy az én suszterom az egyik gumisarkat kezdte felkalapálni.

— De szépen kalapál Mester uram — mondom neki. Hol tanulta ezt?

— Hol? A színházban. Hej, fiatalkorom-

Még a konflislovat is tapsolással noszogattuk

ban hányszor köllött a többi mesterlegényekkel este így ütögetni össze a tenyerünket... *Én vótam a vállalkozó...* Ha valamelyik művészné vagy művész úr félt, hogy nem lesz siker este, csak eljöttek hozzám, *hogy legyek ott a legénységgel...* Gavallérosan megfizették a munkát... Ha igen nagy vót a siker, még külön eulágot is kaptunk.

— És honnan tudták maguk, hogy mikor kell tapsolni?

— *Mindíg más jel vót megbeszélve...* Az egyik művészné például kitanított, hogy *ahányszor így csinál a kezeivel, tapsolnunk kell...* Igaz, hogy egyszer alaposan megjárta, mert véletlenül így csinát, *mikor a kolléganője, a másik színészné nagysága beszélt...* *Oszl így őt tapsoltuk meg...* Nem is akart aztán megfizetni bennünket mirgiben... De végül mégis csak odaadta a pinzt. Lehet, hogy attul félt, hogyha nem adja oda, akkor ezentúl a másik művésznét tapsoljuk ki...

— Meg is tettük vóna — folytatja Tapsos bácsi. — én úgy éljek, ha megharagít... Bosszúból... Akár ingyen is!...

Ingyen. Ugy látszik, Tapsos bácsinak ez a legnagyobb áldozat.

— *Ingyen* nem szoktak tapsolni senkinek? Ha, mondjuk úgy, mint *privátember* elmentek a színházba.

— *Igy, „fizetett” napon nem.* Ilyenkor mi szögálatba vótunk... De ha máskor elmentünk, *fizetetlen napon,* akkor előfordult... *Gyárfás Dezsőt, meg a Nyárait, meg a Rákosy Szidit nem igen szereltük.*

— Ejnye. Nem tartották őket talán jó színészeknek?

— Éppen ott a bibi, hogy nagyon is jók vótak. Nagyon szerette őket a közönség... *De miránk éppen ezért sose vót szükségük...* Kaptak azok tapsot nélkülünk is annyit, hogy alig győzték hazavinni... Minket inkább csak a kezdők fogadtak föl a tapsra. Azoknak köllött a *klakker,* mer így hitak bennünket csak egyszerűen...

Most ránéz a faliorára. Óeska tányéróra. Majd újra kalapálni kezd. Megint *taps-ütemben.* Nagyot sóhajt:

— Hej, de szép idők vótak azok, kérem! Este lemostam a munkapiszkot, aztán kiötöztem. A gomblukba szekfű került...

A kalapácsal illusztrálja a szekfűt. Ugy, hogy egy pillanatra „odatúzi” a gomblyuk tájkárára.

— Előadás után — de legtöbbször még előre — fővettem a pizt, aztán usgyé, mink vótunk az urak! Beültünk egy kis kocsmába kadarkázni... Megtettük eecer azt

Ahányszor így csinál a kezeivel, tapsolnunk kell...

(Forrai rajzok)

is, hogy mint az urak, *elviteltük magunkat konfliktson a viztoronyig,* meg vissza... Annyira benne vótunk a tapsba, hogy *még a cammogó konfliktsovát is tapsolással noszogattuk,* hogy jobban szaladjon. Meg is ijedt tüle szegény jószág. Osztán mögrúgta a kocsis térgyit...

— Hej, de sok jó „virzsénát” szíttunk... azt a művésznék gavallérgyaitól... Legtöbbször ők tárgyalták le az üzletet is velünk...

— No és mondja csak, Mester úr, nem lehetne ma újra felújítani ezt a mesteriséget?

— Á, fenét... Nekünk hajdanában jegyeket is adtak *meg fizetséget* is. Már a napidíjat gondolom... Mára meg elvárják az embertől, hogy azért a vacak *szabadjegyért* magáért véresre tapsolja a tenyerét... Csinálja ezt csak más. Én ugyan nem...

Forrai Zoltán

DÉCIBÁB

A romantikus kor maradványaként az író talán ma is úgy él még a nagyközönség felfogásában, mint aki kezdő korában reggeltől délig nyomorog egy kicsit, délután ihletet mereget az életből és a rakparton szemléli a nyüzsgést és zajlást, este nagy árkus papirost vesz elő és késő éjjeli órákig gombolyítja le gondolatai orsójáról a mese fonálát.

Lehet, hogy ma is élnek így írók, de sajnos, a fiatal írónemzedék kissé keményebben áll szemben az élettel. Jellemző példa egy ifjú író-muzsikus életbeosztása és élet-története, melyet itt vázolunk fel röviden: Szeredi S. Gusztáv nevét egyrészt detektív-regények, másrészt irodalmi értékű novellák tették ismertté. Éppen egyik nagy napilapunk hozta tárcáját, mikor megpillantottuk egy hangversenyen, a Székesfővárosi Zenekar elsőhegedűsi pultja mellett. Másnap pedig az egyik adóhivatalban akadt dolgunk, s nem kis meglepetésünkre ismét beleütköztünk. Oly buzgalommal, szinte lelkesedéssel merült el az óriási adókönyvekben, mintha izgalmas regény lenne mindegyikük.

— Csak így lehet beleilleszkedniük a

valóságba — beszél, mikor csodálkoztunk úgy e tényen, mint sokoldalúságán. Mindent csak teljes szívvel-lélekkel lehet csinálni, különben értéktelen és kínos számunkra a munka. Látja, kérem, én reggel hatkor kelek, nyolc előtt irodámban vagyok, két-től a maximumot végzem, amit dolgozni lehet, igen-igen sokszor dolgozom otthon, vagy kénytelen vagyok végrehajtásoknál közreműködni, de legtöbbször délután hegedűt tanítok és éjjel, ha nincs hivatalos házimunkám, hol éjfélig, hol meg hajnalig írok. Mikor valami kéziratot sürgősen le kell adnom, előfordult már, hogy egész héten nem aludtam éjjelenként négy óránál többet.

— Kis regényemet, a „Harangzúgás“-t, mely egyik kiadóvállalat 500 pengős első díját nyerte meg, egy hét alatt írtam. De előfordult, ha nagyon sürgős volt, hogy két éjszaka munkájával fejeztem be egy rövid regényt.

— Mint muzsikus hegedülök és brácsázom s a Székesfővárosi Zenekaron és az Emericanan kívül gyakran működöm a Hangversenyzenekarban is. A próbák sok estémot veszik igénybe, de hiába, meg kell élnem valahogy.

— Eddig kilenc kis regényem jelent meg és vagy két tucat novellám. Külföldön a Neue Freie Pressen kívül svéd, román és angol nyelven jelentek meg írásaim.

— Eléggé regényes volt az életem folyása ahhoz, hogy anyagot merítsek. Mielőtt ilyen nyugodt foglalkozásom lett volna, magán-tisztviselő voltam, majd egy magánnyomozó mellett mint asszisztens működtem; félig amatőrdetektív koromból maradt nagy előszeretettel a „bűnügyek“-kel szemben.

A „Harangzúgás“-hoz az impulzust egy autóbaleset adta meg, melynek szemtanuja voltam. Két autó egymásnak futott és óriási csörömpölés után alaposan összetört. A bennülők, estélyiruhás urak és hölgyek, kisebb-nagyobb sérülésekkel úszták meg a balesetet, rémületük mindenestre nagyobb volt. Eltakarították a romokat és üvegcserepeket az úttestről s engem annyira érdekelt az egész izgalmas eset, hogy nem távoztam a helyszínről. Mikor már mindent elhordtak és elcsendesült a vidék, a még csillogó üvegszilánkok között egy kis szegfűt láttam feküdni: sértetlenül maradt ott a nagy rombolásban.

— Másik regényem, a „Hajsza a ködben“ valóban megtörtént esetet tárgyal, annak idején egyik detektív-barátom beszélte el

Szeredi S. Gusztáv
(Amalőr felv.)

Szeredi S. Gusztáv
író, muzsikus,
adóhivatalnok
(Bilkei Papp Elek
rajza)

nekem, aki Párizsból érkezett és újságolta, hogy ott razzia alkalmával egy detektív-felügyelő tizennyolc év után bukkant rá és fogta el testvérhűgát teljesen lezüllött állapotban.

— A detektívregényeket kényszerűségből írom, a novellákat szívből és magamért, magamból.

— Hogyan jutottam az íráshoz? Laczkó Gézához elvitték 21 éves koromban egyik novellámat. Laczkó Géza elolvasta, s mint hallom, éppen délutáni sziesztája közepette volt, felöltözött és lekötöztette.

— Különben már elemista koromban is „szerkesztettem”, egy elemista újságot, melyet 2 fillérért árultam. Most sem sokkal jobban fizetik a fiatal írókat.

— Nos és az 500 pengő? Mit is csinált ennyi rengeteg pénzzel?

— Hej, uram! — kiáltott fel Szeredi Gusztáv, — hej, uram, ha én azt meg tudnám mondani! De bármily égető szükségem is volt rá, és bárhogyan örvendtem is neki,

aránytalanul boldogabb voltam, mikor a Harangzúgás megjelenése után levelet hozott egy hordár. Elferdített női frással rajzolt sorok: „Páduai Szent Antal nevében szeretettel köszöntöm Önt regényéért!” És a kis levélből egy ötvenpengős bankjegy hullott ki. Ma sem sejtem, ki küldte, mért küldte. Talán valakinek az életregényét írtam meg akaratlanul is.

— Holott arra várok, hogy egy kicsit magamhoz térve nagy regényhez foghassak, melyben talán már saját életemmel és saját lelkemmel is találkozhatok.

— Közben adót számfejték, igen sokat hegedülök hangversenyeken és növendékeimnek, és amennyit csak lehet, írok. Mindegyiket szeretettel, szívből csinálom. Így aztán nem érzem tehernek, ha néha napi húsz órát is dolgozom. S szinte sajnálom a többi négyet, amit tétlenül kell töltenem.

Sebaj, legalább addig pihenjen a hegedű, nyugodjanak szegény adófizetők és ne rettegjenek a Wall-Street véreskező gangsterei sem!

Irja:
Dr. HEKS IMRE
 orvoskozmetikus

A fejbőr betegségei

Sok panasz hangzik el, úgy a férfiak, mint a nők részéről az irányban, hogy hajuk rendellenes módon hull és kétségbeesve keresik fel a kozmetikus orvost azzal a stereotyp kéréssel, hogy a pár hét múlva „biztosan” beálló kopaszodást megakadályozza. Bár a legtöbb esetben kissé túlzott az aggodalom — mivel a hajhullás csak ritka kivételképpen okoz néhány hét alatt kifejezett kopaszodást, — mégis szükségesnek látszik a baj megelőzése szempontjából megemlékezni azokról a kiváltó okokról, melyek a fejbőr megbetegedéseivel s így az időelőtti hajhulláshoz vezetnek.

A haj ápolását eddig inkább a férfiak hanyagolták el leginkább, néhány év óta azonban, a rövid haj reneszánsza óta, a nők sem fektetnek elég súlyt fejbőrük gondozására és azt hiszik, hogy rendszeres ondulással, dauerhullámmal, vagy hajfestéssel eleget tettek a hajápolás összes követelményeinek.

Ez a felfogás éppen olyan téves, mint a férfiaknak az a meggyőződése, hogy hajnövesztőszerek használatával, vagy a haj levágásával sikerül megakadályozni a hajhullást. Ilyen módszerrel éppen az ellenkező célt érik el, mert a megbetegedett hajhagymák a rájuk ható állandó külső inger következtében mindig gyöngébb, csökevényesebb hajszálat tudnak csak produkálni s így lassankint a túlságos igénybevétel következtében elpusztulnak. Az ilyen módon beálló sorvadásos hajhullást többé semmi úton megakadályozni nem lehet.

A korai hajhullást a veleszületett hajlamon, ideges és baktériumos eredeten kívül leginkább a fejbőr seborrhoeás elváltozása okozza. A fejbőr faggyúmirigyei megbeteged-

nek és a bomlásban levő zsiradékban a baktériumok felszaporodva megtámadják a hajhagymát. Ehhez társul a fejbőrnek az az állapota, melyet korpásodásnak nevezünk. A leválló korpádzó pikkelyekben a környezetből különböző tisztatlanságok, por, piszok, baktériumok rakódnak le, melyeknek izgató hatása folytán a faggyú kiválasztás még inkább fokozódik és így a hajhullás kifejezettebbé válik. A mindjobban szaporodó fejkorpa tömegével összepréseli a hajszálat, a hajhagymára nyomást gyakorol, miért is a szálat táplálkozása zavart szenved, megbetegszik, elvékonyul és végül kihull. Önként következik, hogy a hajhagyma fokozatos sorvadása folytán az utánnövésben is zavarok állnak elő, egyre kevesebb a pótlás, míg végül aránylag rövid idő alatt beáll a kopaszodás.

Ezen ártalmak legfontosabb gyógytényezője a fokozott tisztaság, víz és szappan rendszeres használata. A fokozott faggyúképződést különböző alkoholos, szappanspirituszos bedörzsölésekkel befolyásolhatjuk. Száraz jellegű korpádzásnál kátrányszappanos lemosások és megfelelő olajos bedörzsölések alkalmazhatók.

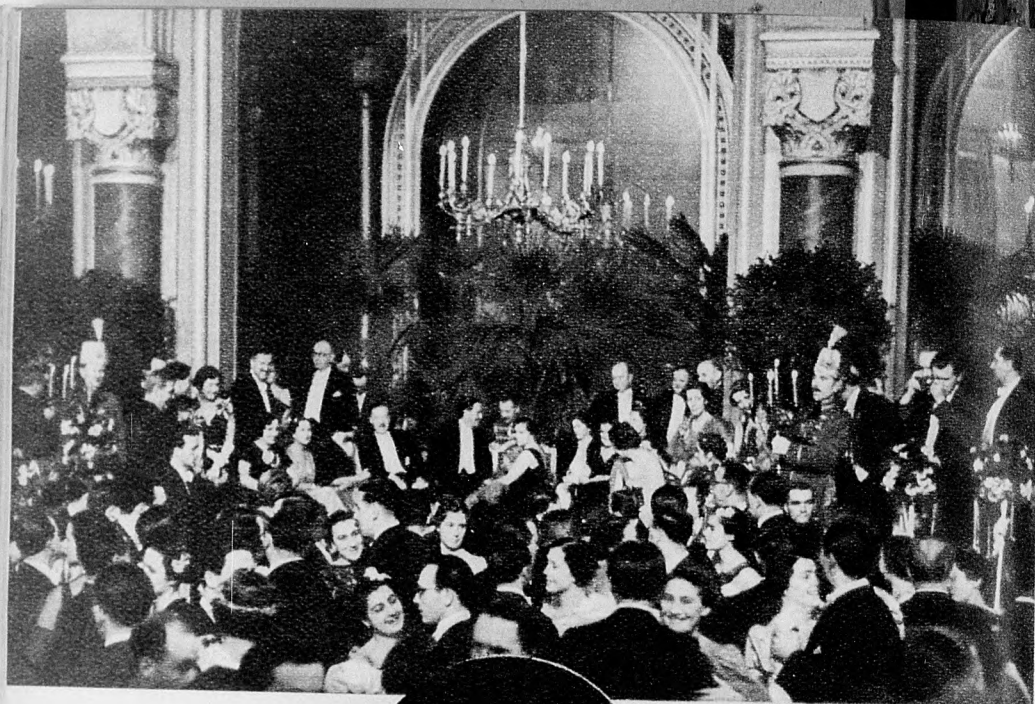
Erős korpaképződésnél és fokozott hajhullásnál okvetlenül forduljunk szakorvoshoz, mert sosem szabad szem elől téveszteni, hogy a kopaszodás gyógyítása csak abban az esetben lehetséges, ha a hajhagymák sorvadása még nem állott be.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbélgezett válaszboríték beküldése ellenében a hozzáfordulóknak levélben válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN

DÉCIBAB

33

AZ UJSÁGIRÓ BÁLROL

Táncoló párok a dísz-
emelvény előtt
(Schäffer felv.)

Bethlen Margit grófnő fe-
kete szatínruhája, sárga és
vörös őszlőrösa a vállon

Az Ujságíró-bál fényes
külsőségek között zajlott
le. A Vigadó termei zsúfo-
lásig megteltek előkelő pub-
likummal. A bálon meg-
jelentek Darányi miniszter-
elnök, Röder, Fabinyi,
Bornemisza, Lázár minisz-
terek. A vezető háziasszo-
nyit Bethlen Margit
grófnő látta el.

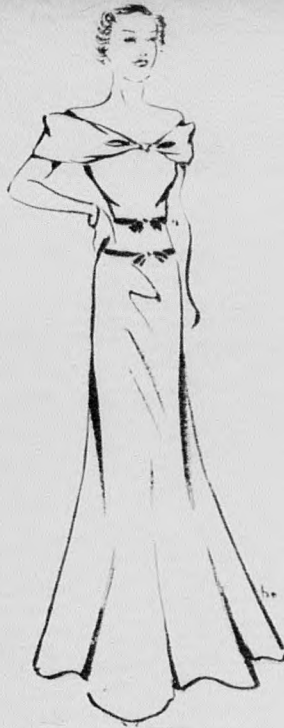
TOALETTEK A BÁLON

Bársony Rózi rózsaszín
muszlin toalettje, mely
gyöngyházzsínű illtér virá-
gokkal van telezórva,
hosszú sál síma muszlinból

Lázár Márta fekete muszlin bársonyruha kepe, mely utóbbi fehér hermelinnel van végig bélelve. Virág és vörös gyöngyből van az estélyi kis sapka is

Titkos Ilona világoskék laméruhája vörös és buzakék bársonyövvel

Báró Hatvány Lili fehér szatén ruhája, nyakában két zöld kilppszel
(Herman Evi rajzai)

A díszemlényen: gróf Bethlen Margit (1) Harsányi Zsoltal (2) és Darányi Kálmán (3) miniszterelnökkel beszélget. Mögöttük áll Röder Vilmos honvédelmi miniszter (4), Vukesevics Sándor jugoszláv követ (5), Lázár Andor igazságügyminiszter (6), Fabinyi Tihamér pénzügyminiszter (7) és Mackensen német követ (8)

(Schäffer felv.)

KRUMPLI

Írta: PAJZS ELEMÉR

1.

Sietett, mint akit kergetnek.

A habüst és a rézmozsár kész, már csak a mérlegtányérok vannak vissza. Pár perc még, azután ölébe ejtheti a kezét és megint eljászhatik a gondolattal, amely oly régen foglalkoztatja. Az egészet kitervelte már. A csomagolástól a hazaérkezésig. Őt ne csipkedje az asszonya, elég volt! Aki kénytelen tünni, tünnön, amíg csak ki nem áll belőle a szusz. Ő tud magán segíteni. Hazamegy.

Nemcsak a bodzabokor hívja, nemcsak az öreg szederfák, a zöldségeskert, hanem más is, aki szóval is tud hívni, nem úgy, mint a fák: a borbély.

Hát hiszen nem könnyű innen elszakadni, az biztos. Négy szép, préselt kalendárium-tábla lóg a szobája falán, amelyekről tövig tépdeste a napokat, pirosakat és feketéket. Négy esztendő nagy idő. A szobáját is sajnálja: nagyon megszerette. És a jóízű tracscolásokat a gangon, a fehér kádat, amint zubog bele a melegvíz, a barátnőket, az ismerősöket.

Ha most el nem határozza magát, akkor soha. Ezt a derék embert, ezt a borbélyt se álltathatja tovább. Évek óta hitegeti. Akárcsak a rossz adós a fizetést, úgy halogtatja a hazautazást.

Odaállt a tükör elé és próbát tartott a mondókájából:

— Nagyságos asszony kérem, tessék másik lányt keresni, tizenötödikén elmegyek! Láz verte ki a száját, mire ezt a pár szót valóban eladogta.

— De hát mért? Olyan rossz vagyok én magához?

— Nem. De a Misi. És ő most már haza akar menni. Alig van hét, hogy a Misi ne sürgetné. Van Pesten lány elég. Ha tizenötödikére nem kapna a nagyságos asszony, nem bánja, marad elsejéig, de tovább semmi esetre.

— Az ilyen lépést százszor is meg kell gondolni, fiam. Nehogy elhamarkodja. Mi gondja van itt? Semmi. Megvan a külön szobája, a finom kosztja, a rendes fizetése. De hogy odahaza hogy lesz, ki tudná előre megmondani?

Igaza van az asszonyának, sok mindenben igaza van, de őt most már nem lehet lebeszélni. A barátnői is hiába szédítették. Eleget hallgatott másokra, egyszer a saját feje után megy. Amit eddig csinált, avval torkig van. Lebegjen tovább is a helyek között, mint a dugó a vízen? Férfi, gyerek, baromfi-udvar, kiskert, ezt akarja. Ha nem indul el feléje, hogyan érhesse el? Éppen tegnap kapott levelet az anyjától: „Ha nem akarod

elszalasztani a szerencsédet, gyere! A Misi más lánynak udvarol! Ne félj, mama, ne félj, most már igazán jövök!

2.

Pakol és megy. A hajón rákönyököl a kofferjára. Nem volt könnyű eljönni. Igaz, hogy maradni se lett volna könnyű.

Megérkezik az állomásra. A deszkapadló nagyot dobban a cipője alatt. Már a kikötőhidon van. Most meg már a parton. Fején, zsebkezdőkből font tekercsen, a nehéz koffer. Az út szélén libák rágják a fonnyadt, gutaütött füvet. A bolgároknál öreg, vak ló topog körbe, húzza a vizet a salátára, kelkáposztára. Szent Antal közömbösen néz át az erdőbe, ügyet se vet a lábai előtt pislogó mécsesre.

Odahaza nagy ölekezés. A borbély belecsip az arcába a szappanszagú ujjával és odadörgöli hozzá a bajuszát. Ez már ezután így lesz, nem is lehet ellene kapálódzni. Hosszú, fehér köpenye van a borbélynak. Oldalt, ahol a kulcsok lehúzzák a zsebet, kétujjnyi szakadás. Most már ő fogja mosni, vašalni a köpenyeit. Ezt a szakadást is ő varrja meg.

— Gyere, Rozika, megmutatom a műhelyt!

Megmutatja. Még a forgószekbe is beülteti.

— Itt fogok élni... — gondolja Rozika. Behúnyja a szemét és könnyű kis szédülést érez. Lehet, hogy a forgószéktől? Lehet.

3.

Az anyja motozása már hajnalban felébredtette. Pesten ilyenkor még a másik oldalra fordult.

— Maradj csak, lányom, ráérsz!

Nem maradt. Nem volt türelme az ágyban. Mosakodni ment. Nyikorgott a kút, ahogy a rézfogós húzóját megrángatta. A toronyóra mutatói odalátszottak az udvarra. Félfét. Ilyenkor vette be a tejet és a süteményesstanclit a konyhaajtó elől. Takarítás, parkettkefézés. A gázresó sok egyforma lángja körülnyalogatja a tejeslábast. Ébred a ház. Szőnyegek, takarók színeslenek a gangon. Kővér párnák nézetnek ki az ablakokon. Az udvaron sziszeg az öntözőcső. — Kialudta magát, Rozika? — kérdi a kihordó. Az újságjai friss festékszagot lehellenek. A reggelizőabronzon összecörcsörrennek az ezüstök, porcellánok, a kis gyékénykosárban barna, jószagú kiflik szorokonkodnak.

— Szalonnát nem eszel?

Nem, nem eszik szalonnát. Kenyér se kell.

Félretolja. És folytatódik a pesti reggel. A hangszóró vidám lemezeket harsog. Az öntözőkanna hosszú, piros csőre vizet ad a virágoknak. Jó reggelt, postás úr, mit hozott?

Ha az anyja szólott hozzá, jóformán nem is hallotta. Pestre gondolt, mindig csak Pestre. Délben is, délután is, a nap minden szakában. És mennél jobban közeledett az esküvő napja, annál többet.

A borbély új fekete ruhát csináltatott.

— Ebben megyünk a fényképészhez!

Kis zavart tűz fénylett fel a szemében.

— Nem tetszik? — kérdezte a borbély ijedten.

Nem. Nem tetszett. Pedig szép ruha volt, jól is volt megcsinálva. A háta nem vetett ráncot, a mellén is szépen kifeküdt.

Nem a ruhával volt itt a baj. Mással. Az a szegény ruha ártatlan. Mit tehet a nyugtalanságról, amely Rozikát emészt? Mióta a levelhordó ott járt, azóta éppen nem bír magával. Mariska írt, a barátnője a házból. Fényképet is küldött. A Lukács-kert! Megismeri a bokrokról! Úgy nézte azokat a nyavalyás bokrokat, mintha még sohasem látott volna jázmint! Édes, erős szag tekeredett az orrába. Szalad a vicinális, a koscsik utána, mintha fogócskát játszanának! Négy hosszú oldalt írt a Mariska. „A Kádáréktól elmegy a lány, keresnek másikat. Olyant szeretnének, amilyen te vagy!”

Rozikának melege lett, pedig a hűvös szobában állt, nem a tüzes spór mellett. Odament a szublóhoz és kivette a könyvét a fiókból. Nem először máma. Harmadszor már. Hogy mért? Semmiért. A saját könyvét csak nézegetheti, nem?

Új élet jön. Az igazi. Nagy öröm, nagy felelősség. Vajjon való-e neki a sok gond, amivel az önállóság jár? Máshoz szokott ő, nem ehhez. Ijedten aprózta el gondolatban a temérdek tennivalót, amely rá vár. És közben egyre csábítóbbnak tűnt a régi élete, amelyben más törte a fejét, neki semmi része nem volt benne. Melegítette, betakarta a gondtalanság, mint egy jó prémesbunda. Az asszonya szekatúrát elhalványította az idő. Apró kis tűszúrások, olyanok, mint a szűnyogcsipés, ha nem vakarod, pár óra alatt elmúlik. A sok emelet se sajgott most a térdében. Csak azt érezte, hogy odafönt nem kell hajnalban kelni, mint itt és hogy ballottot táncolni a parketton sokkal mulatságosabb, mint tyúkólat takarítani.

És már húzgálta a fiókokat, szedegette a holmiját. Énekelve, j'kedvűen térdepelt a amikor meglátta.

— Mit csinálsz, te lány?

— Hiszen látja, édesanyám! — Nevetett. ugrándozott.

— Hát a Misi? — ijedezett az anya. —

Mi lesz a Misisel?

— Mondjon neki valamit! Amit akar. Akármit.

És már indult is az állomásra.

A hajón egy elszabadult újságlapot sodort az ölébe a szél. Valami színésznőről olvasott benne, aki esztendők óta búcsúzik a színpadtól, de újra, meg újra meggondolja magát, nem tudja otthagyni. Bólogatott. Sokszor. Aprókat. Mint aki nagyon igazat ad valakinek. Így van ez. Így van valahogy. Ki értse ezt meg, ha ő nem? Vele talán másképp van? Hiába próbál szabadulni, megint csak visszakiváncozik a rézágyas cselédszobába. Ő már csak azt fogja csinálni ezután is, amit eddig: másnak a porrongyát rázza ki az ablakon, másnak hámozza a krumplit.

4.

Mikor a régi megtelt, új könyvet váltott. Új fényképet is csináltatott. A régi képen tizenhatéves gyerek nézett bele nagy szemmel a világba, hajfonatos, falusi viseletű. Az újon? ... Jobb, ha nem beszélünk róla. Húsz év van a két fénykép között. Hány skatulya pasztát kent el, hány mázsa krumplit hámozott meg ezalatt!

Ha a munkájával végzett, harisnyát javított, vagy szekrénycsikokat hímezett a konyhakredencbe. Ezekben a békés, zavartalan pillanatokban sokszor elgondolkozott rajta, miért is van ez az egész? Miért került a földre? Akármennyit töprengett is, semmi okosat nem tudott kisütni. Hogy mért? Talán azért, hogy pusztítsa a port, terjessze a tisztaságot. Van-e külön valami, mint egy fehérre súrolt gyűrűdeszka, vagy egy ragyogó rézkilincs? Mi lenne a világból, ha nem volnának a tisztaságnak olyan szorgalmas, soha el nem fáradó cselédei, amilyen ő? Hangyára is szükség van ebben a nagy állatkerben, nemcsak pávára, meg oroszlánra!

Hanem az anyja levele megint felpiszkálta. „A nyáron, amikor idehaza voltál, meglátott a Potyondi bognár, az a magas, nagybajszú a Malom uccából. Azóta nem mész ki neki a fejéből. Jóravaló, derék egy ember, szép műhelye van, két gyereke, talvaly pünkösdkor veszett el a felesége.” Így van ez. Most már özvegyember kéri. Kétgyerekes özvegy. Ha tovább is kötözködik, akkor már csak valami elszáradt kóró, aki gondozót keres. „Mit mondjak a bognárnak? Vasárnap, mise után menjön a válaszáért.”

Várjon a bognár! Talán még soha nem volt olyan helye, mint ez a mostani. Csupa jószág az úr, az asszony is, mint egy falat kenyér. Nem, ezeket nem hagyhatja ott. Soha nem tudna tükörbe nézni, ha megtenné! De azért nem mondja, hogy nem. Ne nézzék őt se egészen félnőtásnak! Tudja jól, hogy a csontjai nem lesznek fiatalabbak. Ha innen elkerül valamiért, akkor jöhet a bognár. Addig nem.

Az újságra gondolt, amelyet a hajón olvasott. A színésznőre, aki nem tudja otthagyni a színházat. Ő otthagya. Ez az utolsó helye. A legutolsó. Nem pirulsz-e el,

amikor kimondod? Nem, nem pirul el. Nem csinász-e most is úgy, mint eddig, új meg új határidőt adsz magadnak, mint a lusta, mielőtt fölkel! Nem. Nem. Még soha nem beszélt ilyen komolyan. De lesz-e ereje hozzá? A színésznőnek nem volt.

Az idő múlik, senkise tudja megállítani. Mikor fölkerült Pestre, Rozika volt. Később már csak Rozi. Most úgy szólítják, hogy Róza. Pár esztendő még, azután Róza néni lesz már.

Pedig jó lenne valaki, akiben meg lehet kapaszkodni. Az anyja többet van már ágyban, mint lábón. A keze reszket, a lábát is fájdtja. A látása annyira meggyengült, hogyha meg akarja tudni, hogy megy a sora, az ujjával tapogatja ki, mennyi a hús az arcán. Meddig örülhetnek még egymásnak? Akárhogyan fáj is elgondolni: nem sokáig. Akkor aztán mi keresnivalója van még a világon? Semmi.

K I N A I H U M O R

Két ember: Csung és Kung melegszik a nyitott kályha mellett. Csung, aki igen nyugodt, de még inkább beszédes férfi, így szól Kunghoz, aki viszont igen hevesvérű.

— Kedves Kung, van egy dolog, amit igen szeretnék neked megmondani. Egy olyan körülményre vonatkozik ez, melyet már régebben észrevettem és veled közölni kívántam, de tudva, hogy téged heves és civakodó embernek tartanak, haboztam, hogy szóljak-e, vagy sem. Végre is meggyőződtem róla, hogy ha hallgatok, ártok veled neked, ezért elhatároztam, hogy engedélyt kérek tőled, hogy szólhassak róla.

— Mi az, Csung? — kérdi a másik.

— Ég a ruhád, Kung barátom — feleli nyugodtan Csung.

— Az ördög vigyen el! — kiált Kung dühösen. — Nem tudtál előbb szólni?

— No lám milyen heves ember! — mormogja Csung, amint továbbmegy. — Valóban igaz, amit róla beszélnek.

Egy szolgát fontos levéllel küldenek a városba. Lovat adnak alája, hogy hamarabb elérkezzen rendeltetési helyére. Mikor azonban beér a városba, látják, hogy gyalog megy, a lovat pedig kantáránál fogva vezeti.

— Mire való a ló? — kérdezi egy ember, — ha gyalog jársz?

A másik nyugodt hangon válaszolt.

— Gondolkodtam róla, hogy hat lábbal nagyobb utat tudok bejárni, mint négyel.

A pokol ura egy nagyon bűnös kínait arra ítél, hogy térjen vissza a földre, ott írnek legyen, ötgyermekes családdal.

— De hiszen ez jutalom, nemhogy büntetés volna! — kiált közbe egy angyal.

— Ne bántsd őt! — jegyint a pokol ura, — ötgyermekes írknak nehezebb a sora a földön, mintha a pokolban volna.

Buta beszéd. Nem igaz, hogy semmi. Ha végiglapozza a könyvét, elszámálhatja, hány gyereke van; nem az ő véreből valók, de mit tesz az? Mégis az ő gyerekei. Ő dajkálta, etette, fürösztötte őket. Ma már meglelt emberek, anya is van közöttük akárhány. Mégse telt el haszontalanul az élete. Jó ezt tudni. Jó érzés ez. Énekelt, ugrabugrált, amikor erre rájött. Égett a kezében a munka.

— Nem megyek a bognárhoz! — írta haza. — Később se megyek. Semikor.

Hogy holnap mi lesz? Holnap is dolgozik. Tesz-vesz, amíg bírja. De minek ezen rágódni? Egyelőre semmi baj nincsen. Tartja a két combja között a vájdlingot, hámozza a krumplit. Majd ha sehogyse bírja már, megakad a kis hegyes kés a levegőben és a krumpli kibukik a tenyeréből. A vájdlingból kiloccsan a víz és a krumplik elgurulnak a cementlapokon, mint a golyók.

Csang és Csung közösen akarnak rizslevest főzni.

— Add hozzá a rizst — mondja Csang, — én majd adom a vizet.

— És akkor a hozzájárulás arányában mi jut neked? — kérdezi Csung.

— Hát majd add nekem a levét, a többi legyen a tied — feleli ravaszul a másik.

A tigris elkapja az apát, a fia szalad utána, nyílal kezében, hogy lelője.

— Vigyázz, fiam! — kiált hátrafelé az apa, — csak a lábát lödd meg, úgy többet kapunk a bőrért.

Az iszákos ember azt álmodja, hogy egy üveg italhoz jut. Az ital nagyon hideg, s hogy jobb legyen, fel kell melegíteni. Mielőtt azonban felmelegedne, az alvó felébred. Hangosan káromkodik.

— Az ördög vigye el, ha tudtam volna, inkább megittam volna hidegen.

Ez a tréfa ugyancsak az iszákosról szól. Az ember bemegy egy vendéglőbe s csodálkozva látja, hogy milyen kicsiny pohárban adják a bort. Szomorúan néz, aztán egyszerre hangosan csuklani kezd.

— Mi baj? — kérdezi a vendéglős.

— Jaj, jaj — jajgat a másik. — Szegény apám úgy halt meg, hogy igen kicsiny pohárban adták elébe a bort s lenyelte a poharat is a borral együtt.

Lakoma alatt egyik vendég a házigazdához fordul:

— Ez a kristálypohár nincs jól elkészítve.

— Mi baja? — kérdi a házigazda.

— Nem tudom mirevaló a felső része? Teljesen felesleges, ha nem töltik tele.

B Á L O K

Unio Lawn Tennis-bál

B. B. T. E. jelmezbál (Schäffer felv.)

RÁDIÓMŰSOR ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(február 14 – 20-ig)

Utry Anna
(Tóth Margit felv.)Cselényi József
5.00 (Rozgonyi felv.)

BUDAPEST I.

- 9.30:** Hírek.
- 10—10.55:** Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Muraközy Gyula lelkes.
- 11—12.15:** Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Domonkosrendi plébániatemplomból. A szentbeszédet mise előtt P. Badalik Bertalan tartományfőnök mondja. Énekek: Keresztények, sírjátok; Harmath Artur: A keresztfához megyek; Rossini: Stabat Mater (a tenorszólót. Weninger Károly. énekl.); Pikéthý: Édes Jézus, neked élek; Rossini: Inflammatus (a szopránszólót. D. Pálffy Mária énekl.); Himnusz.
- 12.20:** Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
- 12.30:** Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.
1. Stefániai Imre: Primavera Hellenica; 2. Schubert: Rosamunda, baletzene; 3. Goldmark: e-moll Scherzo; 4. Saint-Saens: Egy éj Lisszabonban; 5. Weiner: Katonásdi; 6. Delibes: Coppelia, balettszvit.
- 1.45:** „Rádiókrónika.” Elmondja Papp Jenő.
- 2.00:** Hanglemezek.
1. Kerekes: Vasárnap kirándulunk, vidám foxtrott (Szécésen szövege, Szabó Miklós); 2. Gyöngy Pál: Kár hogy úgy fél, foxtrott a „Nászút féláron” c. filmből (Mihály szövege, Weygand Tibor); 3. Zerkovitz Béla: Engem többé ne tegezz, foxtrott (Keller szövege, Weygand Tibor); 4. Szív és szerelem tangónyelven (Szedő Miklós); 5. Buttola Ede: Szíved az én szívem, angol keringő (Harmath szövege, Szabó Miklós); 6. Selley: Nincsen párom, foxtrott (Weygand Tibor); 7. Nádas Béla: Semmi az egész, foxtrott (Weygand Tibor); 8. Polgár Tibor: Várni, angol keringő (Weygand Tibor); 9. Foxtrottritmus, egyveleg (Weygand Tibor); 10. Mercer—Bloom: Swing is the thing (Mills-fivérek); 11. Thomson: When I learn French, slowfox (Greta Keller); 12. Meskill—Ray: Sky high honeymoon, quickstep (Harry Roy zenekara); 13. „Echt Weanerisch”, egyveleg (Dietrich Schrammel-négves); 14. Silly Simphonies egyveleg (Ray Wilbur-zenekar); 15. Hall: Foolish heart, slowfox (Greta Keller); 16. Mills—Hill: Long about midnight (Mills-fivérek); 17. Johnson: Dill pickles, ragtime (Harry Roy zenekara).
- 3.00:** „Termeljünk több, olcsóbb és kiválóbb zsirsertést expresszhízalással.” Csáki Ferenc, a Magyar Mezőgazdák Szövetkezete igazgatójának előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)
- 3.50:** A Mária Terézia 1. honvédegyalgezdred zenekara. Vezényel Fígedy Sándor.
1. Pécsi József: Ábránd; 2. Ziehrer: Bécsi polgárok, keringő; 3. Kling: Két pinyóke (Piccolo-kettős); 4. Vollstedt: Vidám cimborák, keringő; 5. Péter: Két xilofónszóló (Galambos Károly).
- 4.30:** „Fáy András, a nemzet mindenese.” Földessy Gyula dr előadása. (Közművelődési előadássorozat.)
- 5.00:** Magyar nótáest közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. Közreműködik Utry Anna és Cselényi József, kísér Sárjai Elemér és cigányzenekara.
1. Bevezetőt mond Farkas Imre; 2. a) Cserebogár, sárga cserebogár, népdal; b) Hullámzó Balaton tetején; c) Dankó: Három sósperec; d) Erkel Elek: Tized ütött... Énekl Utry Anna; 3. a) Péte: Nem való bokréta; b) Beszögödtem (népdal); c) Egressy: Ne menj rózsám; d) Szerdahelyi: Ezt a zereket. Énekl Cselényi József.
- 5.30:** „Az ismeretlen Japán.” Mécs Alajos előadása (hanglemezekkel).
- 6.00:** A rádió szalonzenekara. Vezényel Bertha István. 1. Delibes: A király mondta, nyitány; 2. Hartwig Platon: A Nílus partján, keleti szvit; 3. Gershwin: The man I love, dal; 4. Vecsey Ferenc: Valse triste; 5. Kondor Leó: A lélek hangja, dal; 6. Kacsóh Pongrác: Részletek

a „János vitéz” c. daljátékból;
7. Liszt—Weiner: IX. magyar rap-
szódiá (Pesti karnevál).

A rádió szalózenekarának 6. és 7.
műsorszámát — 6.45-től 7.15-ig —
a londoni rádióállomás is átveszi.

7.20: 1. „Az autó alatt.” 2. „Álmatlan
éjszaka.” Hunyady Sándor cseve-
gése.

7.50: Kis Színpad. „Vocatograph”-fal
a világ körül.” Villámtréfák hang-
lemezekkel. Zenés rádióburleszk.
Irta Görög László és Nádassy
László. Rendező Bánóczy Dezső
dr., Játsszák Bodó, Ica, Fenyő
Árpád, Gabányi László, Hajnal
György, Halmay Imre, Mály Gerő,
Mihályi Ernő és Sir Alice. Konferál
Bánóczy Dezső dr.

8.50: Sporteredmények.

9.00: Hangverseny. Rendezi Palló
Imre dr, a Zeneművészeti Főiskola
nagytermében.

1. a) Puccini: Bohémélet, kabátaria; b) Ni-
colai: A windsori víg nők, bordan. Énekli:
Székely Mihály; 2. a) Liszt: Hárfá-etűd;
b) Liszt—Paganini: Caprice; c) Bartók:
Allegro barbaro; d) Dohnányi: I. Rurallia
Hungarica, 2. sz.; II. f-moll Capriccio.
Zongorán előadja Sándor György; 3. a) Buz-
zi—Peccia: Lolita; b) Anton Rückauf:
Lockruf; c) Lányi Viktor: Haj, száj, szem.
Énekli Rösler Endre; 3. a) Antalffy-Zsíros:
Reszket a bokor; b) Polgár Tibor: Száll a
felhő; c) Tarnay Alajos: Május. Énekli
Báthy Anna; 4. a) Csiky János: Bánkódás;
b) Kurucz János: I. Balogh Örzse; II. A
dímbe-dombos. Énekli: Budanovits Mária;
6. a) Tompa László: Magányos fenyő; b) A.
Hegyi István: A gyémánt. Előadja Sala
Domokos; 7. a) Chopin: Esz-dúr nőtturmo,
9. mű, 2. sz.; b) Zsolt Nándor: Szitakötő;
c) Hubay: A fonóban. Hegedűn előadja Fehér
Ilonka; 8. a) Vince Zsigmond: Szép vagy...
Énekli Palló Imre dr. Zongorán kísér Ferencsik
János és Solti György.

Szünetben kb.

9.50: Hírek, sporteredmények.

Utána kb.

10.30: A finn „Kék csillag” jazz-
zenekar játszik, Kalmár Pál énekel.

11.20: Rácz József és cigányzenekara
muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

3—3.40: A „Mária Terézia” 1. honvéd-
gyalozred zenekara. Vezényel Fi-
gedy Sándor.

5.30—5.55: Magyar nótaest közveti-
tése a Zeneművészeti Főiskola nagy-
terméből. Közreműködik Utry Anna
és Cselényi József, kísér Sári Ele-
mér és cigányzenekara.

1. a) Dankó: Bísan szól a kecskeméti (Pósa
szövege); b) Szerdahelyi: Magasan repül a
daru; c) Kertünk alatt (népdal); d) Major
Simon: A toronyban jaj de sok a garádics;
e) Szentirmay: Ez a legény csinos is; f) Ró-
zsa, rózsza, karesú rózsaszál (népdal). Énekli
Utry Anna; 2. a) Dankó: Volt nekem két
ökröm; b) Kralovánszky: Fekete szem éj-
szakája; c) Mészáros Pál: Künn lakom én;
d) A szomszédban (népdal); e) Nekem olyan
asszony kell (népdal). Énekli: Cselényi
József.

6.40—7.10: „Budapest 50 év múlva”.
Münnich Aladár és Ruisz Rezső
párbeszéde.

7.15—7.50: Faragó György és Hubert
Lajos zongora-gordonka szonátákat
ad elő. 1. Beethoven: IV. szonáta,
102. mű; 2. Dohnányi: Szonáta,
8. mű.

7.55: Sport- és ügetőversenyeredm.

9—10: Hanglemezek. 1. Wolf—Ferrari:
Susanne itka, nyitány (milanói
Scala zenekara, vezényel Ettore Pa-
nizza); 2. Csajkovszkij: V. szim-
fónia (amsterdami Concergebouw
zenekara, vezényel Mengelberg).

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 február 14-én, vasárnap a
HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres
hullámhosszon, 15.370 kiloeikluson

D. u. 3 órakor: A „Mária Terézia” 1.
honvédegyalozred zenekara. Ve-
zényel Figedy Sándor.

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres
hullámhosszon, 9125 kiloeikluson

Éjféle 12 órakor: A „Mária Terézia”
1. honvédegyalozred zenekara. Ve-
zényel Figedy Sándor. (Viaszlemez-
felvétel.)

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal
az 51. oldalon közöljük.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Kraul: Díszmenetinduló, (2. honvédgyalogezred zenekara, vezényel Szeghő Sándor); 2. Kockert: Egy reggel Sanssouciban (orgona és zenekar); 3. Caphat: Excentric, fox (Bravur tánczenekar, vezényel Bund); 4. Waldteufel: Legkedvesebb, keringő (Marek Weber zenekara); 5. Schrammel: „Wien bleibt Wien”, induló (Fuhse! katonazenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Bethlen Gábor fejedelem végrendelete.” (Felolvasás.)

10.45: „Az alaszakai misszióban.” Irta Luttor Ferenc. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Hanglemezek. 1. Händel: Xeres, largo (Gigli); 2. Mozart: Varázsfuvola, ária (Szabó Lujza); 3. Rossini: A szevillai borbély, szere nád (Salvatore Salvati); 4. Bellini: Az alvajáró, ária (Guglielmetti); 5. Gounod: Faust — Cavatina (Louis Graveure); 6. Verdi: Traviata, ária (Guglielmetti); 7. Verdi: Aida, ária (Richard Crooks); 8. Gounod: Romeo és Julia, ária (Fanny Heldy); 9. Musszorgszkij: Boris Godunov, forradalmi jelenet (Mills, Halland, Gwynne, Kelsey); 10. Meyerbeer: A hugenották, ária (Pataky Kálmán); 11. Weber: A bűvös vadász, ária (De Angelis); 12. Wagner: Lohengrin — Grál elbeszélés (Louis Graveure); 13. Puccini: Bohémélet, kettős (Lucrezia Bori és Tito Schipa).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Járóka Feri és cigányzenekara.

2.40: Hírek; étrend; élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diákfélőrája: Brisits Frigyes dr előadása. (Rádióönképzőkörü III. előadás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Színésztrefák.” Ditrói Mór csevegése.

5.30: Országos Postászenekar. Vezényel Rubányi Vilmos. 1. Strauss János: Cigánybáró, egyveleg; 2. Strauss Richárd: Rózsalovag, keringő; 3. Goldmark: Sába királynője, baletzene; 4. Weber: Felhívás keringőre; 5. Puccini: Bohémélet, ábránd; 6. Polgár Tibor: Világhír a lígertben, egyveleg; 7. Delibes: A forrás.

6.50: „Carducci.” (A költő halálának harmincadik évfordulóján.) Füsi-Horváth József előadása.

7.20: Greta Keller német dalénekesnő műsora. Zongorán kísér Polgár Tibor. (Az 1936 december 3-iki adás megismétlése viaszlemezről.)

10.00

Szánthó Gyula

(M. F. I.)

DÉCIBÁB

7.50: Szacsвай Imre előadóestje. Bevezető előadást tart Jónás Károly. Rendező Németh Antal dr. 1. Részlet Katona József „Bánk bán” c. tragédiájából. Személyek: Petur — Szacsвай Imre; Bánk bán — Sár mássy Miklós; Simon — Tompa Béla; Mikhál — Fekete Mihály; Első békétlen — Ekecs János. 2. Részlet Shakespeare „Julius Caesar” c. tragédiájából, Arany János fordításában. Személyek: Brutus — Szacsвай Imre; Első polgár — Fekete Mihály; 3. Részlet Shakespeare „Lear király” c. tragédiájából, Vörösmarty Mihály fordításában. Személyek: Lear — Szacsвай Imre; A bolond — Sár mássy Miklós. (Viaszlemzefelvétel.)

8.35: „Mi történik Japánban.” (Felolvasás.)

8.50: Bura Sándor és cigányzenekara muzsikál.

9.40: Hírek, időjárásjelentés.

10.00: Garay György jazz-zenekara játszik, Szánthó Gyula énekel.

11.00: Hírek német nyelven.

11.05: Melles Magyar Vonósnégyes. Tagjai: Melles Béla (I. hegedű); Banda Márton (II. hegedű); Gáti István (mélyhegedű) és Hütter Pál (gordonka). 1. Beethoven: G-dur

vonósnégyes, 18. mű, 2. rész; 2. Haydn: F-dur vonósnégyes.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.10—6.35: Német nyelvoktatás (Szentgyörgyi Ede dr.)

6.40—7.40: Hanglemezek. 1. Zamecsnik: Régiségboltban, intermezzo (Zamecsnik-zenekar); 2. Lincke: Amina, egyiptomi szerenád (berlini állami opera zenekara, vezényel Lincke); 3. Combelle: Cyprusi rap-szódia, dal (szaxofón: Combelle); 4. Arndt: Nola, foxtrott (Guido Gialdini); 5. Suppé: Boccaccio, dal (éneklőfűrés: Otto Frederich); 6. Kletsch: Bolondos ujjak, foxtrott (harmonika: Ludwig Kletsch); 7. Mabel Wayne: Spanyol kisvárosban, haváji kettős (Key French és Willy Berendt); 8. Foxtrott-egyveleg, 4. sz. (Harry Røy zenekara); 9. Löhr: Románc (vibrafón: Herbert Hertrampf); 10. Kirby: Joy dance (banjoszó: Ernest Jones); 11. Toselli: Szerenád (Ilja Livsakov zenekara); 12. Glombig: Nevető szaxofón, foxtrott (Ingrid Larssen); 13. Strauss János: Casanova, dal (éneklőfűrés: Otto Frederich); 14. Ortuso: Bonita, tangó (gitárszó: zongorával); 15. Benes: Kilenc kánári (Hans Bund zenekara); 16. Yradier: A galamb (haváji kettős: Key French és Willy Berendt); 17. Löhr: Szerelmi szerenád (vibrafón: Herbert Hertrampf); 18. Demaret: Bib és Bob, intermezzo (Eysoldt-zenekar).

7.45—8.10: Dr Langsfeld Gézáné magyar nótákat zongorázik.

8.15—8.30: Hírek.

Langsfeld Gézáné

7.45-kor Bp. II-ről

(Rónai Dénes felv.)

Inselt Kató
12.05] (Jeney Anka f.)

Szemlér István
12.55 (Vajda M. P.)

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Komzak : San Marino, induló (Kurmark fúvós zenekar); 2. Jessel : Vidám szánkázás (Woitschach fúvós zenekar); 3. Mohr : Keleti expressz, foxtrott-intermezzo (Renard-zenekar); 4. Schaeffer—Paepke : Magyar virág, keringő (Hungarian Rhapsody-zenekar); 5. Lope : Gallito, pasodoble (spanyol kir. alabárdosok zenekara).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „A vaskancellár hitvese.” Irta Zalai-Fodor Gyula. (Felolvasás.)

10.45 : „A kalapdivat.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Inselt Kató zongorázik.

12.40 : Hírek.

12.55 : Szemlér István hegedül (zongorakísérettel). 1. Schubert : D-dúr szonatina; 2. Gluck : Melódia; 3. Ries : La capricciosa; 4. Castelnovo—Tedesco : Capitan Fracassa; 5. Hubay : XII. csárdajelenet.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : A rádió szalózenekara. 1. Billy Golwyn : Tavasz, nyitány; 2. Strauss József : Lángoló szerelem, polkamazurka; 3. Ketelbey : Perzsa vásár; 4. Godard : II. Mazurka; 5. Lehár : Vágyom egy nő után; 6. Hubay : Hullámzó Balaton (hegedűszólo : B. Fehér Miklós); 7. Langer : Nagymamácska, Ländler; 8. Kigyósi Árpád : Fantázia.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : „Asszonyok tanácsadója.” (Arányi Mária előadása.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Vitéz Házy Jenő előadása.

5.30 : Csóka Jancsi és cigányzenekara.

6.00 : „Látogatás a 19. században.” Gróf Csáky Gyulával, az 1848-iki márciusi napok szemtanújával beszélget Némethy Béla dr. (Lemezfelvétel.)

6.30 : Hanglemezek.

1. Simonetti : Madrigál (Wurlitzer orgonán : Gerd Thomas); 2. Friml : Indián szerelmi dal (Polgár Tibor szövege, Szedő Miklós dr.); 3. Gross : Szegény kis Angeline (Kennedy szövege, Tommy Kinsman zenekara); 4. Linke : Szentjános bogárka, idill (Pátria-zenekar); 5. Good night, Ladies (Original Teddy); 6. Percy : Indiai menyegző (Pátria szalózenekar); 7. Brodszky : Nem tudom, tangó (Harmath szövege, Alpár Gitta); 8. Pondero : Ta Hyen, kínai szerenád (Pátria szalózenekar); 9. Zamecsnik : Nápolyi éjszakák (Pátria-zenekar); 10. Magyar : Akárki akármit (Vadnai szövege, Ilosvay Gusztáv); 11. Engel—Berger : Das is a Wein (Beda szövege, Greta Keller); 12. Bratton : Piknik Mackóéknál (Tommy Kinsman zenekara); 13. Sherman—Silver : On the beach at Bali-Bali (Original Teddys); 14. Middleton : A néger álma, amerikai fantázia (Pátria zenekar); 15. Sarony : Pillangók násza (Pátria-zenekar xilofónszóloval); 16. Schubert : I. katonainduló.

7.20 : Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „Tannhäuser.” Dalmű három felvonásban. Szövegét és zenéjét írta: Wagner Richárd. Vezényel Hans Knappertsbusch. Rendezte: Márkus László. Személyek: Hermann, thüringiai örgróf — Székely Mihály; Erzsébet, unokahuga — Bodó Erzszi; Tannhäuser — Pilinszky Zsigmond; Wolfram — Palló Imre; Walther — Rösler Endre; Biterolf — Vitéz Tibor; Heinrich — Ney Dávid; Reinmar — Koréh Endre; Vénusz — Rigó Magda; Pásztorfiú — Ladányi Ilonka.

Az I. felvonás után kb.

8.05: Hírek.

A II. felvonás után kb.

10.00: Időjárásjelentés.

Majd: Ottlik dr. francianyelvű előadása.

Az előadás után kb.

11.15: Sári Elemér és cigányzenekara muzsikál, Cselényi József énekel. Dalok. Megérem még azt az időt (népdal); Bujdosik a kedves rózsám (népdal); Dóczy: Szeretót keresek; Nádor: Kérges a tenyerem; Legyen úgy (népdal); Sas Náci: Mikor eszembe jutsz; Purcsi—Pataki: Magas jegenyefán; Hubert: Feketeszarú cseresznye; Nagy V.: Sűrű csillag ritkán ragyog; Látod-e babám (népdal).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.05—6.25: Csóka Jancsi és cigányzenekara.

6.30—6.55: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félébrája.

7—7.25: Francia nyelvoktatás. (Garzó Miklós dr.)

7.30—7.55: „Angol furcsaságok.” Molnár György csevegése.

8—9.10: Tánclemezek.

9.15—9.30: Hírek.

9.35—10.25: Setét György szalonötösének műsora. 1. Hruby: Bécsből a világon át, egyveleg; 2. Jacoby: Sybill, egyveleg; 3. Yoshitomo: Japán szvit; 4. Sebek: Olasz szerenádnád; 5. Karganov: Bölcsődal; 6. Razigade: Idylle passionelle.

(Guttman Márta felv.)

Molnár György mondja Budapest II-ről ma 7.30-kor elhangzó előadásáról:

Napról napra növekvő örömmel kell tapasztalnunk azt az egyre mélyülő barátságot, mely bennünket az angol nemzettel összefűz. Nem csak politikai cikkekre, arra a számtalan jelre is gondolok, melyek a londoni társaséletben mutatkoznak. A lényeg abban rejlik, hogy a két nemzet alapvető, jellembeli tulajdonságai tömördek rokonyonásban egyeznek. A magyar lovagiasság fogalmát az angol „gentlemanlike” pontosan fedi és a magyar úr korrekt, becsületes, szótartó állhatatosságát tökéletesen jellemezhetjük az angol származású „fair play” kifejezéssel. Ahogyan egy magyar úr komoly és visszavonhatatlan ígéretnek érzi adott szavát, ugyanúgy számíthatunk még évek múlva is egy angol gentleman ígéretére bárhol és bármilyen körülmények között. Életmegnyilvánulásaikban nem csak felső osztálybeieink követik az angol példát, hanem a szokások és formaságok átvétele egyre nagyobb tért hódít középosztályunk tömegeiben is. Alkotmányunk felépítése pontosan követi az angolt és éppen olyan nemes hagyományokon alapul. A tradíciók, hagyományok tisztelete közismert jellemző tulajdonsága mindkét nemzetnek, valamint az az óvatosan haladó, konzervatívizmuson nyugvó fejlődés is, melyekre utalást éppenúgy találunk a magyar, mint az angol vezető politikusok nyilatkozataiban. Ez a hagyománytiszteltet egyik legjellemzőbb tünete az angol életnek és megfigyelésükre angliai utaimon nagyon sok időt és figyelmet fordítottam. Az angolok fenntartás és kritika nélkül teljesítik hagyományaik előírását, melyek eredete néha évszázadokba vész és nagyon sok olyan ceremóniát tartanak hajszálpontos külsőségek követésével, melyekről azt sem tudják, hogy tulajdonképpen mi az alapjuk. Ezeket kutattam fel és ismertetem előadásomban. A tünetek érdekesek, mert a mindennapos élethez kapcsolódnak és minden tiszteletreméltóságuk mellett is néhol a humor területére kalandoznak.

Dr Kéz Andor
(Amatőr felv.)

4.15

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Krüger : Tűzoltó-induló (Woitschach fűvös zenekar); 2. Michaelis : Erdei kovácsműhely (Beka vonós zenekar, vezényel Dobrindt); 3. Lorey : A csalógány születésnapja, foxintermezzo (Géczy Barnabás zenekara); 4. Zieher : Éjszakázók, keringő (bécsi Bohéme-zenekar); 5. Fucsik : Gladiátorok bevonulása, induló (berlini filharmónikusok).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Petőfi István, a költő öccse.”
Irta : Szentgyörgyi Elvira. (Felolvasás.)

10.45 : „Petőfi családi versei.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Állástalan Zenészek Szimfonikus Zenekara. Vezényel Melles Béla.

1. Adam : Svájci kunyhó, nyitány; 2. Urbach : Ábránd Lortzing műveiből; 3. Strauss József : Akvarellek, keringő; 4. Kreisler : Szerelmi öröm (hegedűszó); 5. Lehár : Részletek a „Három feleség” c. operettből.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Endre Béla énekegyüttese. Tagjai : Senyei-Szabó Ilus, Szabó Miklós és Mezey Zsigmond. 1. Haydn : Ima; 2. Mozart : a) Nice; b) Búcsú; c) Bandl-tercett; 3. Európai nemzetek népdalaiból : a) Szent Antal megkísértése (francia-bretagnei); b) A három rabló (ballada); c) Kolo (táncdal); d) Finn tengerészdal; e) Spanyol fandango; f) A régi vár (skót ballada); g) Dal; h) Bolgár pásztordal; i) I. La ricinella; II. Tarantella (nápolyi dalok).

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : A rádió diákfélórája : „Német hegymászók a Himalájában.” Kéz Andor dr előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : A rádió szalonzenekara. 1. Offenbach : Hoffmann meséi, intermezzo és barkarola; 2. Paksy József : Spanyol induló; 3. a) Schütt : Szerelmi dal; b) Grieg : Menüett; 4. Dohnányi : C-dur rapszódia; 5. Olsen : Kís skandináviai szvit; 6. Siklós : Valse Alice; 7. Moszkovszkij : Szerenád.

5.50 : „A téli sportok egészségtana.”
Dusóczky Andor dr előadása.

6.20 : Szedő Miklós dr magyar nótákat énekel, kísér Magyar Imre és cigányzenekara. Dalok : Fürdik a holdvilág; De sok falut bejártam; Kerek ez a zsemlye (népdalok); Dankó : Hamis a rózsám; Nagypénteken mossa holló a fiát (népdalok); Simonffy : Ég a kunyhó, ropog a nád; Nyisd ki babám az ajtót; Ki tanyája ez a nyárfás (népdalok); Fráter Lóránd : Azt beszélnek a faluban; Dankó : Hallod rózsám Katika; Simonffy : Hegecsülnek, szépen muzsikálnak; Elvágtam az ujjam jaj de fáj; A bugaci csárdába; Édesanyám, édesanyám, csak az a kéréssem (népdalok).

7.20 : Színműelőadás a Studióban. „A feleség.”. Színmű három részben. Irta : Bartha Miklós. Rádiószínpadra alkalmazta, bevezető előadást tart

és rendező : Csanády György. Személyek : Montagnan — Mihályfi Béla ; Firtosné — T. Mátray Erzsi ; Emma — Szörényi Éva ; Kibéd — Lehotay Árpád ; Twangott — Nagy Adorján ; Ervin — Ungváry László ; Wasserburg — Z. Molnár László ; Löwensteinné — Pogány Irén.

Utána kb.

- 8.45:** Az Olasz Kultúrintézet hangversenyének közvetítése a Vigadó nagyterméből. Carlo Zecchi zongoraestje. 1. Vivaldi: G-dur concerto; 2. Scarlatti: Két szonáta; 3. Bach: Concerto olasz stílusban; 4. Beethoven: Szonáta, 31. mű 3. sz.

Utána kb.

- 9.35:** Hírek, időjárásjelentés.

- 9.55:** Hanglemezek.

1. Herbert: Badinage (Victor Concert-zenekar, vezényel Shilkret); 2. Grunow: Szevillai táncosnők (xilofon: Bennett); 3. Thomé: Egyszerű vallomás (hegedű: Dajos Béla, gordonka: Pjatigorszkij, zongora: Szreter); 4. Friedman—Gärtner: Két bécsi tánc (Dol Dauber szalózenekara); 5. Combelle: Ciprusi rapszódia, előjáték és tánc (szaxofon: Combelle); 6. Bendix: Dervisek tánc (Paul Godwin zenekara); 7. De Michel: Csók-szerenád (Géczy Barnabás zenekara); 8. Fischer: Yoshiwara, japán intermezzo (orgona: Ernst Fischer); 9. Becce: Szerelmi legenda (Komor Géza szalózenekara); 10. Boka: Régi magyar tánc (Komor Géza szalózenekara); 11. Siede: Szentjános bogárka találkaja (fűty: Guido Gialdini); 12. Robrecht: Táncosnők, intermezzo (Géczy Barnabás zenekara); 13. Heuberger—Kreisler: Éjféle harangok (Fritz Kreisler); 14. Popy: Balettszvit (Odeon-zenekar).

- 11.00:** Hírek francia és olasz nyelven.

- 11.10:** Len Baker jazz-zenekara játszik, Horváth Ernő énekel.

- 12.05:** Hírek.

BUDAPEST II.

- 5.55—6.15:** A rádió szalózenekara: Delibes: Részletek a „Coppelia” c. balettből.

- 6.20—6.45:** Olasz nyelvoktatás (Gallerani Bonaventura).

- 6.50—7.15:** „Mít köszönhet a magyar műveltség Krakónak?” Waldapfel József dr előadása.

(Rosbaud felv.)

Dr Dusóczy Andor mondja ma délután 5.50-kor elhangzó előadásáról:

— A sportorvosi intézmény célja, hogy tanácsadás által a sportoknak a szervezetre gyakorolt hatásából a károsokat kiküszöbölje, a hasznosakat pedig a szervezet javára fordítsa. A mai tömegsportolás mellett már nélkülözhetetlenné válik a sportorvosi hálózat országos kiterjesztése. A tömegsportolásnak óriási jelentősége van népegészségügyi szempontból. A tömegsportok közé tartozik a sietés és a korecsolás is; ezen sportok üzése elengedhetetlen feltételei az egészséges testi nevelésnek.

7.20—8.40: Rendőrzenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc.

1. Auber: Az éreparipa, nyitány; 2. Ujvári József: Harmatos rózsák, keringő; 3. Erkel: Hunyadi László, ábránd; 4. Sándor Jenő: Részletek a „Weekend” c. operettből; 5. Dezsőfi György: Induló; 6. Kárpát Zoltán: Keleti dal; 7. Káman Imre: Fortimissimo, egyveleg.

8.45—9.00: Hírek.

9.05—9.45: Hanglemezek.

1. Ponchielli: Gioconda, kettős (Minghini-Cattaneo és Cecil); 2. Giordano: Andrea Chenier, ária (Renato Zanelli); 3. Verdi: Othello, ária (Margaret Sheridan); 4. Meyerbeer: Az afrikai nő, ária (Gigli); 5. Bizet: Carmen, kettős a IV. felvonásból (Barbara Kemp és Tino Pattiera); 6. Wagner: Részlet az „Istenek alkonyá”-ból (Ivar Andersen); 7. Verdi: Trubadur, ária (Luisa Tetrazzini); 8. Bizet: A gyöngyhalászok, kettős (Gigli és De Luca).

- 9.50—10.35:** Az Olasz Kultúrintézet hangversenyének közvetítése a Vigadó nagyterméből. Carlo Zecchi zongoraestje. (II. rész.) 1. Schumann: Kreisleriana; Ticcianti: Ticcata; 3. Debussy: a) Aranyhalak; b) Tűzijáték.

Kertay Ferenc

1.30 (Párisi felv.)

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Pulci: Olasz induló (római császári zenekar); 2. Myddleton: Phantom brigád (Rambour-szalózenekar); 3. Confrey: Macska a billentyűkön, bravúrfox (Hans Bund zenekara); 4. Davis—Burke: Carolina moo n. keringő (Len Fillis Novelty-négyes); 5. Ertl Deutsmeister induó (Woitschach-fúvószenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „A kerék szerepe a kultúra fejlődésében.” Irta: Kántor József. (Felolvasás.)

10.45: „A magántulajdon korlátozásai a villamosítás érdekében.” Irta: Nagy Sándor dr. iparügyi miniszteri fogalmazó. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: A rádió szalózenekara.

1. Leuschner: Vándorkomédiások, vidám nyitány; 2. Brasso: Fiametta, intermezzo; 3. Pécsi József: a) Fatimé szerelmi dala; b) A csepürágó; 4. Sibelius: Valse triste; 5. Urbach: Részletek Bizet műveiből; 6. Tóth Lajos: Gavott; 7. Strauss Oszkár: Tiralala-keringő; 8. Szirmai Albert: Teljes gözzel, galopp.

Közben kb.

12.30: Hírek.

48

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Kertay Ferenc énekel (zongorakísérettel).

1. a) Wagner: Fájdalmak; b) Strauss Richard: Halottak napján; c) Schubert: A célnál; 2. a) Tosti: Addio; b) Respighi: Kőd; c) Hildach: A tavasz; 3. Igyártó Zoltán: a) Künn a kertben voltunk (Petőfi szövege); b) Különös fa vagyok (Falu Tamás szövege).

2.00: Kaučerné Éliás Ilona énekel (zongorakísérettel).

1. Mahler Gusztáv: Vándordalok ciklusz (Gerő György fordítása); 2. Gluck: Két ária az „Orpheus”-ból; 3. a) Liszt: Csodálatos dalog; b) Lavotta: Honnan jó a fény; c) Kuczuc: Levelek, levelek.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: Saczelláry Györgyné háztartási előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Borászati tanfolyam, VII. rész.” Fornády Elemér szőlészeti és borászati főfelügyelő, a budafoki állami pincegazdaság igazgatójának előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.)

5.30: A Vakok „Homerós” énekkarának vidám műsora.

1. a) Vucskits—Gollósy: Leánykérő (előszőr); b) Hoppe: ABC, tréfás induló (vegyeskar); 2. „Ébred a falu”. Hangjáték. Kiss Erzsébet verseire összeállította Schnitzl Gusztáv. Előadják a „Homerós” énekkar tagjai.

6.00: „A sielés története.” Rostáné Böhm Irén előadása.

6.30: Benny Peyton néger jazz-zenekara játszik.

7.30: „Ahol a legerősebb acél is elszakad.” Közvetítés a m. kir. Technológiai Intézet fegyvervizsgálati és fémvizsgálati osztályáról. Vezeti: Lőrinczky Gyula. (Lemezfelvétel.)

DÉLIBAB

8.10: „A szép kék Dunán.” A bécsi rádió ünnepi Strauss János hangversenye a „Kék Duna” keringő születésének hetvenedik évfordulóján.

1. „Waldmeister” nyitány. Vezényel legifj. Strauss János; 2. Kék Duna keringő. Éneklí a Wiener Männergesangverein, vezényel Ferdinand Grossmann; 3. a) Amit a Bécsi erdő mesél; b) Perpetuum mobile; c) Pizzicato polka. Vezényel legifj. Strauss János; 4. Bor-dal, asszony, keringő; éneklí a Wiener Männergesangverein, vezényel legifj. Strauss János; 5. Indigo, operettnyitány. Vezényel dr Felix v. Weingartner; 6. Cigánybáró, kettős. Éneklí Daisy Kurz—Halban és Viktor Sallba, vezényel dr Felix v. Weingartner; 7. Tavasz hangok, keringő. Vezényel dr Felix v. Weingartner; 8. a) Daloskedv, polka; b) Császárkeringő. Éneklí a bécsi állami opera énekkara, vezényel Felix v. Weingartner; 9. a) Denevér, csárdás; b) Saffi belépője a „Cigánybáró”-ból. Éneklí Hilde Konetzni, vezényel dr Felix v. Weingartner; 19. Kék Duna keringő Vezényel dr Felix v. Weingartner. Közreműködik a Bécsi Szimfonikus zenekar.

(A bécsi rádió február 14-iki műsora viaszlemezfelvételről.)

Utána kb.

10.10: Hírek, időjárásjelentés.

10.30: Pertis Pali és cigányzenekara muzsikál.

10.45: Glanz-Eicha Margit bárónő németnyelvű előadása: „Ungarische Volkskunst.” (Magyar népművészet.)

11.00: Hanglemezek.

1. Mozart: Szöktetés a szerályból, ária (Peter Anders); 2. Rossini: A szevillai borbély — Rosina áriája (Erna Sack); 3. Donizetti: Szerelmi bájital, ária (Caruso); 4. Verdi: Traviata, ária a II. felvonásból (De Luca); 5. Verdi: A végzet hatalma, ária (Giannini); 6. Chopin: G-dur nőtturmo (hegedű: Albert Spalding); 7. Ponchielli: Gioconda, ária a II. felvonásból (Gigli); 8. Berlioz: Faust elkárhozása, ária (Stracciari); 9. Bizet: Gyöngyhálaszok, ária az I. felvonásból (Gigli); 10. Dvorzsák—Kreisler: Tánc (Fritz Kreisler); 11. Wagner: Lohengrin, részlet az I. felvonásból (Németh Mária); 12. Wagner: A nürnbergi mesterdalnokok — Walter versenydala (Richard Crooks); 13. Puccini: Bohémélet, kettős (Gigli és De Luca).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.20: A Vakok „Homeros” énekarának vidám műsora. Vezényel: Karantzl Gusztáv.

(Amatőr felv.)

Rostáné Böhm Irén mondja ma délután 6 órakor elhangzó előadásáról:

A síelés Kr. e. 3000 évvel a finn-ugor törzseknél már mint közlekedési eszköz szerepelt. Az összes északi népek tőlük vették át és használták sikeresen háborúkban és vadászaton egyaránt. Az északi mondavilág síistenről és süstennőről is megemlékezik. (Onduraz és Ondurrdis.) A síre vonatkozó legrégebb írott adataink 550-ből valók.

A síelés mint sport leginkább Nansen, a híres sarkutazó „Paa Ski over Grönland” című útleírása révén terjedt el és vált népszerűvé. Közvetveveltségét jellemzi, hogy mintegy 20 év alatt elterjedt az öt világ-részben és az úttörők nyomában ma már milliók hódolnak a legszebb téli sportnak, a síelésnek.

1. a) Mikus-Csák István: Illuziók, keringő (zongorán kísér Järmer Lajos); b) Thury—P. Horváth: I. Öreg ember nem vén ember; II. Három liba, meg egy gúnár (először, vegyeskar); 2. a) Zakál Dénes dr: Falusi esendélet (nőikar, zongorán kísér Hinger B.); b) Bárdos Lajos: I. Réten, réten; II. Malomnóta, népdalfeldolgozások (vegyeskar).

6—6.25: Angol tánclemezek.

6.30—6.55: Angol nyelvoktatás (J. W. Thompson).

7.30—8.00: Frank Lajos gordonkázik (zongorakísérettel). 1. a) Leonardo Leo: D-dur concerto; b) Bach J. S.: Ó, jöjj, halál; 3. Nováki László: Bölcsődal; 4. Popper Dávid: Tündértánc.

8.15—8.40: „Az előadás és felolvasás művészete.” Csengery János dr egyetemi tanár előadása.

8.50—9.10: Hírek, ügétőversenyeredmények

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Donáth Jenő : Ép testben ép lélek, induló (1. honvédgyalogezred zenekara, vezényel Fígedy Sándor); 2. Hall : Szelek násza, keringő (Lóránd Edit zenekara); 3. Amers : Skót őrjárat (Marek Weber zenekara); 4. Zeller : Pislogó fények, keringő (bécsi Bohéme-zenekar); 5. Caphat : Bravurfoxtrott (Renard-zenekar).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45 : „Mikor tilos a meleg fürdő, hőkezelés és iszapolás?” Irta : Benczur Gyula dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Heinemann Ede jazz-zenekara.

1. Holländer : A wake in dream, foxtrott ; 2. Buday Dénes : Egy kellemes, slowfox ; 3. E. King : Capri szigete, haváji blues ; 4. Milan : Tangó ; 5. Sieczinsky : Wien, Wien nur Du allein (haváji gitárszóló ; Szabó József) ; 6. Ellington : Negro, rumba ; 7. Szekeres Ferenc : Szerpentin ; 8. Bonsher : Jubilation rag, foxtrott ; 9. Lecuona : Tabu, rumba ; 10. M. Perl : Schach Matt (hegedűszóló : Kiss Ferenc) ; 11. Buday Dénes : Jó napot, foxtrott ; 12. P. Barna : Eternamente, tangó ; 13. Melfi : Bandoneon Arrabalero, tangó ; 14. M. Zalden : Kommen Sie heut, foxtrott ; 15. Polgár Tibor : A csók nem játék, angol keringő ; 16. Mercer : Eny meny miney mo, foxtrott ; 17. Gensler : Fatal fascination, slowfox.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 Szmirnov Szergej balalajka-zenekara.

2.40 Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 A rádió diákfélőrája. „Szent László a magyar költészetben.” Irta : dr Wehner Józsefné. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Rossini : Tancred, nyitány ; 2. Wagner : Siegfried, idill ; 3. Szerémi Gusztáv : Szimfónia.

6.10 : Sándor Judit és I. Szemlér Ferenc versei. Sándor Judit verseit a szerző, I. Szemlér Ferenc verseit Sala Domokos mondja el.

6.35 : Vidák József és cigányzenekara. Közben kb.

7.00 : Sportközlemények.

7.30 : „A magyar nehézzipar.” Bertalan István dr előadása.

12.05 Heinemann Ede és Jazz-zenekara
(Artistica foto)

8.00 : Hanglemezek.

1. All jolly pirates, foxtrott (Jack Payne és zenekara);
2. Freed—Brown: Alone (Greta Keller);
3. Brooks: Some of these days, slowfox (Bing Crosby);
4. Pokrass: A jósnő dala (Gypsy Nina);
5. Leonard: Ida sweet as apple cider (Mills-fivérek);
6. Crawley: Old broken up shoes (klarinétszóló: Wilton Crawley);
7. Billy—Mayhew: It's a sin to tell a lie (Ruth Etting);
8. Igelhoff: Abgesehn davon (Peter Igelhoff);
9. Delettre: Mon ami le vent (Lucienne Boyer);
10. Caesar Lerner Marks: Is it true what they say abo Dixie, foxtrott (The Original Hoosier Hot Shots, énekkel);
11. Rodgers Hart: Soon (Bing Crosby);
12. Dyrenforth—Smith: The postman passes my door, slowfox (Gypsy Nina);
13. Andréany: Ocarina Tyrolienne, francia jödler (ocarinaszólóval: Andréany);
14. Dalmet: L'étoile d'amour (Lucienne Boyer);
15. McCoy: Wah! Wah! lament, humoros slowfox (pisztonszóló: Clady McCoy);
16. Scotto: Marinella, rumba (Tino Rossi);
17. Robin—Whitin: Sailor beware, slowfox (Bing Crosby);
13. Dubin—Tarren: Sweet and slow, blues és foxtrott (Mills-fivérek)

Közben kb.

8.30 : A rádió külügyi negyedórája.

9.15 : Hírek.

9.35 : Gertler Endre hegedül, zongorán kíséri Herz Ottó dr.

10.10 : Időjárásjelentés.

10.15 : A rádió szalónzenekara. 1. Huszka : Tündérszerelem, nyitány ;

2. Balázs Árpád : Marika, altatódal ;
3. Berény Henrik : Magyar tánc ;
4. Hubay : Alkonyat (hegedűszóló : B. Fehér Miklós) ;
5. Poldini : Rózsák ;
6. Stefániai Imre : Népdal-átíratok ;
7. Lehár : Részletek a „Pacsirta” c. operettből ;
8. Schwalb Miklós : Csak egy kis keringő.

Közben kb.

11.00 : Hírek angol nyelven.

11.20 : Csóka Feri és cigányzenekara muzsikál.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

5—6.00 Angol tánclemezek.

6.40—7.05 : Gyorsíró tanfolyam (Szlabey Géza).

7.35—8.00 : Vidák József és cigányzenekara.

8.05—8.30 „Pest-budai biedermeier festészet.” Genthon István előadása.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora :

VASÁRNAP, FEBRUÁR 14 :

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, FEBRUÁR 15 :

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, FEBRUÁR 16 :

Reggel 6.45-től d. u. kb. 6.25-ig azonos Budapest I. műsorával.

6.30—6.55-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, FEBRUÁR 17 :

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, FEBRUÁR 18 :

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, FEBRUÁR 19 :

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, FEBRUÁR 20 :

Reggel 6.45-től kb. d. u. 6.15-ig azonos Budapest I. műsorával.

6.25—6.50-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

Szmirnov Szergej

(M. F. I.)

1.30

BUDAPEST I.

6.45 Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Evert : Telefunken induló (Woitschach fúvószenekar); 2. Donaldson—Blaufass : When you're in love, keringő (Paul Whiteman zenekara); 3. Eilenberg : A fülemüle és a béka (Paul Godwin zenekara); 4. Lincke : Lakodalmi tánc-keringő (Dobbri Odeon zenekar); 5. Fischer : A kis öreg, fox-intermezzo (Dobbrindt zongora-szimfonikusok).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Zsoldos László elbeszéléseiből”. (Felolvasás.)

10.45 : „Mit nézzünk meg ?” A helyőrségi templomot ismerteti Mesterházy Jenő. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 Bangó Jancsi és cigányzenekara.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Beszkárt-zenekar. Vezényel : Müller Károly. 1. Rossini : A szevillai borbély, nyitány; 2. Waldteufel : Éljen a tánc, keringő; 3. Pécsi József : Hindu bűvész; 4. Scassola : Helvétia, szimfonikus költemény; 5. Garami Béla : Magyar nótacsokor; 6. Strauss János : Pázmán lovag, csárdás; 7. Fucsik : Gladiátor-induló.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : Majthényi György meséi.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Hanglemezek. 1. Costa : Scetate (Salvatore Salvati); 2. Ochie me neche, nápolyi dal (Giannini); 3. Schumann : Álmodozás (Misa Elman); 3. Di Capua : O sole mio (Caruso); 5. Cali : Muntagnola, szicíliai dal (Rosita Ferlito); 6. Patman—Bamford : The jester, groteszk tánc (orgona : Patman); 7. Romero-Fernandez-Shaw-Guridi : El caserio, spanyol románc (Fleta); 8. Boyer : Les filles qui nuit (Lucienne Boyer); 9. Delibes : Sylvia, pizzicato polka (Mark Hambourg); 10. Curtis : Tu ca nun chiagne, olasz dal (Salvatore Salvati); 11. Gide ti moia schonza (Barbara Diu); 12. Berlin : Kék ég (hegedű : Fritz Kreisler); 13. Himmel : Il pleut sur la route, tangódal (Tino Rossi); 14. Noble : The touch of your lips (Bing Crosby); 15. Dresser : My gal Sal (Mills fivérek).

5.50 : „Mit üzen a rádió ?”

6.20 : A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. Közreműködik Madaras Gizella (fütty) és Víg Gy.

Majthényi György (Párisi felv.)

4.15

(szaxofón). 1. Hruby: Operettmá-
mor; 2. a) Alabjev Orgoni: A csalo-
gány; b) Millöcker: I und mei Bua,
dal; c) Saint-Saens: A fülemüle és
a rózsza; d) Gounod: Tavaszi dal;
e) Arditi: Csók-kerिंगő (Madaras);
3. Coates: Tamariszkuszok alatt;
4. a) Massenet: Elégia; b) Wie-
doeft: I. Valse Erica; II. Saxarella;
III. Lewellyn keringő; IV. A ne-
vető szaxofón (Víg); 5. Kreisler:
Kínai tamburin.

7.25: Előadás. Irta: S. Nagy László
és Walter Gyula dr.

7.55: „Azok a régi jó disznótorok”.
Hangképsorozat. Összeállította és
írta: Kilián Zoltán. Ren-
dező: Gyarmathy Sándor. — Sze-
replők: A keretben: Szószóló —
Petheő Attila; Szószólónő — Ignác
Rózsa; I. énekes — Cselényi József;
II. énekes — László Imre. „A nyárs-
dugó” c. hangjelenetben: Madocsai
János — Kürti József; Vörösmarty
Mihály — Petheő Attila; Béres —
Kalla István. „Az öreg böllér” c.
hangjátékban: Ferenc — Somody
Pál; Lidi — Ignác Rózsa; Andris

Víg György (Papp Rezső felv.)

6:20

DÉCIBÁB

bácsi — Kürti József; Gazda —
Kalla István.

Utána kb.

8.55: Hírek.

9.15: Jávor Sándor jazz-zenekara ját-
szik.

10.00: Időjárásjelentés.

10.05: Öreg cigányprímások zenekara
muzsikál. Vezető prímások: 36-ik
Rác Laci, Dénes József, Vörös
Misi, Rigó Gábor és Parádi József.

10.45: Budapesti Hangverseny Zene-
kar. Vezényel, Rajter Lajos. 1.
Boieldieu: A bagdadi kalifa, nyi-
tány; 2. Országh Tivadar: II.
magyar szvit; 3. a) Järnefelt:
Preludium; b) Eördögh János:
Scherzo; 4. Kígyósi Árpád: Tánc-
szvit; 5. Ágai Dénes: Bevezető és
körtánc; 6. Nagy Frigyes: Balett-
jelenetek, szvit.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.50—6.20: Hanglemezek. 1. Glazu-
nov: a-moll hegedűverseny (Jasa
Heifetz és a londoni filharmóniku-
sok, vezényel Barbirolli); 2. Rach-
maninov: d-moll zongoraverseny
(Horovitz és a londoni szímfóniku-
sok, vezényel Coates).

6.25—6.50: A Földművelésügyi Mi-
nisztérium mezőgazdasági felőrája.

6.55—7.20: „Petőfi és Arany levél-
barátsága”. Vas István előadása.

8.00—8.35: Ticharich Zdenka zong-
rázik — Chopin-művek. 1. cisz-
moll preludium, 45. mű; b) f-moll
és Asz-dur etűd (posthumus mű);
c) Asz-dur, a-moll és Desz-dur ma-
zurka; 2. Polonaise-Fantasie 61.
mű.

8.40—9.00: Hírek.

KÜLFÖLDI MŰSOR

FEBRUÁR 14—20-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

	KW.	Méter
RADIO PARIS ...	75	1796
KÖNIGSWH. ...	60	1571
DAVENTRY ...	35	1500
MOTALA ...	30	1354
WARSZAWA ...	120	1304
LUXEMBOURG ...	150	1191
OSLO ...	60	1186
BUDAPEST II. ...	3	834
LJUBLJANA ...	5	569
BUDAPEST I. ...	120	550
STUTTGART ...	100	523
MADONA ...	20	515
WIEN ...	120	507
FIRENZE ...	20	492
PRAHA ...	120	470
LANGENBERG ...	60	456
NORTH. REG. ...	50	450
SV. ROMAND ...	50	443
STOCKHOLM ...	55	426
RÓMA ...	75	421

	KW.	Méter
KIEV ...	100	416
MÜNCHEN ...	100	405
KATOWICE ...	12	396
LEIPZIG ...	120	382
LWOW ...	22	377
SKÓT ADÓ ...	60	373
MILANO ...	50	369
BERLIN ...	100	357
STRASBOURG ...	60	349
LONDON REG. ...	50	342
GRAZ ...	7	339
HAMBURG ...	100	332
BRNO ...	36	325
BRESLAU ...	60	316
POSTE PARISIEN ...	60	313
GRENOBLE ...	20	310
HUIZEN ...	20	302
POZSONY ...	14	299
NORTH NAT. ...	50	296
HEILSBURG ...	75	291

	KW.	Méter
SKÓT ADÓ ...	60	286
BARI ...	20	283
KASSA ...	3	270
HÖRBY ...	10	265
TORINO ...	7	263
LONDON NAT. ...	50	261
M. OSTRAVA ...	11	259
MONTE CENERI ...	15	257
FRANKFURT ...	17	251
TRIEST ...	10	246
GLEIWITZ ...	5	244
RIGA ...	15	239
MAGYARÓVÁR ...	6	227
BUCURESTI ...	12	213
MISKOLC ...	1	208
PÉCS ...	1	205
BOUDEAUX ...	3	201
MONTEPELLIER ...	5	200
FÉCAMP ...	8	200

Február 14

Vasárnap

BEOGRAD

19.50 Lemezek.
20.00 Bécs.
22.20 Népdalok.
22.50 Vendéglői zene.
23.25—23.30 Táncclemezek.

BERLIN

18.00 Tarka zene.
19.00 Marki vándorlások.
19.20 Zenei apróságok lemezek.
20.00 Puccini: Bohémélet, opera. Rudolf Roswange.
22.30 Glahé-táncczenekar.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

19.00 Praha.
19.05 Pozsony.
19.20 Praha.
21.00 Kassa.
22.00 Praha.
22.25 Pozsony.
22.40 Praha.

BRESLAU

18.00 Karének.
20.10 Schattmann: Vígopera.
22.30 Glahé-táncczenekar.

BRNO

18.00 Német műsor.
18.50 Praha.

21.00 Kassa.
23.30 Praha.

BUCURESTI

17.00 Szórakoztató zene.
19.00 A nemzet órája.
19.20 Karének.
19.55 Hangjáték.
21.00 Szórakoztató zene.
21.55 Szórakoztató zene.

DEUTSCHLANDSEND.

17.00 Kívánsághangverseny.
19.00 Levelek. Utána a hangverseny folytatása.
23.00 Táncczene.

DROITWICH

18.35 Hangjáték.
20.20 Scotney szoprán dal-estje.
22.05 Hastings város zenekara

FRANKFURT

20.00 A megerősített rádiózenekar.
22.25 Köln.
22.45 Táncczene.
24—2.00 Heuberger: Operabál, operett.

HAMBURG

18.00 Hangjáték.
18.30 Táncczene.
20.00 Nagy rádiózenekar.
22.25 Köln.
22.45 Táncczene.

KASSA-KOSICE

17.00 Praha.
18.00 Ruszin műsor dalokkal.
18.30 Lemezek.

18.40 Ruszin és magyar hírek.
Lemez.

19.00 Praha.
19.05 Pozsony.
19.20 Praha.
21.00 Élc és tréfa.
21.15 Rádiózenekar.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.30 Praha.

KÖLN

18.30 Régi német népballadák
20.00 Grieg-darabok.
20.50 Nagy rádiózenekar
Pfitzner vezényletével.
22.45 Glahé-táncczenekar.

KÖNIGSBERG

18.15 Hangképek.
19.10 Házizene.
20.00 Vidám zenés est.
21.15 Hangjáték.
22.50 Könnyű zene.

LEIPZIG

18.30 Hangjáték.
19.30 Deutschlandsender.
20.00 A szép két Dunán — zenés utazás.
22.30 Glahé-táncczenekar.

LUXEMBURG

18.30 Vegyes hangverseny.
20.15 Harmónika. Keringők.
20.45 Vegyes hangverseny.
22.00 Vegyes angol lemezek.

MILANO

17.00 Szimf. hangverseny.
19.30 Vegyes zene.
20.40 Jones: Gésák, operett.
Utána: Táncczene.

MOR. OSTRAVA

15.40 Brno.
19.20 Praha.
21.15 Kassa.

MÜNCHEN

17.50 Dráma List Károly zenéjével.
20—24 Nagy kívánsághangverseny.

POZSONY- BRATISLAVA

17.00 Praha.
18.00 Magyar műsor.
18.20 Közvetítés.
18.50 Praha.
19.05 Gáspár: Nagybőjtben.
19.20 Praha.
21.00 Kassa.
22.00 Praha.
22.25 Külföldi negyedóra magyarul.

PRAHA

16.00 Hangjáték.
17.00 Szimf. hangverseny.
18.00 Német műsor.
19.05 A troppai Matica 60. éves fennállása.
19.20 A 28. gy. e. zenekara.
20.00 Kabaré.
21.00 Brno.
21.25 Kassa.
22.30—23.30 Cseh-szalónzenekar.

REGIONAL

18.45 A budapesti rádió szalónzenekara hangversenye, Bertha István vezényletével.
19.15 Luton-zenekar a Gresham-énekekkel.
20.05 Hangjáték zenéjével.
20.55 Droitwich.

RÓMA

17.00 Dráma.
19.30 Vegyes zene.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Massenet: Werther, opera.

STRASBOURG

20.15 Lemezek.
21.15 Rádiózenekar.
22.00 Elzászi farsangi est.
0.15 Táncczene.

STUTTGART

18.00 Alkonyati zene.
18.40 Hangjáték.
20.00 Hegedű és zenekari verseny.
20.35 Zenés-dalos est.
22.30 Táncczene.
24—2.00 Heuberger: Operabál, operett.

WARSZAWA

17.00 Szállodai zene.
19.20 Lemezek.
21.00 Vidám est.
21.30 Woytowicz zongoraművész.

DÉCIBÁB

WIEN

11.45 Szimfonikusok.
12.55—14.20 Kívánsággy.
15.40 Köröglu, a török Rinaldini.
16.05 Beethoven-művek.
17.10 Lyttkens irónó műveiből.
17.35 Rádiózenekar Ivanovics szoprán és a Lenner citerakettőssel.
19.10 Tarka zene.
19.55 Ballada.
20.00 Hetvenéves a Kék Duna keringő, ünnepi hangverseny.
22.40 Táncczene.

Február 15

Hétfő

BEOGRAD

17.20 Todorovics esellóművész.
17.40 Rádiózenekar.
18.30 Francia lecke.
19.30 A nemzet órája.
20.00 Opera.

BERLIN

18.00 Lemezek.
19.15 Rummel Walter zongorázik.
20.10 Szórakoztató zene.
21.00 Boroszló.
22.30 Köln.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

16.10 Pozsony.
17.25 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Brno.
20.25 Pozsony.
20.40 Praha.
21.40 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.

BRNO

16.10 Pozsony.
17.40 Német műsor.
18.15 Hírek. Lemezek.
18.45 Praha.
19.25 Vidám dalos-zenés jelenetek.
20.25 Csevegés.
20.40 Praha.
21.40 Schäffer zongoraművész.
22.00—23.10 Praha.

BUCURESTI

17.00 Lemezek.
17.20 Szórakoztató zene.
18.50 Felolvasás.
19.10 Szórakoztató zene.
20.15 Felolvasás.
20.30 Vonósnegyes.
21.10 Hangverseny.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

18.20 Rajnoga Klára magyar népdalokat énekel.
19.00 Jó estét, kedves hallgatók.
20.10 Filharmónikusok.
21.10 Színmű.
22.30 Arabeszk Strauss János „Művészelet” című keringőjére.
23.00 Új operettek.

DROITWICH

18.20 Ernesco-szalónötös.
20.00 Panzera bariton dal-estje. Franck- és D'Indy dalai.
20.20 Zenés est.
21.30 Mojzejevics zongoraművész.
22.35 Rádiózene- és énekkar Lieger basszussal.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

18.00 Stuttgart.
19.00 Hüttner György emlékestje.
20.10 Aleman szülőföldi est.
22.30 Táncczene.
24—2.00 Stuttgart.

HAMBURG

18.00 Stuttgart.
19.00 Népzene.
19.30 Deutschlandsender.
21.05 Dallemezek.
22.40 Köln.

KASSA-KOSICE

16.10 Pozsony.
17.25 Lemezek.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruszin műsor.
19.00 Praga.
19.35 Brno.
20.25 Pozsony.
20.40 Praha.
21.40 Vigjáték.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
23.00 Praha.

KÖLN

18.00 Lipese.
21.00 Apró zeneművek és dalok.
22.30 Nagy rádiózenekar.

KÖNIGSBERG

18.00 Bécsi keringők lemezek.
19.30 Deutschlandsender.
20.10 Vidám zene.
21.00 Rádiózenekar.

LEIPZIG

18.00 Rádiózenekar.
19.30 Deutschlandsender.
20.10 Lemezek.
21.00 Zenés hangkép.
22.30 Köln.

LUXEMBURG

18.45 Kívánságlemezek.
19.15 Tarka angol lemezek.

- 22.15 Tarka zenés est.
23.20 Zeneképek.
24.00 Tánclemezek.

MILANO

- 17.15 Tánczene.
20.40 Énekes és zenekari hangverseny.
22.00 Cetra-zenekar, dalok.
22.45 Tánczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Pozsony.
17.10 Praha.
17.35 Praha.
18.00 Hírek. Lemez.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.10 Brno.
20.40 Praha.
21.40 Egybeállítás.
22—23.10 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Rádiózenekar.
18.55 Lemezek.
19.05 Hegedű- és zongoraszonáta.
19.45 Lipese.
20.10 Kívánsághangverseny.
22.50 Kívánsághangverseny.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Rádiózenekar.
17.10 Gyermekjelenet.
17.25 Pauliny G. hegedűl.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Brno.
20.05 Hoza István dalokat énekel.
20.40 Praha.
21.40 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.
23.00 Praha.

PRAHA

- 16.10 Pozsony.
17.10 Hangképek.
17.35 Weiss: Hegedű- és zongorasvit.
18.55 Lemez.
19.10 Brno.
19.20 A prágai Szokol.
20.40 Operakeresztmetszet.
22.20 Lemezek.
23.00 Bach: B-dúr előjáték és fuga zongorán.

REGIONAL

- 17.00 Szállodai zene.
19.00 King-zenekar.
20.30 Rádiózenekar.
21.30 Davy—Burnaby zenés dalos tarkaestje.
22.30 Katonazene.
23.25 Tánczene.
0.40—1 Vonósnégyeslemezek.

RÓMA

- 17.15 Hegedű- és zongoraszonáta.
20.40 Énekes és zenekari hgv.
22.30 Tánczene.

STRASBOURG

- 20.15 Dallemezek.
21.15 Bemondás szerint.
21.30 Operett.

STUTTGART

- 18.00 Tarka zenés-dalos est.
19.00 Köstlin: A motor dala.
20.10 Aleman szülőföldi est.
22.30 Siebert-dalok.
22.45 Tánczene.
24—2.00 Három éneknégyes. D-dúr hegedű és zenekari verseny.

WARSAWA

- 17.15 Adamska Zsófia eszlőzik, Miller Stefánia énekel.
19.30 Rádiózenekar Drissen énekessel.
21.00 Hangjáték.
21.30 A Lysenko ukrán énekar hangversenye.
22.00 Szimfonikus hangvers. Telmányi hegedűművész.
23.00 Tánclemezek.

WIEN

- 12.20 Könnyű lemezek.
14.00 Kurt szoprán lemezei.
15.40 Eszperantó.
16.00 Hírek. Filmszallagok dallemezei.
17.15 Fényképezés tompított fényel.
17.30 Bolgár népdalok.
18.25 II. Ferdinándról.
18.55 Strauss János: Denevér, operett.
22.20 Rádiózenekar.

Február 16

Kedd

BEOGRAD

- 17.50 Lemezek.
18.30 Népdalok.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Bucskovics zeneszerző művei.
20.30 Népdalok.
21.00 Lemezek.
21.10 Hangjáték.
22.20—23 Rádiózenekar.

BERLIN

- 18.00 Königsberg.
20.10 Bund-zenekar.
22.30 Hamburg.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Brno.
17.10 Kassa.
17.30 Pozsony.
17.40 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
21.15 Praha.
22.20 Pozsony.

BRNO

- 16.10 Rádiózenekar.
17.10 Praha.
18.20 A hét zenéje.
18.45 Praha.
19.10 Pozsony.
20.15 Galsworthy: Dráma.

BUCURESTI

- 17.00 Szórakoztató lemezek.
18.20 Lemezek.
19.00 Felolvasás.
19.20 Mandolinzene.
19.55 Cocorescu Sándor énekel.
20.15 Felolvasás.
20.30 Szimfonikus hangverseny.
22.10 Vendégloji zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 17.50 Vorbach M. énekel.
19.00 Jó estét, kedves hallgatók.
20.10 Tánczene.
22.30 Szimfónia.
23.00 Könnyű lemezek.

DROITWICH

- 18.15 Walker-zenekar.
19.25 Hangjáték.
20.10 Morrison zongoraművész Chabrier és Debussy művei.
21.00 Tarka est.
22.40 Panzera bariton énekel.
23.10 Rádiózenekar Thomas szopránnal.
0.15 Tánczene.

FRANKFURT

- 18.00 Königsberg.
20.10 Tánczene.
22.30 Hamburg.
23—2.00 Rádiózenekar.

HAMBURG

- 18.00 Lemezek.
19.00 Königsberg.
19.45 Deutschlandsender.
20.10 Részletek öt új operettből.
22.30 Tánc- és népzene.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Brno.
17.30 Lemezek.
17.40 Magyar műsor.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
21.15 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45 Brno.

KÖLN

- 18.40 Tarka lemezek.
19.45 Deutschlandsender.
20.10 Karének és könnyű zene.
21.00 Tarka óra.
22.50 Tánc- és népzene.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Rádiózenekar.
20.10 Tarka zene.
22.40 Hamburg.

LEIPZIG

- 18.00 Népzene.
19.20 Retzmann Jörg Chopin-
műveket zongorázik.
20.10 Tarka zenés-dalos est.
22.30 A lipcei diákok madri-
gálkara.
23.00 Táncczene.

LUXEMBURG

- 18.15 Táncclemezek.
18.45 Kivánságlemezek.
19.15 Vegyes angol lemezek.
22.00 Van Parys: Kis barát-
nóm, operett.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
20.40 Ranzato esellóművész.
21.30 Egyfelvonásos.
22.00 Rádiózenekar.
23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 17.50 Lemez. Hírek.
18.00 Eszperantó.
18.10 Praha.
19.10 Pozsony.
20.15 Brno.
22.45—23 Brno.

MÜNCHEN

- 18.00 Szórakoztató zene.
19.00 Szimf. verseny.
19.35 Hangképek.
20.10 Kivánsághangverseny.
21.00 Tarka dalos-zenés est.
22.45 Táncc- és népzene.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Brno.
17.10 Kassa.
17.30 Felolvasás.
17.40 Winter zongoramű-
vész. nő.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Zenés egybeállítás.
20.15 Hangjáték.
21.15 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.
22.45—23.00 Brno.

PRAHA

- 16.40 Brno.
17.30 Zongora- és zenekari
verseny.
18.10 Német műsor.
19.10 Pozsony.
20.15 Brno.
21.15 Suk: Érés, szimfonikus
költemény.
22.20 Lemezek.
22.45 Brno.

REGIONAL

- 18.00 Zenés hangjáték.
19.20 Szalónzene.
20.30 Maitstone dalegylete.
22.00 Händel és Reger művei
orgonán.
22.30 Táncclemezek.
23.25 Táncczene.
0.40 Delius-lemezek.

RÓMA

- 17.15 Hegedű- és zongora-
szonáta.
20.40 Cetra-zenekar.
21.30 Rézfúvószenekar.
22.40 Táncczene.

STRASBOURG

- 20.15 Kivánságlemezek.
21.30 Vigopera.

STUTT GART

- 18.00 Königsberg.
19.20 Schery-Heidelberg Fri-
gyes zongorázik.
20.10 Népzene.
21.00 Hangjáték.
22.40 Táncc- és népzene.
23.00 Frankfurt.

WARSZAWA

- 16.30 Filmdalok.
19.20 Katonazene.
20.15 Szimfonikus hgv.
22.45 Kávéházi zene.

WIEN

- 12.00 A Liysakov-zenekar le-
mezei.
13.10 Szórakoztató zene.
14.00 Beethoven: Szonáta.
15.15 Előadás gyermekkarra.
16.00 Hírek. Elhalt híres éne-
kesek lemezei.
17.30 Reger: Három elő-
játék és fuga zongorára.
18.50 Csillagászat.
19.15 Házizene.
20.00 A külföldi osztrákok
kivánságghve.
22.20 Brugnoli Attila zong-
orázik.
23.05 Bécsi zene.

Február 17

Szerda

BEOGRAD

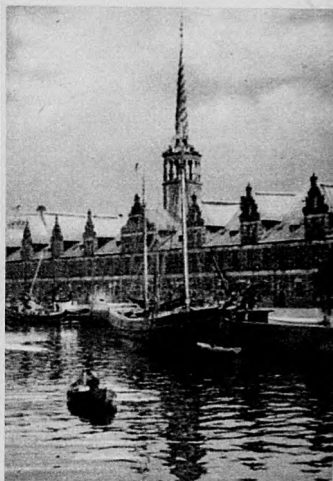
- 17.20 Lemezek.
17.40 Rádiózenekar.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Népdalok.
20.20 Lemezek.
20.30 Humor.
21.30 Jazz.

BERLIN

- 18.00 Frankfurt.
19.20 Szoprán-, bariton- és
hegedűverseny.
20.15 Lipcse.
20.45 Nagy rádiózenekar,
rádióénekar.
22.30 Könnyű zene.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Kassa.
17.15 Pozsony.
17.35 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.

A kopenhágai tőzsde.

„Kopenhága, a zöld tornyok
városa” eimen magyar nyelven
tart érdekes előadást a kopen-
hágai rádióban a már több
ízben szép sikerrel szerepelt
Weile Bärkány Irén.

- 19.20 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.

BRESLAU

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Táncczene dalokkal és
tréfákkal.
20.15 Lipcse.
20.45 Schenk: A falusi bor-
bély, vigopera.
22.45 Berlin.

BRNO

- 16.10 Kassa.
17.15 Praha.
17.40 Grieg téli dalai németül.
18.45 Praha.
19.20 Szalónzene.
20.15 Hangképek.
21.00 Sziáv hangverseny.
22—23 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Lemezek.
18.10 Rádiózenekar.
19.00 Felolvasás.
19.20 Szórakoztató zene.
20.15 Felolvasás.
20.30 Előadja Alessandrescu
Alfréd zongorán, Fiip
Vazul hegedűn..
21.10 Stroescu Mária énekel.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 17.50 Ifjúsági ének és zene.
19.00 Jó estét, kedves hall-
gató.
20.10 Rehbold zongoramű-
vész.

- 20.45 A birodalmi foglalkozásverseny.
21.15 Katonaindulók.
22.30 Mélyhengedűszonáták.
23.00 Táncczenekar.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
19.40 Könnyű orgonajáték.
20.00 Szalónhármas.
20.30 Táncczene.
21.15 Szimf. hangverseny Szigeti Józseffel.
23.25 Trió.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Nagy rádiózenekar és énekkar.
20.15 Lípese.
20.45 Hamburg.
22.35 Berlin.
24.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Klasszikus humor.
19.30 Deutschlandsender.
20.15 Lípese.
20.45 Négy évszázad katonadalsi és katonazenéje.
22.30 A kieli zenekar hgve.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Könnyű zene.
17.15 Pozsony.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Lemezek.
19.00 Praha.
19.20 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.

KÖLN

- 18.00 Nagy rádiózenekar.
20.15 Lípese.
20.45 Művészlemezek.
22.30 Hárfanégyes.
23.00 Könnyű és táncczene.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Frankfurt.
19.15 Vonósnégyes.
20.15 Lípese.
20.45 Rádiózenekar.
22.40 Berlin.

LEIPZIG

- 18.00 Rádiózenekar.
19.30 Deutschlandsender.
21.00 Német dalok.
22.30—24.00 Szimfonikusok.

LUXEMBURG

- 18.45 Kivánságlemezek.
19.15 Angol tánc- és dalmemezek.
22.50 Belga szórakoztató zene.
23.45 Kis hangverseny.
24.00 Jazz.

MILANO

- 17.15 Anniboli szoprán éneke.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Peragallo: Ginevra Degli Almiri, opera.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Kassa.
17.15 Praha.
18.00 Fűvösötös.
18.30 Lemezek.
18.45 Praha.
19.20 Brno.
20.25 Kivánságlemezek.
21.00 Brno.
22.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Rádiózenekar.
19.00 A berlini filharmónikusok hangversenye.
19.15 Örök német zene.
20.15 Lípese.
20.45 Hamburg.
22.30 Laman zongoraművész.
23.00 Vonósnégyes.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Kassa.
17.40 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.20 Flógl A. műdalokat énekel.
19.45 Felolvasás.
20.00 Szimf. hangverseny.
22.20 Magyar hírek.
22.35—23.00 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 Kassa.
18.10 Német műsor.
19.20 Operaismertetés.
19.30 Smetana: Vígopera.
22.20 Lemezek.

REGIONAL

- 19.00 Könnyű zene bariton-dalokkal.
20.30 Hires személyiségek a mikrofon előtt.
21.00 Panzera bariton Franck-és Duparc-dalokat énekel.
21.15 Tarka est.
22.45 Skót táncczene.
23.25 Táncczene.
0.40 Beethoven: Zongoradarabok.

RÓMA

- 17.15 Táncczene.
20.40 Színmű.
22.00 Bonucci Artúr csellózik. Bonucciné Carlésimo Livia zongorázik. Utána: Táncczene.

STRASBOURG

- 20.15 Kivánságlemezek.
21.30 Szimf. hangverseny.

STUTTGART

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Közvetítés.
20.15 Lípese.
20.45 Schubert 1826 és 27-i műveiből.
22.30 Vegyeskar.
23.00 Könnyű és táncclemezek.

WARSZAWA

- 17.15 Zongoranégyes.
19.20 Schubert—Mendelssohn lemezek.
19.55 Dalmemezek.
21.00 Hulewicz: Chopin életéből.
22.15 Vonósnégyes.
22.35 Iskolai zenekar.

WIEN

- 12.00 Tiroli népzene lemezek.
13.10 Rádiózenekar.
14.00 Bockelmann bariton éneke.
16.05 Szórakoztató lemezek.
17.15 Peterka bariton cseh népdalokat ad elő.
17.35 Verster zongoraművész.
19.30 A rádiózenekar kívánságversenye.
20.50 Tarka tízperc.
21.00 Filharmónikusok Weingartner vezényletével.
22.30 Táncczene.

Február 18

Csütörtök

BEOGRAD

- 18.00 Népdalok.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Voigtländer Edit és Szlatin Illés hangversenye.
20.30 Bach: Karácsonyi oratórium.

BERLIN

- 18.00 Lemezek.
19.15 Beethoven: F-moll zongoraszonáta.
20.10 Hamburg.
22.20 Deutschlandsender.
22.45 Stuttgart.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.50 Pozsony.
17.35 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.25 Pozsony.
19.45 Kassa.
20.00 Brno.
20.45 Kassa.
21.35 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.

BRESLAU

- 18.00 Köln.
20.10 Tarka dalos-zenés est.
22.30 Stuttgart.

BRNO

- 18.50 Csevegés.
16.55 Lederer V. zongorázik.
17.15 Pozsony.
17.35 Lemez.

- 17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.00 Rádiózenekar.
20.45 Amerikai propaganda.
21.00 Jazz.
21.35 Melodramák.
22—23 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Sibiceanu-zenekar.
19.00 Felolvasás.
19.20 Híres énekesek lemezei.
19.55 Hangversenyismertetés.
20.15 Filharmónikusok. Utána szórakoztató lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Kantáta.
19.00 Jó estét kedves hallgató.
20.15 Filharmónikusok.
20.30 Tarka est.
23.00 Táncclemezek.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
19.40 Panzera bariton.
20.10 Rádiózenekar.
21.10 Van Phillips és két zenekara.
22.20 Jazz orgonán.
23.20 Operett- és operarészletek.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Köln.
19.00 Tarka népzeneest.
20.10 Zenekar és Lessmann hegedűművész.
22.20 Deutschlandsender.
22.45 Táncczene.
24—2.00 Lammermoori Lucia opera lemezeken.

HAMBURG

- 18.00 Hegedűverseny.
19.00 Tájszólásvígjáték.
20.10 Táncczene.
22.20 Deutschlandsender.
22.45 Stuttgart.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.50 Pozsony.
17.35 Lemez.
17.40 Hangjáték magyarul.
18.00 Ruszin műsor.
19.00 Praha.
19.25 Pozsony.
19.45 A paradoxonról.
20.00 Brno.
20.45 A 32. gy. e. zenekara.
21.35 Jazz.
22.00 Praha.
22.20—23.00 Pozsony.

KÖLN

- 18.00 Fúvós katonazene.
19.00 Völker Ferenc opera-énekes lemezei.
20.10 Táncczene.
20.45 Bohózat.
22.30—24 Kávéházi zene.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Katonazene.
19.00 Hangképek.
20.10 Dalos-zenés est.
22.40 Stuttgart.

LEIPZIG

- 18.00 Vidám est.
19.00 Bizet: Carmen, opera.
22.20 Deutschlandsender.
22.45 Stuttgart.

LUXEMBURG

- 18.00 Angol dalok.
19.15 Vegyes angol lemezek.
21.15 Reklámzenék.
22.30 Rádiózenekar.
24.00 Táncclemezek.

MILANO

- 17.15 Szoprán- és bariton-áriák.
20.30 Róma.
20.40 Színmű.
22.00 Rádiózenekar.
23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 A régi és új cseh táncczene.
16.50 Praha.
17.15 Pozsony.
18.10 Részletek Ascher „Egy kis szerelmet” című operettjéből.
18.45 Praha.
19.25 Riport.
20.00 Brno.
21.00 Praha.
22.20—23 Lemezek.

MÜNCHEN

- 18.00 Bayreuthi rádiónégyes.
20.10 Rádiózenekar.
22.45 Augsburgi kamarazenekar.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.50 Bloch: Cselló- és zongorasztvit.
17.35 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.25 Tánccdalok.
19.45 Kassa.
20.00 Brno.
20.15 Kassa.
20.35 Hegedű- és zongoraszonáta.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.30—23.00 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.50 Fúvóla- és zongoraszonáta.
17.15 Pozsony.
18.00 Vidám lantdalok.
19.25 Mor. Ostrava.
20.00 Brno.
21.00 Rádiózenekar.
22.25—23 Lemezek.

REGIONAL

- 19.00 Campoli-zenekar.
20.30 Új zeneművek és dalok.
21.15 Hangjáték.
22.00 Rádiózenekar.
0.40 Mozart- és Elgar-lemezek.

RÓMA

- 17.15 Giuranna zongoraművész.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Wolf—Ferrari: Suzanne titka, opera. Casella: Orfeusz meséje, opera. Sztravinszkij: A családany, balett.

STRASBOURG

- 21.15 Bemondás szerint.
21.30 Andreossi mezzoszoprán, Radisse zongoraművész és a rádiózenekar hangversenye.

STUTT GART

- 18.30 Lemezek.
19.00 Népzene.
20.10 Katonazene. Indulók.
21.00 Operettlemezek.
22.30 Szórakoztató zene.
24—2.00 Donizetti: Lammermoori Lucia, opera lemezeken.

WARSAWA

- 17.15 Művészlemezek.
19.30 Rádiózenekar.
21.00 Wertheim zeneszerző estje.
22.00 Szalózene.
23.30 Rádiózenekar.

WIEN

- 12.00 A bécsi szímf. női zenekar játéka.
13.45 Ritter-Ciantti szoprán lemezei.
16.00 Hírek. Könnyű lemezek.
17.25 Kralik: Szt. Lipót, oratóriumrészletek.
18.45 Ha nem volna posta.
19.30 Zenés humoreszkek.
20.10 Shakespeare: VIII. Henrik, dráma.
22.25 A bécsi állami opera énekkar.

Február 19

Péntek

BEOGRAD

- 17.50 Rádiózenekar.
18.30 Népdalok.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Lemezek.
20.00 Zágráb.
22.20—23 Reger: Fúvóla-, hegedű- és mélyhegedű hármas.

DÉCIBÁB

BERLÍN

- 18.00 Lipese.
19.20 Ihdulólemezek.
20.10 A regensburgi fiúének-
kar lemezei.
20.30 Nagy rádiózenekar Stei-
ner hegedűművésszel.
22.25 München.
22.35 Könnyű zene.

**BESZTERCEBÁNYA—
BANSKA-BYSTRICA**

- 17.00 Praha.
17.40 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45 Brno.

BRESLAU

- 18.00 Lipese.
19.00 Játék.
20.10 Tarka lemezek.
20.50 Hangköltemény.
22.40 Divatos zeneművek és
dalok.

BRNO

- 17.00 Praha.
18.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.10 Lemezek.
19.25 A csendes dóm, opera.
20.15 Hegedű- és zongora-
szonáta.
20.30 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Szórakoztató zene.
Közben
18.00 Időszzerű anyag.
18.35 Vonósnyegyes.
19.00 Felolvasások.
19.35 Operaközvetítés.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.30 Ernst Pál íróról.
19.00 Jó estét kedves hallgató.
20.10 Zeneest.
21.00 Hangjáték.
23—24 Dobrindt-zenekar.

DROITWICH

- 18.15 Mandolinzene.
19.25 Walesi népdalok.
20.20 Rádiózenekar.
21.00 Filmdalok.
22.40 Londoni szimfónikusok.
23.55 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Lipese.
19.00 Hauck-zenekar.
20.10 Hangverseny.
22.25 München.
22.30 Perras énekesnő.
23.00 Deutschlandsender.
24.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Lipese.
19.00 Tarka est.
20.10 Nagy rádiózenekar.

KASSA-KOSICE

- 17.00 Praha.
17.40 Rádiózenekar.
18.00 Rádiózenekar.
19.00 Praha.
19.50 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45 Brno.

KÖLN

- 18.00 Lipese.
20.10 Vidám dolgok a katona-
életből.
22.30 Hangjáték.
23.10 Szórakoztató zene.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Lipese.
19.10 Vidám zene.
20.10 Rádiózenekar.
22.25 München.
22.30 Könnyű és táncclemezek.

LEIPZIG

- 18.00 Drezdai filharmónikus
ének- és zenekar.
20.10 Tarka népzeneest
Klingenthalból.
22.30 Állami zenekar kamara-
együttes és éneknégyes.

LUXEMBURG

- 18.45 Kívánságlemezek.
19.15 Vegyes angol lemezek.
19.45 A rádiózenekar angol
hangversenye.
20.15 Hartley-ötös.
21.40 Rádiózenekar. Északi
zene.
22.25 Táncclemezek.
22.45 Ríport.
23.30 Zongoranégyes.
24—2 Könnyű és tánccle-
mek.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Szimf. hangverseny.
23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.55 Praha.
17.40 Lemez.
18.05 Lemez.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.10 Brno.
20.30 Praha.
22.45—23 Brno.

MÜNCHEN

- 18.00 Lipese.
19.00 Rádiózenekar.
20.10 Operett.
22.30 Rádiózenekar szavalat-
tal.

**POZSONY-
BRATISLAVA**

- 16.10 Brno.
16.55 Sport.
17.00 Praha.
18.00 Magyar műsor.

- 18.45 Praha.
19.10 Jazz.
19.50 Orosz cigányénekkar.
20.30 Cselló- és zongora-
szonáta.
20.55 Hangjáték.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.
22.45—23.00 Brno.

PRAHA

- 16.10 Brno.
16.55 Versek.
17.00 Zongorahármas.
18.10 Német műsor.
19.10 Dudanégyes.
20.05 Dalok.
20.30 Hangjáték.
22.25 Lemezek.
22.45 Brno.

REGIONAL

- 19.00 Raymonde-zenekar.
20.30 Siday és hegedűsei.
21.00 Beethoven és Reger
cselló- és zongora-
szonáta.
22.00 Tarka zenés egybeállí-
tás.
23.25 Táncczene.
0.40 Ninon Vallin szoprán
lemezei.

RÓMA

- 16.00 A Kentucky Singers
hangversenye.
20.30 Bandegger: A taxis úr,
operett. Utána: Táncc-
zene.

STUTTGART

- 18.00 Tavaszí vágy (leme-
zek).
19.00 Közének.
19.30 Eichhorn: Apró dar-
abok zongorán.
20.10 Mikrofonriport.
21.10 Rimszki-Korszakov:
Scherezade.
22.25 München.
22.30 Petersen badeni zene-
szerző.
23.15 Dobrindt-zenekar.
24.00 Lemezek.

WARSAWA

- 17.15 Kranz zongoraművész.
19.20 Dalok.
20.10 Verdi: Aida, opera.
23.00 Könnyű lemezek.

WIEN

- 12.00 Könnyű zene.
14.00 Beethoven: VII. szim-
fónia.
15.15 Mandolinnégyes.
16.00 Hírek. Szimf. lemezek.
17.30 Huber szoprán.
19.15 Bücher Györgyről.
19.30 Zopf Emil zongorázik.
20.10 Tarka est.
21.10 Udvari zenekar, egyházi
zene.
22.35 Állástalanok zenekara.
Könnyű zene.

Február 20

Szombat

BEOGRAD

- 17.20 Lemezek.
- 18.00 A Nemzeti Színház tagjainak előadása.
- 19.30 A nemzet órája.
- 19.15 Lemezek.
- 22.20 Rádiózenekar.
- 23—23.30 Vendéglői zene.

BERLIN

- 18.15 Hangképek.
- 19.15 Zongoraszonáta.
- 20.10 Vidám est zenével.
- 21.00 Bundtánczenekar.
- 22.30 Hangjáték. Utána katonaindulók.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.05 Kassa.
- 18.00 Pozsony.
- 19.00 Praha.
- 19.15 Brno.
- 19.45 Pozsony.
- 21.00 Praha.
- 22.20 Pozsony.
- 22.35 Praha.

BRESLAU

- 18.20 Énekkar.
- 19.00 Bányászok énekkara és mandolinkara.
- 20.10 Keringőest.
- 22.40 Tánczene.

BRNO

- 16.45 Lemezek.
- 16.55 Praha.
- 17.35 Lemez.
- 17.40 Egyfelvonásos.
- 18.45 Praha.
- 19.10 A 43. gy. e. fűvőzenekara.
- 19.45—23.30 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Katonazene.
- 18.10 Kis rádiózenekar.
- 19.10 Felolvasás.
- 19.30 Bojenescu Sándor énekel.
- 20.15 Tánczene.
- 21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Népdalok.
- 19.00 Jó estét kedves hallgató.
- 20.10 Tarka zenés-dalos est.
- 22.20 A londoni jégkorongvilágbajnokság.
- 23.00 München.

DROITWICH

- 18.15 Tánczene.
- 19.45 Rádiózenekar.
- 21.00 Tarka zenés, dalos est.
- 22.20 Katonazene.

- 23.00 Panzera bariton.
- 23.20 Rádiózenekar tenór- és baritonadalokkal.
- 0.15 Könnyű zene.

FRANKFURT

- 18.00 Emlékünnep. Utána indulók.
- 20.10 Tarka est.
- 22.20 München.
- 24—2.00 Cselló- és zenekari verseny.

HAMBURG

- 18.00 Stettini szórakoztató zenekar.
- 19.00 Maas: A nap lefolyása apró zeneművekben.
- 20.10 Tarka dalos-zenés est.
- 22.45 München.
- 24.00 Gaudriot-jazz.
- 0.30—1 Waldmann-tánczenekar.

KASSA-KOSICE

- 15.30 Rádiózenekar.
- 16.45 Ifj. játék. Utána lemez.
- 17.40 Magyar műsor.
- 19.00 Praha.
- 19.10 Brno.
- 19.45 Pozsony.
- 20.00 Praha.
- 22.20 Pozsony.
- 22.35 Praha.

KÖLN

- 19.00 Vidám és komoly dolgok.
- 20.10 Vidám est.
- 22.20 München.

LEIPZIG

- 18.15 Tarka lemezek.
- 19.00 Hangképek.
- 20.10 Tánczene szoprán- és tanórénéekkel.
- 22.20 München.

LUXEMBURG

- 18.15 Angol dalok.
- 19.05 Hegedűlemezek.
- 19.15 Angol könnyű és tánclemezek.
- 19.45 Könnyű zene.
- 20.15 Dalok.
- 21.00 Új lemezek.
- 22.00 Tánclemezek.
- 22.15 Rádiózenekar.
- 24.00 Tánclemezek.

MILANO

- 17.15 Zapparoli-nyolcas.
- 20.40 Vegyes zene.
- 21.00 Cilea: Arlesiana, opera. Utána: Tánczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.45 Brno.
- 16.55 Praha.
- 17.35 Lemez. Hírek.
- 18.00 Népdalok.
- 18.30 Lemezek.
- 18.45 Praha.
- 19.15 Brno.
- 19.45—23.30 Praha.

MÜNCHEN

- 18.50 Hangjáték.
- 19.40 Gehring: G-dur toccata, orgonán.
- 20.10 Keringőest.
- 22.30 Tánczene.

POZSONY-BRATISLAVA

- 17.35 Lemez.
- 18.00 Magyar műsor.
- 18.45 Praha.
- 19.10 Brno.
- 19.45 A Chalupka—Lichard—Zahroski hármasesillagzat.
- 20.00 Praha.
- 22.20 Magyar hírek.
- 22.35—23.30 Praha.

PRAHA

- 16.55 Ifj. óra.
- 17.55 Német műsor.
- 19.15 Brno.
- 19.45 Illemtan.
- 20.00 Operett.
- 22.20 Lemezek.
- 22.35—23.30 Dauber-tánczenekar.

REGIONAL

- 19.00 Filmdalok.
- 20.30 Szalónötös.
- 21.00 Hangképek.
- 21.45 Brosa-vonósnégyes.
- 23.25 Tánczene.

RÓMA

- 17.15 Tánczene.
- 21.10 Keringők.
- 22.10 Az olasz női énekkar hangversenye.
- 22.40 Tánczene.

STUTTGART

- 18.30 Katonadalok.
- 19.00 Lemezek.
- 19.15 Modern mese a kerin-gőről.
- 22.20 München.
- 24.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 17.00 Hangverseny.
- 19.30 Esték a mikrofonnál.
- 22.00 Eimer énekes dal- és áriaestje.
- 22.30 Kis rádiózenekar dalokkal.

WIEN

- 12.00 Szórakoztató lemezek.
- 14.00 Schipa-lemezek.
- 15.35 Mandolinzenekar.
- 16.20 Arany Jánosról és műveiből. Bevezető szavakat mond Mohácsi Jenő dr.
- 17.00 Kívánságlemezek.
- 18.30 Népdalok.
- 19.15 Watzek-fűvőzenekar.
- 20.15 Éjfél varázs az operaházban.
- 21.45 Filmekről.
- 22.25 Fűvősszerenád.
- 23.10 Tánclemezek.

A HÉT

Havasi Sándor dalköltő
sikeres szerzői estet
tartott

(Nova felv.)

Verebély Sándor opera-
énekes nagyszerű ária-
estet rendezett

(Inkey felv.)

Szigeti és Palmieri az UTE nemzetközi
tenniszmerkőzésen, amelyen a bajnokok baj-
noka címet Szigeti nyerte (M. F. I. felv.)

A Műegyetemi Evezős Egylet jelmezbálja (Schäffer felv.)

**PEREG
A
FILM**

lor opera-
kerü ária-
lezett
nkey felv.)

BÁB

**Kay Francis „Menekülő szerelem” című egyik legszellemesebb ideai filmjét a RADIUS mutatja be. Kay Francis partnere Lukács Pál
(Foto Warner)**

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

LOVAGIAS ÜGY

Hunyady Sándor hasonló című színdarabjából írt kellemes hangulatú filmvígjátékot Vadnai László. Egészséges találkozása ez a film két tehetséges írónak, akik közül az egyik a drámai kompozíciót, a másik a szellemes dialógusokat szállította. A film két főszerepét Ráday Imre és Perczell Zita játsszák. Ráday ez alkalommal is friss volt, kedves és közvetlen, Perczell Zita ez alkalommal is csinos. A „Lovagias ügy” új rendezőt avat Keleti Márton személyében, aki végig színesen, tehetséggel és sok ötlettel oldotta meg feladatát. Keleti Mártonnal szerencsésen növekedett a kevés számú tehetséges magyar rendezők gárdája. Egy vidám epizódszerepben kellemesen tűnt fel Berend István. A „Lovagias ügy” végeredményben egészséges magyar filmvígjáték.

Kertész Mihály, a világhírű magyar filmrendező az elmúlt évben megkapta a rendezők nagy díját, a „Halálfejes lobogó” című filmjéért. Ez évben valószínűleg ismét neki jut ez a kitüntetés. Kertész Mihály ugyanis most készült el új nagy filmjével, amelyben multévi sikerének szereplőivel a krimi háború, különösen a Balaklavai fensíkon lefolyt szörnyű korszak hőseinek állít művészi és megrázó emléket. Ez a kép az új Kertész-film felvételei közben készült.

(Foto Warner)

DÉCIBÁB

ARGY

t kelle-
szséséges
közül
ellemes
Ráday
ommal
ta ez
cavat
séggel
tonnal
s ma-
repben
ügy”

y, a
film-
lt év-
rende-
„Ha-
című
való-
ki jut
Ker-
yanis
nagy
yben
sze-
ború,
clavai
örnyű
állít
ó em-
az új
ételei

arner)

AB

szazi eső Hollywoodban
(Fotó Metro)

Cecilla Parkar főzni tanul

Joan Crawford szenvedélyes ping-pong játékos

Freddie Bartholomew most vizsgázott

Uglátszik a sok giccs között a mozi néha mégis csak nyújt igazi élményeket is. Londonban most mutatják be a „The Green Pastures” („Zöld rétek”) című filmet, amely teljesen különbözik azoktól a filmekről, amelyekkel Hollywood elárasztja a világot. Ebben a filmben nincsenek nagy szenzációk, nincsenek nagy sztárok, sőt izgalmas meséje sincs. Ellenben van benne az, amivel az utóbbi időben oly ritkán találkozunk: megragadó lelki élmény.

A néger lélek az, amelyet ez a film megmutat, a déli államok négereinek gyermeki lelke. Nem drámai feldolgozásban, hanem egyszerű természetességgel mutatja be a négerek vallási elképzeléseit. A filmnek nincs összefüggő meséje, a története tulajdonképpen bibliai történet, úgy, ahogyan a bibliai történeteket Kentucki és Louisiana kis fekete gyermekeinek fénylő nagy szeme látja. A kis gyermekek a falu vasárnapi iskolájában tanulnak — és ezzel kezdődik a film.

Fehér ruhácskában ül két tucat bodros hajú fekete fiú és leány a padokban és nyelik a tanítást, amelyet egy fiatal néger pap ad elő. A csodálatos történetek, amelyeket elmesél, felébresztik a gyermeki agyak fantáziáját és a fotografáló gép lefotografálja a mennyországot, ahogyan a kis négergyermekek elképzelik és látják a néger mennyországban az angyalokat nagy, fehér szárnyakkal, de négerbarna arccal. Kis néger angyalkák szálldosnak felhőről felhőre és ott vannak a falubeli kövér, gondteli négeranyák is, ám most már nekik is szép szárnyuk van és nincs semmi gondjuk. És sült halat kap mindenki és cigarettát és cukorkát.

A mennyország vidám népe között lépked egy jól megtermett néger fiatalember, nagyobb és erősebb, mint a többi angyal, ő Gabriel.

— Helyet az Úrnak! — kiáltja széles néger-angol dialektussal. És megjelenik az Úr.

— Kihez hasonlít az Urísten? — kérdezik a kis néger gyerekek a vasárnapi iskolában.

— Körülbelül olyan, mint a mi tisztelendők, Mr. Dash, aki a múlt évben meghalt — mondja a néger prédikátor gondolkodás nélkül. És az Úr a néger mennyországban tényleg olyan, mint a tisztelendő Mr. Dash, egy nemes megjelenésű idősebb úr, hosszú fekete kabátban, fehér szakállal, végtelen jóindulattal hangjában és végtelen jószággal barnafényű tekintetében. Énekelve fogják körül az angyalok és amikor véget ér a néger kórus, körülfogják, belekapaszkodnak a kabátjába, a nőangyalok jó ételekkel

KIMARADT

vendégelik, a férfiak finom cigarettával kínálják. És ő mindenkinek barátságos szavakkal válaszol. Barátságosan adja ki a teremtésre vonatkozó parancsait is.

Égzengés, köd, szellemkórus és a felhőtengerből kiemelkedik valami: a Föld. A most teremtett Földön áll egy fekete férfiú, meztelen felsőtesttel, ez Ádám. Az Úr odalép hozzá, jóindulatúan beszél vele és megteremtí a néger Évát. A néger Éva teljesen föl van öltözve.

Ismét a vasárnapi iskolában vagyunk, a tanító elbeszéli a bűnbeesést, Kain és Ábel történetét és a sok gondot, amit az emberek az Úrnak okoznak.

Az Úr az égi irodában ül, amely teljesen olyan, mint amilyen földi kereskedelmi irodák. Íróasztala mellett elhatározza, hogy leszáll a földre és miután látja, hogy vannak emberek, akik lármáznak, isznak, nevetgélnek és káromkodnak, özönvizet bocsát rájuk. És így tovább. A filmben, illetőleg a kis néger gyermekek fantáziájában Mózes mint néger cowboy jelenik meg Fáraó udvarában és gyermekien örül annak, hogy az Úr olya szép „trükkökre“ tanította meg őt, amely végül is kényszerítette az egyiptomi királyt, hogy azt cselekedje, amit ő akar. A bűnös Babilon a filmen olyan, mint a harleemi feketék éjszakai mulatója a babiloni király gengszterszerűen bánik a prófétákkal és így tovább.

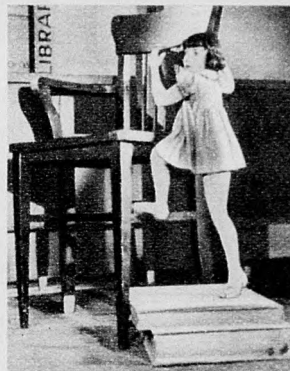
A film megindítóan mutatja be a néger gyermekek lelki világát, a természetfölöttiről való naiv, tiszta, földi elképzeléseiket. És valami olyan szellem árad belőle, mint a középkori primitív művészet alkotásaiból.

A film erejét mutatja, hogy Angliában, ahol nagyon vigyáznak arra, nehogy a vallásos ézést profanizálják, ez a film átment a cenzorok szigorú mérlegén. Amerikában a filmet az utolsó évtized legkimagaslóbb művészi eseményeként ünneplik. Szerzője Marc Connelly, rendezője William Keighley és Hal Mohr fotografálta, aki a „Szentiván-éji álom“ filmfelvételeit is készítette.

A szereplők között van több hivatásos filmszínész is. Az Úr szerepét például Rex Ingram játssza. Gabriel arkangyal megszemélyesítője azonban, miután szerepét eljátszotta, újra elfoglalta posztját, mint portás a losangelesi légi pályaudvar aijájában, Izrael fekete gyermekei, akiket a fekete Mózes kivezetett a pusztából, a film befejezése után újra néger sofőrök és cipőtisztítók lettek és a kis néger anygalkák is kénytelenek voltak visszatérni az iskola padjaiba.

A film azonban megőrzi és bemutatja azt a végtelen naivitást és eleven teremtő erőt, amely ebben az elnyomott fajban él.

Vajjon elkerül-e ez a film Budapestre?

Nagy szobában
kisleány

Énekpróba. Una
Merkel és Sid Silvers

Wallace Beery reg-
geltzik a studióban

Patricia Ellis, akít
Hollywoodban röviden
mindenki csak a mosolygó
sztárnak nevez

(Fotó Warner)

Néhány jelenet az Ula új nagy kosztümes filmjéből, a Boccecclo-ból

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body where—for a half an hour, perhaps or three. Everybody turned with a will, when the lesser Griffith came in. He was a big, burly, good-looking man, and he was a good actor. Instead of calling out, "Griffith, Griffith," and the man in the room would have been with a package in hand. Griffith would have over the assortment as much as I wanted. Then there was a hurry with matches. It was a great thing to have Griffith happen to him as if he had been called him "Boss" and once I heard Eugenie B...

Néhány nappal ez előtt kezdtek meg Bécsben „A szerencsés házasság” című film felvételeit. Az érdekesnek ígérkező film főszerepeit Wolff Albach Retty, Hella Pitt, Leo Slezák és Theo Lingén játsszák. Rendező: E. W. Emo.

*
Németre szinkronizálva mutatják be Bécsben Katherine Hepburn gyönyörű filmjét.

a „Stuart Máriát”. A szinkronizálás most folyik.

*
A bécsi filmgyártás ügylátszik, válságban van. A Tobis Sascha két hatalmas műtermét bezárták. A két nagy filmműterem személyzetét — közel százfőnyi embert — felmondással elbocsátották. Csupán a szükséges személyzetet tartották meg.

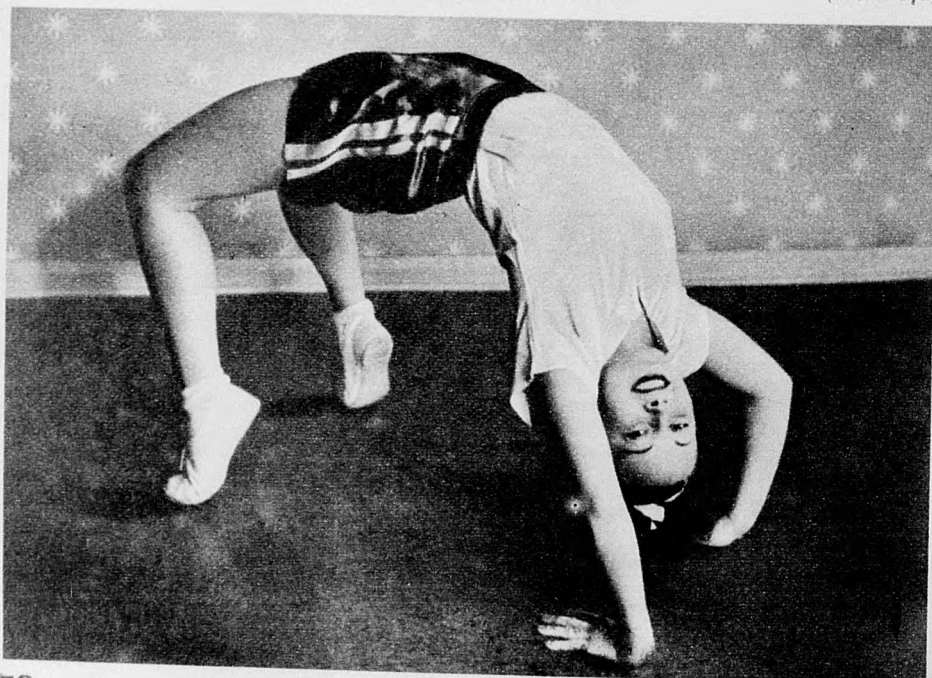
Ezeket az intézkedéseket az tette szükségessé, hogy a filmműtermeket nem tudták bérbeadni és így az osztrák filmipar sorsa bizonytalan.

A bécsi filmkörök kedvezően ítélik meg a helyzetet és azt mondják, hogy nem-sokára ismét megnyithatják a műtermeket. A váratlan bezárás oka az, — mint bennünket informáltak — hogy Ausztriában nagyon drága a filmgyártás a szomszédos államokéhoz képest. Egy prágai műteremben készített film 700.000 csehekronába kerül és 50 százalékkal lehet olcsóbban filmet készíteni Budapesten, vagy az olasz műtermekben.

A Tobis—Sascha

Egy kis hasznos reggeli torna

(Foto Ufa)

Uray Tivadar játssza Dr Tokaden szerepét a „Nines kegyelem“ című legújabb magyar filmben, amely Somló Endre rendezésében a Mozcóképüzemi K. F. T. vállalkozásában még az ősszel készül el a Film-irodában

gyár vezetősége most azon dolgozik, hogy a gyártási költségeket csökkentse, mert csak ezzel tudja a műtermeket versenyképesé tenni.

Hogy senki sem próféta saját hazájában — ez a példabeszéd Gertler Viktor filmrendező esetében nyert legékebben szóló igazolást. Gertlert hazájában, Magyarországon a legbenjentesebbeken kívül úgyszólván senki sem ismerte, amikor Berlinben az Ufa legvirágzóbb, ú. n. Pommer korszakának egyik legjelentékenyebb embere volt, aki Hans Schwartz rendezővel karöltve a világsikerek légióit produkálta. Mikor visszalért Magyarországra, a magyar filmgyártás irányítói megközelítőleg sem juttatták számára azokat a művészi feladatokat, amelyekre Gertler a tehetsége és művészi eredményei alapján jogot formálhatott volna. Most végre a Pallas-produkció, amely kizárólag nagyszabású filmeknek a gyártásával foglalkozik, rábízta hatalmas filmjének, a „Mária

nővér”-nek rendezését. Gertler közel két hónapig rendezte az óriási anyagi áldozattal készült Mária nővér-t, amely a benjentesek szerint a magyar filmgyártás korszakalkotó eseménye lesz. Főszereplői: Svéd Sándor, Jávor Pál és Szörényi Éva.

A legújabb hollywoodi jelentések szerint ott hihetetlen esoda történt. Olyasmí, amire egész Amerikában nem tudunk példát. Ez a esoda Bing Crosby, az ismertnevű rádió-

énekes és filmsztár új szerződése. Az R. K. O.-gyárral kötött szerződés egyik pontja Crosby kívánságára kimondja, hogy nevét nem szabad nagyobb betűkkel nyomtatni a plakátokra, mint az együttes bármely más tagjának nevét.

Bing Crosby ezzel az úttörő lépésével példát akar mutatni a mindnagjobb nagyzási mániába eső többi sztárnak, azonkívül pedig — ez is jó reklám, többet ér, mint a nagybettű a moziplakáton...

Gloria Stuart
(20th Century Fox foto)

Lily Pons, a világhíró
énekesnő, akinek most
készült el „A párisi lány”
című első filmje
(R. K. O. Pátria film)

NEVETŐ FILM

A világhírű filmsztárok élete éppen úgy középpontjában áll a humornak, mint az ismert politikusok élete. Mi ez alkalommal néhány személytelen viccet kerestünk ki a filmhumor nagy tárházából. Néhány viccet, mely a filmgyártás titkait és a világhírű sztárok életét választotta célpontjául. Jó mulatást.

A CSODAKUTYA

Egy hollywoodi statiszta elhatározta, hogy Rin-Tin-Tinnek, a világhírű sztárkutya gazdájának mintájára ő is a kutyája művészetét fogja kamatoztatni. Nap-nap után bejárt a műtermekbe és minden rendezőnek elmesélte, hogy az ő kutyája különb, mint Rin-Tin-Tin, sőt valóságos rendőrkutya.

Egy napon aztán szükség lett a kutyára, behívták a statisztát, de mikor a rendező meglátta azt, dühösen kiáltott fel:

— Miért mondta azt, hogy rendőrkutya van? — mondta a rendező. — Hiszen ez egy drótszörű foxi.

— Pszt — felelt titokzatosan a statiszta. — El ne árulja senkinek, ez egy titkos rendőrkutya.

RABLÓTÁMADÁS

Filmdíva (felébred). *Mi az? ... Mi az? ... Már megint kezdődik a felvétel?*
(Lustige Kiste)

MŰVÉSZLAKÓ

— Mire vár jóasszony?
— Szeretném látni, hogy tetszik azt a nagy hegedűt az álla alá tenni.

(Candide)

Modern találós kérdés

— Mi az? Hátul jól lát, rosszul hall, elől jól hall, de rosszul lát?
— ??
— Néző a hangosfilmnél.

Csak stílusosan

Rendező: Hol a bonviván? ... hívjátok ide a bonvivánt.

Operatőr: Felrepült a levegőbe egy-két bukfencet csinálni. Megkértem, hogy rázza össze egy kicsit a cocktailt.

NEVETŐ FILM

A DZSUNGELFILM SZÜNÉTÉBEN

ESTÉLYEN

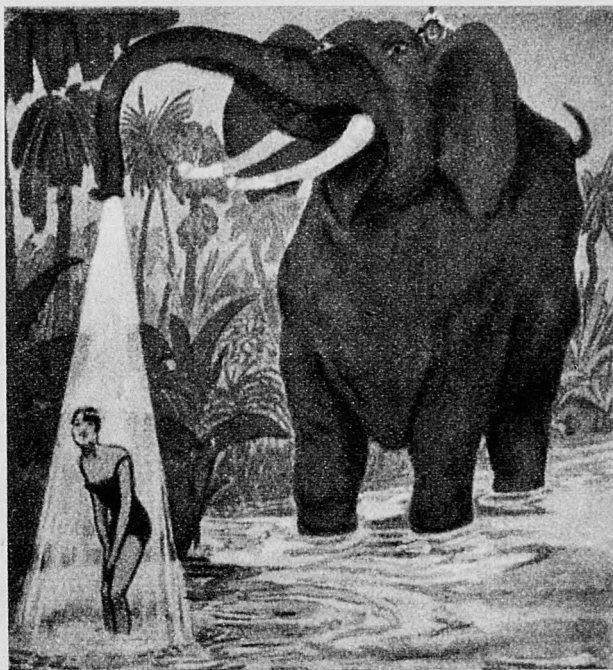
— Nézzétek, hogy veszekednek, pedig egészen fiatal házasok.

— Még a mézeshegyekben vannak. A férfi hat hónapja nő, a nő három hónapja van férjnél.

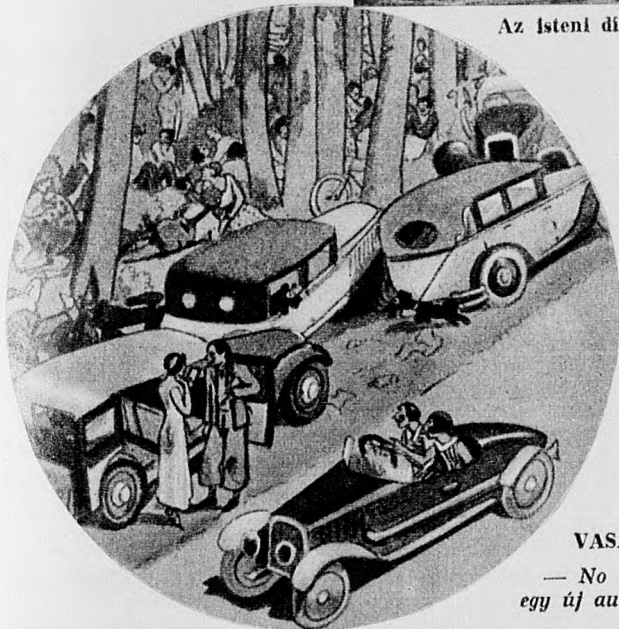

Egy jó vevő

- Kérek egy jó könyvet.
- Valami könnyűt, vagy nehezebbet?
- Nem fontos, autón viszem haza!

Az Isteni díva letussolja magát
(*La Vie Parisienne*)

Természeti tünemény

- Mit ordítanak úgy ezek az emberek?
- Filmesek! Most veszik fel az „Őserdők csöndje” című filmet.

VASÁRNAP A FILMVÁROSBAN

— No nézd csak, minden park mellett egy új autópark nőtt.

DÉCIBÁB

75

Hollywood ünnepli Lubitsch Ernőt

A hollywoodi Zukor-ünnepségekkel majdnem egyidejűleg zajlott le Ernst *Lubitsch* negyedszázados működési jubileuma. A kiváló rendező, akinek a műveit Budapesten is jól ismerik, most töltötte be 45. életévét és 20 esztendősen kezdte színházi pályafutását.

Lubitsch apjának *szabóműhelye volt Berlinben*. Azt szeretne volna, ha a fia átveszi az üzletet és ezért *maga mellett vette inasnak*. A fiatal Ernst azonban megszökött hazulról és egy kisebb színtársulatnál helyezkedett el mint statiszta. Néhány esztendő múlva már ügyelő volt, majd *Reinhardt mellé került segédrendezőnek*. Kisebb-nagyobb szerepeket is játszott, de általában azt mondták róla, hogy *rossz színész*.

A háborúban rendezte első filmjét. 1919-ben végleg szakított a színházzal, szerződtette *Pola Negrit*, akivel *elkészítette a Carmen filmváltozatát*. Ez a vállalkozás nagy anyagi sikerrel végződött. Utána egymásután rendezte *Pola Negrit* klasszikus szerepeiben, így filmre vitte *Madame Dubarryt*, *Boleyn Annát*, *Maria Antoinette-et* és a történelem több érdekes asszonyfiguráját.

Amerikában egy *Mary Pickford* filmmel mutatkozott be. Igazi nagy sikereit a hangosfilm idején érte el. Híres filmoperettalkotásai: a „*Szerelmi paradé*”, „*Monte-Carlo*”, „*A víg özvegy*” és a többiek az egész világot bejárták.

Lubitsch élénk összeköttetést tart fenn Magyarországgal és több magyar művet filmesített meg. Világsikert ért el a *László Aladár vígjátékából* készült „*Paradicsom*” című filmmel.

Lubitsch Ernő színészkorában Senta Sönelanddal

„PEZSGŐKERINGŐ“ a címe annak a filmnek, amelyet a Paramount filmgyár magyar származású, világhírű elnökének, Zukor Adolfnak huszonötödik jubileumára készített. Tartalmi érdekességén és ünnepi jelentőségén kívül egyik említésre érdemes gyártási titka a filmnek az, hogy annak minden szerepét Zukor Adolf egy-egy felfedezettje játssza. Dús, színes, érdekes, lebilleneselő és gazdag ez a jubileumi film, amelynek két főszerepét Gladys Swarthout és Fred Mac Murray játsszák. Tánca, zene és jókedv az alkotó elemei a „PEZSGŐKERINGŐ“-nek, amely Budapesten a CITY és OMNIA filmszínházakban kerül a közönség elé

„Hetenként egyszer“ a címe a legújabb magyar filmnek, amely most készült el a Hunnlában. Bemutatjuk a négy főszereplőt: Perczel Zita, Földessy Géza, Vaszary Piri és Kabos Gyula (Foló Faludi)

— Né
a Kléber
ez rette
sportruh
náltatni
szony és
ködés n
akar me
mondja,
és maj
bankban
nővére
hatja...
vele, de
dor Din
nünk...

Kléber
szeme, h
szép, de
nagy szer
kis csib
szellemes
zött a n

Emmi
szakos
hogy ne
táncol é
Évát ke
hívják e

Emmi
Tekintete
rok tava
és örült.
pénzt ke
érte sem
mindenki
tett is é
lányokna
sikereike

Úgy
menne,
nen és
megszü
Dusi é
kizárólag
körébe,
feléje se
„Hohó,
bátyádat
édessany
adattal...
Dusit!”

Egyelő
jelentett,
óra bará
szabad i
csak mo
tudj! Ist
megható

DECE

(11. folytatás)

— Nézze, nagyon kérem: nézze meg ezt a Kléber Stefi! — folytatta Dusi. — Lásna, ez rettenetes teremtés! Milyen feltűnő a sportruhája, úgye? Én is így akartam csináltatni az enyémet, de anyám okos aszszony és azt mondta, hogy az ilyen öltözökös nem való olyan lánynak, aki férjhez akar menni. Stefinél — az más. Ő azt mondja, elmegy görlinek revühöz, színházba; és majd onnan megy férjhez. Egyelőre bankban dolgozik. Neki jó, van két idősebb nővére és az egész fizetését elruházkodhatja... Tudja, már régen szakítottam volna vele, de nem tehetem, mert unokahuga Fodor Dininek és muszáj őt magunkkal vinnünk...

Kléber Stefi ott ment előttük. Az arca, szeme, haja, nagyon érdekes volt — nem szép, de érdekes; és olyan vékony volt, nagyszerűen mozgott, fiús volt, mint valami kis csibész. A fiúk boldogultak érte, lesték szellemes szavait — és ő nagyon is vigyázott a nyájára...

Emmi nyugodtan jött a szemüveges fizikaszakos tanárjelölt mellett, aki megmondta, hogy nem szereti az átlagnőket, de azért táncol és megy ilyen kirándulásokra, mert Évát keresi, az igazi nőt. Bonta Géának hívják egyébként.

Emmi jóformán nem is figyelt szavaira. Tekintete belekapcsolódott a fák és a bokrok tavaszi üde zöldjébe, nagyot lélegzett és örült, hogy ő felszabadult, független, pénzt kereső nő, aki nem bolondít senkit és érte sem bolondul senki, eddigi életében mindenkéhez jó volt, bármilyen árat is fizetett is érte — és nem kér ezeknek a kislányoknak a játékaiból: nem irigyli tőlük sikereiket; nem...

Úgy ment a fiú mellett, mintha maga menne. Gondolataiba mélyedt és azokon innen és túl a rámosolygó napsütéses erdő megnyugtató szépségét élvezte.

Dusi észrevette, hogy Kléber Stefi az ő kizárólagos Fodor Dinijét úgy bevonta büvékörébe, hogy a fiú ott nevetgél a többiekkel, feléje sem néz, nem is féltékenykedik... „Hohó, Stefi! Hiába hencsz! Saját unokabátyádat nem csalod el tőlem! Még ha Dini édesanyja bizott is meg ezzel a nemes feladattal... Akkor ti nem ismeritek Lőcsei Dusit!”

Egyelőre Dini számára ezerszer többet jelentett, mint Vadas Károly. Már egy év óta barátkozott vele, minden kedvességét, szabad idejét neki adta. Ez a mérnök pedig csak mostanában pottyant bele a sorsába és tudja Isten! Ma alig reagált az ő bűbajos, megható őszinteségére. Az ilyen hirtelen tá-

madt szerelmeknek nem szabad így elálmosodniok; amint megkezdődik egyik részről a részvétlenség, szórakozottság állapota, akkor régen rossz. Tehát egyelőre: vissza az egész!

— Dii-niiii!

A hang nem volt energikus, inkább kérdő, kérő, vágyakozó. Meg is volt a kívánt hatása Fodor Dini ötödéves medikus érzelmi világának tengelye a hiúsága volt. Jőeszű, képzett fiú léte, tudományos munkáján kívül csak a saját személye érdekelt, a nagyvilággal, más emberekkel nem törődött és mert a lányok és a szerelmek az ő személyes hiúságát szolgálták: szabad idejét nekik szentelte... Kihúzta magát, fejét előre nyújtotta és Stefiék nevetését meg sem hallva, szaladt Dusihoz, aki hívta.

— Miért nem maradt mellettem, Dini? — kérdezte szomorúan a lány. — Mi itt olyan okosakat beszélünk Vadas mérnökkel. Vele: lehet...

— És velem talán nem lehet? Nem én szoktattam magát komoly könyvekhez, természettudományhoz, operához? — kérdezte a fiatalember sértődötten.

— De igen. Maga sok mindenre megtanított, Dénes — mondta szeliden, szerelmesen a lány.

— Nahát. Azért mentem oda Stefiékhez, mert azt hittem, nem kellek; látja, megmondom őszintén, ha maga játszik velem, én is játszom...

Dusi „szépen” nézett rá... És megdicsérete a fiú új sportblúzának finom anyagát.

Vadas Károly már jóllakott a társasággal. Legszívesebben rögtön megfordult volna és ment volna vissza a városba. De sorsa nem így akarta.

3.

Megállt az egyik fa mellett és figyelmesen nézegette leveleit. Emmire várt, látta, hogy a leány maga megy, ha ott is lépked oldalán Bonta Géza, a finom, szemüveges tanárjelölt és beszél, beszél... Meglátszott a leányon, hogy itt sokkal közelebb vannak hozzá a bokrok és fűszálak, meg a gondolatokkal telített csönd, mint az emberek...

(Amikor fél óra múlva Vadas megmondta ezt a leánynak, Emma hálás volt megértéséért...)

Egyelőre szótlánul szegődött melléje; Bonta beszélt, beszélt, — ők ketten pedig egyszerre léptek, taktusban. Aztán az arra haladó túristák énekelnéi kezdtek — és ők, ketten rájöttek a dolog ízére...

Bonta Géza, érzékeny, szerencsétlen fiatalember végre észrevette, hogy beszédére senkisémm figyel... Szégyenlősen mondta:

— Boesánat, de teljesen elhanyagolom a többieket — és máris ment előre azokhoz a leányokhoz, akik nem tetszettek neki...

Vadas és Emmi pedig mentek utolsó párnak, mint az öregek, mint jó szülők, de nem szidták, nem kritizálták a fiatalokat. Megállapították, hogy ezek a fiúk-lányok a háború után első nemzedék. Óvodások és elemisták voltak, amikor kitért a háború. Lehetetlen, izléstelen stílusuk Amerikából jött Berlinen át hozzájuk...

Ők ketten elmondták ezeket egymásnak és most, hogy fölüeny nézőpontjuk volt hozzájuk: most már kedvesnek, mulatságosnak látták a fiatalságot. Ehhez persze az kellett, hogy ők ketten...

No igen, ők ketten egymásra találtak. Most már fentartás nélkül, jobbra-balra boesánatot kérő szempontok nélkül, az erdő közepén egymásra találtak. No nem, nem valami szenvedélyes, halálos szerelemben, hanem szép, komoly, emberséges barátságban. Mainapság az is valami.

Dusi meglepetten konstataulta a dolgot, amikor ebédidőre egész társaságuk lepihent egy nagy tisztáson. Most, hogy visszazserezte az ő Dénesét már megint unta és egy kis szórakozásra vágyott. Azt hitte, most majd Vadast hívja, Károlynak szólítja, ettől fölmelegszik a férj, hozzástiet és szépen, fölösen udvarol neki.

De nem így történt.

Vadas — úgys mint Károly — a kedves hívásra szíves mosollyal reagált, de rögtön visszafordult Emmihez, vele evett, természetesen meleg kávéval kínálta. Emmi kicsit mereven, szoknyáját húzogatva ült a földön; olyan volt minden mozdulata, mintha Szi-nyei-Merse „Majális”-ának világában éhne.

Ne higgyen Idegen ügynökök csalafintaságának!

Négy ügynök járja a lakásokat és igyekeznek lebeszélő előfizetőinket, hogy saját maguknak szerezzenek hasznot más biztosítással. Még azzal is félrevezetik a Délbáb olvasóit, hogy mint főellenőrök jelennek meg, elkérik a biztosítási kötvényt azzal a megjegyzéssel, hogy az érvénytelené vált és majd új kötvényt hoznak. Néhány nap múlva hoznak is egy új kötvényt és az előfizető csak akkor veszi észre, hogy ez nem is a Délbáb kiadóhivatalától van kiküldve.

Ne adjon hitelt nekik, mert nincs még egy vállalat, mondhatnók egész Európában, amely

napi egy fillérért

biztosítaná nemcsak elhalálozás esetére, de balesetből kifolyólag is. Páratlan a maga nemében, amit a Délbáb nyújt, mert aki hetenként átveszi a Délbábot 26 fillérért, az baleset esetén 500 pengőre van biztosítva, természetes halál esetén pedig 400 pengőig terjedő temetkezési segélyt és évjáradékot kap

— Szépen vagyunk! — gondolta dühösen Dusi. — Mi vagyok én, házasságközvetítő intézet? Magamnak hívtam ide ezeket, hogy saját céljaimat szolgálják — és ők: egymásra találtak... Isten őrizz, hogy Dini észrevegye a dolgot... Napok óta kínozzom Vaddal, azt mondtam, levélben, telefonon üldöz szerelmével. Igaz, hogy ő mindössze egyszer telefonált az irodába, félhivatalos ügyben — én pedig háromszor hívtam fel magánügyben... Én ebbe a helyzetbe nem nyugszom bele. Stefi új adjusztírungja, Vadas közönye és Emmi jellemtelensége kicsit sok egy napra. Eh! vagy van varázsa huszonkét évemnek, a hajamnak és szellemességemnek, vagy nincs...

És Dusi cselekedett. Dénes fülébe súgta: Mingyárt visszajövök. Dini, de tudja, azt a kettőt össze kell kompromittálnom, hogy végre valahára nyugtom legyen attól az embertől... És ezzel felugrott és odalődörgött Emmiékhez.

— Háziaszony létemre mégis csak törődöm illik magukkal — mondta vidáman és közéjük telepedve, elvett egy körtét tálcájukról és meghámozta magának. — Hogy mulatnak, kérem? Ugy-e jól? Tudtam... Két ilyen művelt egyéniség... Emmi, első turádroz képest gyönyörűen jöttél. Különbön, a nagy-nénik pletykái szerint te néha Gyáli Janival is kirándultál... igaz? Két olyan bolond szerelmes — bizonyára ezen a szép csöndes vidéken is járkáltak.

Elhallgatott, figyelte szavai hatását. És csakugyan: Emma elpirult, Vadas megkomolyodott, Dusi naivan-édesen mosolygott. Mire Emma így szólt:

— Nem, nem jártunk erre, bár igazad van: nagyon szerelmesek voltunk egymásba. Nem szeretem a magánügyeimet mások előtt le-tárgyalni, de ha kíváncod — megmondom: mi inkább kiállításokat, modern festők műtermét látogattuk meg... Az is szép volt...

— De ez is szép? — nevetett Dusi, kellemtelen élesen. Felugrott. — Ni, odaát abban a másik kompániában milyen jól muzsikálnak a fiúk! Jaj, bolondulok a jazzért! Kiténően játszanak, megnézem, akad-e köztük ismerős. Mondja, Vadas Károly, tudja a tangót?

— Sajnos, nem táncolok...

— Gondolhattam volna: aki ilyen rendes úriember! — gúnyolódott Dusi és táncolva tért vissza Dinijéhez, letelepedett melléje; azt gondolta: „no legalább elsóztam Emmi levesét...”

Tévedett. Mert igaz, hogy azok ketten egy ideig szótlánul ültek egymás mellett... De aztán Vadas megkérdezte:

— Maga Gyáli Jánossal, a festővel barátkozott?

— Vele — szólt halkán Emma.

— Én is ismertem. Egy kávéházba jártunk.

— Az Andrássy útra?

— Oda. Néha együtt mentünk haza — szólt Vadas Károly és most, hogy ránézett erre a régimódián bájos, értékes leányra: Gyáli kritikus szemére gondolt.

Emma is a multat idézte...

— Most már arra is emlékszem, hogy Amerikába indulása előtt valami nagy szerelméről szóltak a fiúk. Maga volt az? Valahol a Józsefvárosban laktak?

— Igen — szolt Emma halkan.

— Tudniillik csodálkoztam, hogy Gyáli olyan levert, olyan ideges. Meg is mondtam neki: más ember jókedvű az ilyen új életkezdés előtt. Hiszen pénzt is szerzett az útra, az egyik műkereskedő megvette valamennyi kész képét... Nem értettem meg a szomorúságát. Akkor azt mondta, bármi vár rá Amerikában: nagy árat fizet érte...

Emma lehajtott fejt.

— Haragudott rám, mert nem mentem vele — szolt nagyon csöndesen. Aztán egyszerre elszántan a férfi szemébe nézett és hevesen, szenvedélyesen magyarázta neki a dolgot.

— Nézze, nem tehettem, hogy vele menjek. Ő egyszerre csak elhatározta, hogy ki-megy Amerikába; itt nem boldogul, nincs és nem is lehet tere az ő újszerű terveinek, dekoratív ötleteinek... Őt a film lehetőségei is érdeklik, az életteljes és mégis: művészi rendezés lehetőségei... Azt kívánta, hogy anyám minden megmaradt értékünket tegye pénzzé és jöjjön velünk Amerikába, ő, Jani, ígéri, hogy két év múlva fényesen eltart bennünket... Anyám nem akart megválni ettől az élettel, apám sírjától, a lakásunktól... Nézze, én tudom az élők jogát, minden ellenvetést tudok, de nem változtathattam ezeken az érzéseken — a síron túl: tradíciók és ócska bútorok hatalmán... Maga megérti ezt?

— Megértem — szolt Vadas Károly és nézte a leány összekulesolt, kifejező, ideges ujjait...

— Jani ezt nem értette meg. Akkor azt kívánta: esküdjünk meg rögtön és én menjek ki vele. Ő szerez engedélyt, pénzt, a kezdéshez, ne törődjek anyámmal, ha ennyire gyáva: később úgyis utánunk jön... Ha én szeretem őt, akkor nem vagyok ennyire szentimentális, kispolgári nő, hanem az ő bátor asszonya — megyek vele és biztatom, hiszek benne és úgy, mint eddig: viszem előre... És én nem mentem vele.

— Sajnálja? — kérdezte Vadas Károly és mintha kizárni akarná a lányt, mesélni kezdte: — Tudja, hogy Gyálinak micsoda ismert neve és sikere van odaát? Színházi festő lett, villákat tervez, mindenféle iparművészeti munkával bízzák meg... Hamar boldogult. Sajnálja, úgy-e, hogy nem ment vele?

— Sajnálom. Vele kellett volna mennem. Nem a sikere miatt — miattam. Az én elrontott életem miatt, amellyel nem tudok mit kezdeni...

Alighogy kimondta ezt, máris megbánta. Nem értette meg magát. Mi váltja ki belőle ezt a bizalmat? Soha, sohasem beszélt el-utazása óta Gyáli Jánosról. Még anyjával sem. Magával: igen. Magát gyötörte. El kellett volna mennie vele. Ma már anyjának is jobb volna — úgy...

LÉLKETLEN KÉZBESITŐK!

Több mint száz ember foglalkozik a DÉLIBÁB kézbesítésével hétről-hétre és szinte meglepő, hogy ezeknek nagy része milyen lelkiismeretesen végzi ezt a munkát, sajnos van azonban egy-néhány, akire állandó panasz van. Mi ilyen panaszokat csak úgy tudunk orvosolni, ha az előfizető bennünket erről értesít. Az a kérésünk, hogy minden körülmények között tudassa kiadóhivatalunkkal, ha a legcsekélyebb panaszja is van a kézbesítő ellen akár telefonon, akár pedig levelezőlapon. (Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12—14.)

— Azért én megértem magát — szolt a férfi elgondolkozva. — Néha az ember nem mer önzően cselekedni. Mindent inkább, csak azt ne, amit szeretne... Ne, ne tiltakozék; tudom én is, hogy ez nem tiszta jóság: inkább gyöngeség. Régi kötelességek, érzések fogják az embert...

— Ez az, ami nincs meg ebben a nemzedékben. Őket nem kötik meg az érzések... Ők erősek — szolt keserűen Emmi.

— Nem, bennük nincs ilyesmi...

A férfi cigarettázott, a leány karjára hajtotta fejt, úgy nézett bele az ég kékségébe... Körülöttük énekeltek, táncoltak, egymást fényképezték a vidám fiatalok. Éltek, barátkoztak, szerették, gyötörték egymást, nem a multba néztek, hanem a közeljövőt kívánták; még teljesebbnek, még szórakoztatóbbnak, esetleg szenvedélyesebbnek...

— És tudja-e mit mondok most magának, Emma? — szolt hirtelen felülve és a leány szemébe nézve Vadas Károly. — Maga nem szerette eléggé Gyáli Janit. Különböznél volna vele.

— Én nem szerettem eléggé? Én? Hiszen beleéltem magam az életébe, az ő szemével néztem minden és mindenkit, az érdekelt, ami őt érdekelte; minden elrontott vázlatát felizgatott és boldog voltam, ha örült sikerének. És maga azt mondja, hogy nem szerettem?

— Ez: más — mondta a férfi és úgy nézett a lányra, hogy biztatta: beszéljen, adja magát így, ilyen lángoló őszintén...

— Más? Akkor nem tudom, mi a szerelem... Hiszen most is tudja, hogy mi féleginkább? Az, hogy olyan jól megél nélkül. Hogy nem kellek neki. Ha olvasom a róla szóló újsághíreket, azt gondolom: no lám, már ezt is tudja! A reklámot is, a nevportálását, megrendeléseinek világba kürtölését... Akkor én voltam az élelmesebb: nyelbeütöttem neki dolgokat, jó kritikát, ké-

pei reprodukálását művészeti folyóiratokban, meghívását külföldre tárlatokra... Kicsit röstelte, de azért örült, kivágta jó kritikáit az újságokból — mondta, én vagyok a managerje, muzsája és mit kezdene ő nélkülem... Most már mindezt nélkülem is tudja. A multkor híres szép filmsztárral kapcsolatban jelent meg valami kis hír róla — hogy ő tervezi a nő villáját és hogy együtt utazgatnak. Olvasta?

— Olvastam.

— Én már nem kellenék neki. Elintézett. — Nem tudhatja, Emma. Ő másképp szerette magát: ne haragudjék, de maga ezt nem érti, kedves. Maga valami anyás gondoskodással, szeretettel szerette őt — ami ritka nagy érték a mai világban, megengedem; de ezért nem volt eléggé önző, mindenről megfélelmedező, csak neki és érte élő szerelmes asszonya, amikor ő ezt várja magától. És ez volt az ő nagy-nagy csalódása... Pedig ő művész, betegesen hiú és ezért még sokkal inkább szenvedett, mint maga, akinek megmaradt vigasztalásul a teljesített kötelesség tudata, régimódi eszmeisége...

A leány esodálkozva nézett fel a csunya, okos férfiarcba. Milyen értelmes ez az ember! Kissé fölünyes — de neki most olyan jól esik a tanítás! Hiszen már évek óta olyan rettenetesen önálló, olyan undorítóan tökéletes, kötelességtudó, lemondással: jó...

— Indulás! Ha el akarjuk érni a bécsi hajót, ki kell lépünk!

**Minden
pénzt
megér,**

mégis csak 6 fillér

a

ÓRAIUSÁG

Felugrottak. A kisebb társaságok összeálltak, átcsoportosultak. Dusi nagyszerű táncával új tisztelőket szerzett. Fodor Dini féltékenykedett: ettől a lány nagyon jókedvű lett és mégegyszer szerencsét próbált Vadasnál. Durecásan szót oda neki:

— Haragszom magára! Ma még nem is udvarolt nekem!

— Nem tudok én udvarolni, kis Dusi — szolt Vadas Károly; közeledett hozzá, de megfogta, megszorította az érzékenyzen meghátráló Emmi kezét.

— Dehogy nem! Emminek is udvarol! Pedig az én kedvemért jött velünk, nem igaz? Jöjjön, meséljen nekem valami szépet!

— Sajnálom, Dusi, de nekem nincs kedvem „szépeket mesélni.” Maga a kirándulásra hívott, el is jöttem, de nézze, kislány: elégedjék meg az udvarlóival, aki korban, modorban százszor inkább magához illők!

Vadas mindezt sügva mondta Dusinak, mint valami bókot. De olyan visszautasító határozottsággal szolt hozzá, hogy Dusi jónak látta az elvonulást; nehogy a többiek észrevegyenek valamit. Mosolygott...

Gyűlölte ezt a kettőt. De Emmát még egyszerűen inkább, mint a férfit. A férfi mindig liszékeny, naiv — és az a leány a régimódiságával befonta. Vigyázzon magára!

4.

A hajón ők ketten átmentek a második osztályba, ott beszélgettek.

Dusi azonban sehogy sem törődött bele kudarcába. Persze, amikor a sors útjába küld egy ilyen komoly, házasulandó embert és ez a villámhárító, ez az anyagi Emma úgy elbolondítja, hogy mást se nem lát, se nem hall! Hogy ezek a harmincévesek honnét szedik a maguk démoni erejét — amikor olyan gyámoltalanoknak látszanak...

Dusi dühében Stefihez fordult. Igaz, hogy ellenfél — de legalább kortárs, megértő, mai...

— Gyere, Stefi, mesélek valamit...

— Pletyka?

— Olyasmi.

Stefi örömmel ugrott fel. Átölelték egymást — a fiúk álmélkodva néztek, hol rájuk, hol egymásra.

A lányok fel-alá sétáltak a fődélzetben. Dusi „leadta” Emmát.

— Szó, ami szó: ez jellemtelenség — szolt illő felháborodással Stefi. — Az idősebb nővérem a multkor pont ugyanezt tette meg a fiatalabb nővéremnek, még pedig sikerrel; az egész család haragszik rá emiatt. Nem is lesz szép esküvője, senkisésem csináltat új ruhát. Ami engem illet, igazán nem vagyok finnyás — belátod úgy-e, hogy a mai világban hiába finomkodik az ember? — de azért a komoly udvarlóját sohasem venném el a barátómtól, soha!

(Folytatjuk)

DÉCIBÁB

Miből lesz az énekesztár?

Van olyan is, aki elvégzi a Zeneakadémiaát vagy valamely ének-mester-csalhatatlan és egyedül üdvözítő iskoláját s úgy jut a világotjelentő deszkákra. Számtalan példa bizonyítja azonban, hogy az út nem így kényelmes és jólaszfaltozott, sokkal inkább meredek, éles kanyarokkal, merész és váratlan fordulatokkal.

Ha csodálatos karrierről van szó, persze rögtön Saljapinra gondolunk. Neki valóban érdemes volt zsákot hordania a Volga partján, piszkos uszályokról még piszkosabb rakpartokra. S ha ennek köszönhetné volna világhírét, úgy ma feketéllene a csepeli kikötő a zsák-áruhában buzgólkodó sztárjelöltektől.

Feledhetetlen emlékű Környei Béla nek szobafestő volt, mielőtt saját magát festegette a színpad számára. Ebben a bransban különben is sok a rejtett tehetség, mely sajnos, csak a szoba négy fala között éli ki magát. De ki is tudna ellentállni az üresen kongó szobák zengő, csattogó akusztikájának, mikor úgy szól bennük, a létra tetejéről az énekes, mintha egy száztagú kórus hallatná.

Zlarkó, a 14 esztendő-s operaénekes
(Luppléd foto)

Fred Allen, aki legyőzte a kakast

És pékmester volt Slezák Leó, sőt, nint az ilyenkor lenni szokott, előzőleg pékinas.

És szücsmester volt a mult század egyik legkitűnőbb magyar énekese, Szendrői Szabó Lajos is. A műhelyből szaladt mindig a próbákra délelőtt és az előadásra este.

Kortársainkról, honfitársainkról ne beszéljünk, talán egyiküket-másikukat zsenirozná, hogy ott kezdte, ahol Saljapin és még mindig nem érte őt utól...

De, amely csodálatos véletlenül mulik olykor egy-egy karriér megindulása, oly humoros esetek is fordulnak elő.

De persze Amerikában, a gyors és váratlan, sőt mesébeillő karrierek hazájában gyakran a legérdekesebb úton tesz egy-egy énekes hirtelen világhírré szert. Ebben a különös világ-részben különben is fura dolgok történnek.

Egy szenegál kislány, Lauretta Boston árva gyermeke volt s könyv-üreltből vette magához egy amerikai

család. A paddingtoni iskolába iratták be s itt az énekórán feltűnt gyönyörű hangjával. Nevelőszülei elvitték egy híres énektanárhoz, ki a 13 éves kislányban szenzációs tehetséget fedezett fel és elvállalta, hogy magához veszi és ingyen kitanítja. Érdekes módszerrel tanítja, amennyiben tükör előtt énekelteni, hogy ellenőrizhesse minden hangnál saját szájmozgását.

Néhány éve New-Yorkban fiatal hőstenort kerestek. Az impresszáriók bejárták a színházaktól kezdve az összes mulatóhelyeket, sőt kikötői kocsmákat is, anélkül, hogy megtalálták volna a „holnap” nagy hőstenorját. Végre is énekesversenyre tűztek ki pályázatot, a verseny bírái a Metropolitan tagjaiból, színházi és zenekritikusokból állították össze. A verseny győztese a fiatal Frederic Langford lett, aki szintén csak véletlennek köszönhetette szerencséjét. Polgári életében ugyanis könyvkereskedőségét volt s mivel antikváriusoknak New-Yorkban sem túlságosan izgalmas az életük, míg a könyveket rendezte, énekléssel ütötte el az időt, ha éppen nem volt vevő az üzletben. Egyszer annyira belemelegedett egy áriába, hogy észre sem vette, hogy nyílt az ajtó és egy kopottas, igénytelennek látszó úr lépett be az üzletbe. Jó ideig hallgatta nagy gyönyörűséggel az ifjú könyvmoly énekét, s mikor az befejezte, elragadtatással gratulált neki s bemutatkozott. Egy híres zeneszerző volt, aki így fedezett fel egy remek hangot.

Rendkívül népszerű Amerikában egy palesztinai énekes, Michael Michaelske, az ottani héber operaelőadások legkedveltebb tenoristája. Ő is előbb villanyszerelő volt s főnökei nem tudták megérteni, miért küldeti ki magát oly nagy hévvel színházakba. Órákhosszat elmaradt ilyenkor, ezért aztán csakhamar kidobták. Az ifjú ugyanis minden alkalommal elfeledkezve szerelésről, rövidzárlatról, szigetelésről, a színpalak mögé somfordált és ott leste a próbákat, vagy az előadást. Nagy álma teljesült végre, mikor őt is felfedezték, s nemcsak a kulisszák mögött kellett ácsorognia.

Frederic Langford

DÉCIBAB

Am
gyerm
szerű
bert
után
Ner
lené
nusna
pénzé
gondc
annak
nek,
sát t
hogy
lani.
szony
űrüg

DÉ

Lauretta Boston, szenegál kisleány

Michael Michaelsko

Amerika különben is szeret csodagyermekénekeseket felfedezni. Népszerű mostanában a 14 esztendőös Albert Ziarkó, aki alig egy évi tanulás után lépett fel operaelőadásokon.

Nem utolsó eset a csinos Fred Allené sem. Egyik hőbortos amerikánusnak, aki nem tudta mit kezdjen pénzével, jutott eszébe az a bizarr gondolat, hogy pályadíjat tűzzön ki annak az énekesnek vagy énekesnőnek, aki az ő kakasának kukorékolását túl tudja énekével szárnyalni, úgy-hogy semmit sem lehessen belőle hallani. Egy kis manikűrszalón kisasszonya, Fred Allen, valamilyen ürüggyel szabaddá téve magát, szín-

tén résztvett a pályázaton, de volt anyjesze, hogy megvárta, míg a kakas jól „kiversenyezte” magát. Így aztán könnyű volt legyőznie. A különös versenynek híre ment, s az amerikaiak, akik minden csodabogárért rajonganak, tolongtak azokra az előadásokra, melyeken a kakas-énekesnő fellépett. Mert természetesen nyolc impresszárió rohanta meg ajánlataival.

Tehát ne búsuljon senki, ha véletlenül megbukik a Zeneakadémia felvételi vizsgáján. Bizzon benne, hogy akad egy kakas az ő életében is, mely hozzásegíti a boldoguláshoz. Fontos persze, hogy ne a kakas győzzön. Mert akkor a görülségnél aligha viszi feljebb...

P. L.

Bohócmúzeum

BÉCSBEN

Csendes, kis ucca Bécsben a Hirschengasse. A világjáró turisták elkerülik, s az idegenvezetők sem nagyon kalauzoliák erre felé a bőpénzü luxusutakat. Pedig ez ucca 75-ös számú házában olyan intézmény nyílt meg, amely nemsokára a régi császárváros oly jellegzetessége lesz, mint a Ring, a Burg, a Práterben az Oriáskerék, vagy a császárszemlye.

A Hirschengasse 75-ös számú ház egyik emeleti lakásában megnyílt a világ első és egyetlen bohócmúzeuma. Itt lakik Heino Seitler, aki évekig tartó munka után összegyűjtött minden olyan anyagot, amely a múzeumot érdekessé és jellegzetessé teheti. De kicsoda Heino Seitler?

Kétségtelenül nem mindennapi ember. Foglalkozására nézve rendőrtisztviselő, aki a rendőrségen, a talált tárgyak osztályán működik. De Heino Seitler ambícióit nem elégitette ki, hogy a derék bécsiek elhagyott esernyőivel és elveszett pénztárcáival bajlódjon. Író és szaklapszerkesztő lett. Lap-

jában a bécsi konyha specialitásaival foglalkozott behatóan. Most pedig, engedve régi szenvedélyének, összegyűjtött mindent, ami egy negyedszázadra visszamenőleg jellemző a bohócokra, s ritka kollekciját átadta a nagy nyilvánosságnak.

Heino Seitler már ötven év körüli, dereshajú férfi. És joggal mondható a legnagyobb szaktekintélynek a bohócság „tudományában”. Az öt világrész clownjai ennek is tekintik. Tőle kérnek tanácsot, útbaigazítást és hozzá fordulnak mesterségük minden ügyes-bajos dolgában.

— Legszívesebben magam is bohócnak mentem volna — meséli Heino Seitler, — de apám, aki rendőrigazgató volt, megakadályozta ily irányú „művészi” ambícióimat. Így léptem magam is a rendőrség szolgálatába. De az ember nem szabadulhat oly könnyen szenvedélyeitől. Nem lehettem bohóc, hát kiképeztem magam elméletileg a clownság tudományában. Csak a felületes emberek vethetik ezt meg, vagy mosolyoghatnak rajta. A „bohóctudomány” igen messzire ágazó valami. Gyökerei mélyen benyúlnak a pszichológia, az esztétika és a filozófia területére.

Ezután elmondja Heino Seitler, hogy a bohóc mai formájának eredete az óangol misztériumjátékokra nyúlik vissza. A clownok az elhunytak jó és rossz szellemét jelképezték a játékokban. E szerepet rendszerint nem hivatásos színészek alakították, akik arcukat liszttel vagy festékekkel hófehérre kenték, fejükre pedig, a purgatórium lángnyelveinek szimbólumaként, vérvörös hajesmót ragasztottak.

A bohócmúzeum gyűjteménye valóban egyedülálló és páratlan. A falakon pár ezer kép. Jóformán a világ valamennyi clownjának fényképe, festménye, rajza. Külön képsorozat mutatja be a clownfigura történetét. Ezután jönnek a plakátok, a híres circuszok nagy előadásaival. Majd vitrinekbe gyűjtve a bohócok névjegyei, levélpapírai, naplói, szerződésai, gyászjelentései. Aztán külön vitrinekben a nagy bohócok jelmezei.

A múzeumot könyvtár egészíti ki, amelyben fellelhető minden könyv, ami a bohó-

cokkal f...
legjobb c...
circusztör...
lalkozni...
hetetlen.

— Hogy...
gyűjtemén...

— Korá...

Itt Bécsb...
összes hí...
rátságot...
aztán ök...
emléktárg...
valamenny...
Fregoli é...
mint a R...
Ismerem

Melyik

A helye...
ötös...
túl beér...

DÉCIBÁB

ekkel foglalkozik. Összegyűjtve a világ legjobb clown tréfái, trükkjei, viccei. Aki cirkusztörténettel tudományosan kíván foglalkozni, annak ez a gyűjtemény nélkülözhetetlen.

— Hogyan állította össze ezt a rendkívüli gyűjteményt? — kérdezzük Heino Seitlert.

— Kora fiatalságom óta foglalkoztam vele. Itt Bécsben megismerkedtem lassan a világ összes híres artistájával és bohócával. Barátságot kötöttem velük, levelezni kezdtünk, aztán ők elhalmoztak levelekkel, képekkel, emléktárgyakkal. Ma már ismerem a világ valamennyi clownját. A nemrég elhunyt Pregoli ép úgy baráti körömhöz tartozott, mint a Rievelsek, a Fratelliniék, vagy Grock. Ismerem polgári nevüket és származásukat.

Mindenről kartotékot vezetek. Mindig tudom melyik hol tartózkodik, mi a specialitása s éppen milyen új trükköt tanul. Bizalmasak hozám, minden ilyen dolgukba beavatnak, mert tudják, hogy teljesen megbízhatnak bennem...

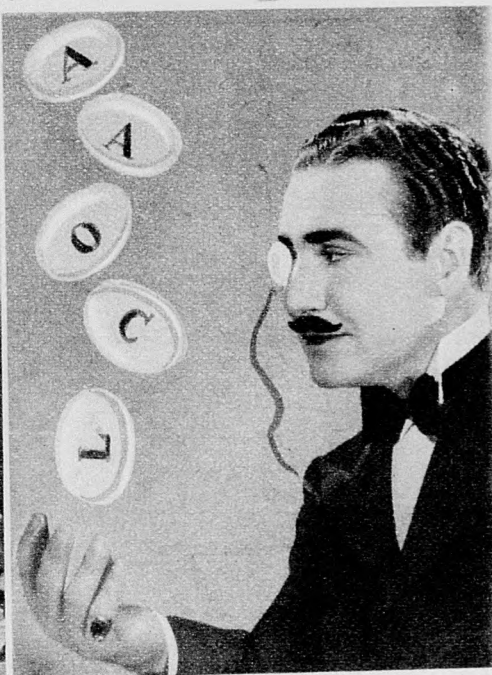
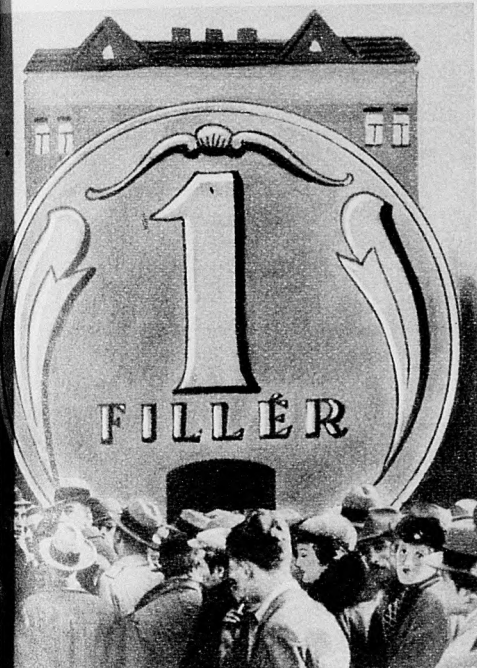
— Mivel foglalkozik jelenleg?

— Összeállítom a világ legelső clownlexikonját.

Heino Seitler a jól végzett munka megnyugtató érzésével tekint gyűjteményére, amelyet sok szeretettel, nagy szakértelemmel, történelmi tudással és példátlan szorgalommal gyűjtött össze s így megvetette egy új tudománynak, a clownológiának az alapját. Búcsúzik és távozik. Várja a munkája a rendőrségen.

Kép- és betűrejtvény

(Külön jutalmak)

Melyik áruházat ábrázolja ez a kép?

Ez a híres zsonglór, egy ismert budapesti vegyészeti gyár fűrdőszappanával végez elképesztő mutatványokat. A közönséget megkérdezte, hogy milyen szappannal dolgozik, — persze hamarosan rájöttek, mert a szappan illata széles körökben közismert. Az öt szappanra ráírták a szappan nevének betűit, ezekből tessék összeállítani a megfejtést.

A helyes megfejtők között 250 pompás művet osztunk ki bérmentve, valamint 5 darab ötvösművészeti gyűrűt és 5 db ötvösművészeti brost. Megfejtési határidő február 24. Azon túl beérkező megfejtések figyelembe nem vétetnek. Megfejtések a Délibáb kiadóhivatalához küldendőek, Budapest, VII, Dohány ucca 12

DÉLIBÁB

A BUDAI VÁRSZINHÁZ JUBILEUMA

Hogyan épített templomból színházat
százötven esztendővel ezelőtt Kempelen Farkas

A mai miniszterelnökségi és a volt hadtestparancsnoksági épületek között álló Karmelita-templomot alakíttatta át II. József császár színházzá.

A nyolcvanas években Buda lakosságának intelligenciája módfelett elszaporodott. II. József császár ugyanis seregéstől helyezett el Budán új hivatalnokokat, akik eddig legnagyobb részben Bécsben laktak. S lám, a császár gondoskodni kívánt a szórakozásukról is. Színház kell a budaiaknak!

Igenám, de hol legyen a helye? Nem igen akadt megfelelő épület, újat emelni pedig igen-igen költséges lett volna. A császár alaposan meghányta-vetette a dolgot, Mailáth József gróffal. Mailáth úgy vélekedett, hogy a Karmelita budavári temploma nagyszerűen megfelelné a célnak. Hiszen erre a templomra már amúgy sincsen szükség, mióta a rendet a császár feloszlatta.

Ezerhétszáznyolcvanhetet írtak.

II. József meghallgatta Mailáth tanácsát és gróf Niczkyhez írt levelében

elrendeli annak megfelelő átalakítását. Ime, a levél eredeti szövege:

„A most zárva tartott és raktárt képező karmelita-templom ürittessék ki. Az árukat vigyék akárhová, a benne levő holmikát talán el lehetne helyezni valamelyik üres kaszárnyába, vagy a pesti depozitóriumba. Így a régi kameralális iratokat, a harmincadzámadásokat, stb. vizsgálják át valamennyit, a feleslegeseket meg kell semmisíteni, a többieket helyezték ládába és szállítsák el máshová, mert elhatároztam, hogy az egész épületet a budai közönségnek bocsátom rendelkezésére, hogy a különösen télen annyira kívánatos szórakozásokban hiányt ne szenvedjen. Így a földszinti szobák, a refektórium, a templom, társas és szórakozási helyiségekké alakítandók át, mégpedig a templom — amelynek persze templom jellegét és alakját el kell

A DÉLIBÁB
PARSANGJA

Huszár Puffl mint Gambrinus

Csörtös mint zsoldos-kapitány

venni,
dig kas
csüt he
feldisz
hozzacs
hely. T
helytar
költség
terjessz
hagyha
a mun
Es ig
ház tör
rának
nije. P
alakítá
zá leho
Kemp
rülhete
előtt. S
get ter
sírholta
bolygat
maít. I
De a k
tesek a
tak a
könyv
diák c
érzéker

Uray
DÉC

venni, theatrummá, a refektórium pedig kaszinóvá. Ezt az utóbbit egy kicsit helyre is kell igazítani, kifesteni, feldiszíteni. A Dunára néző bástya is hozzácsatolandó, már mint mulatóhely. Tudassa ezt nyomban Kempelen helytartó tanácsossal, hogy tervet és költséget is készítsen, amelyet aztán terjesszenek fel hozzám, hogy helyben hagyhassam és mielőbb hozzálássanak a munkához."

És így kapcsolódott a budai Várszínház történetébe Kempelen Farkas, korának legnagyobb matematikai zsenije. Pár hónap alatt elkészült az átalakítási tervekkel és hamarosan hozzá lehetett fogni az építkezésekhez.

Kempelen terveiben csupán az elkerülhetetlen átalakításokat tartotta szem előtt. S igyekezett a kegyeletnek is eleget tenni. Így érintetlenül hagyta a sirboltokat. Nem szeretete volna megbolygatni a holt barátok százados álmaikat. Meghagyta őket régi helyükön. De a kőbe temetett karmelita szerzetesek azért ugyancsak elálmélkodhattak a fölöttük zajgó, vidám életem, a könnyű operettmuzsikákon s a tragédiák deklamáló szólamaiban. Bár érzékenyülve figyelték Simai Kristóf:

„Igazházi, vagy egy kegyes jó atya“ c. darabját.

Az egyik sirbolt üresen maradt, nem volt gazdája, halott karmelita. Ezt használta fel Kempelen Farkas, színpadi sülyesztőnek.

Csakhamar elkészült a színház, s megkezdődtek az előadások. Am jobbra csak a Bécsből ideszakadt hivatalnokok látogatták, a benszülöttek nem szívesen szórakoztak olyan színházban, melyről tudván tudták, hogy templom volt azelőtt.

Csak a zseniális Kempelen Farkasnak sikerülhetett úgy végezni az átalakításokat, hogy az épületnek megmaradhatott az eredeti konstrukciója.

És zengtek a szavak, a szerelmi valóságok izzó szavai, a liraj ömlengések, harsogott a cselszövő gúnykacaja, a bőszipapa „hah!“ kiáltása...

És néhány évtizeddel ezelőtt központi fűtést rendeztek be a színházban és a sirboltok igazi rendeltetése áldozatul esett a modern technikának: nem hagyhatták meg a korhadt falkoporsókat, nehogy azok lángralobbjanak a fűtőcsövektől, melyeket a szomszédságukban helyeztek el...

Ki kellett lakoltatni, immáron másodszer is a karmelitákat...

Barát Endre

Uray mint árkádiai pásztor

Fedák mint amazon

Páger mint régi gárdista
(Szigeti rajzok)

1.

Bizony, idestova már egy esztendeje, hogy örökre elbúcsúztunk a feledhetetlen Góthné-től. Bűvös mosolya, varázslatos hárfahangja még frissen él a szívekben s a régi barátok majdnem mindennap felelevenítenek egy-egy kedves „Ella-történetet.” Az alábbi esetet Vendrey tata bönészte elő az emlékezés színes albumából; akkoriban történt a dolog, amikor a kis Kertész Ella még a Színiakadémia padjaiban álmodozott a karrier-ről...

A kis színinövendéknek fel kellett lépnie Guthy Soma egyik darabjában. Nem volt valami nagy szerepe. Annyi volt az egész, hogy mint fehérruhás kislány, egy csokrot adott át az egyik főszereplőnek. Nosza, volt nagy szaladgálás a családban. Az édesanyja hamarosan összecsapott számára egy fehér ruháskát, széles világoskék szalaggal. A szalagot az akkor már hírneves rokon: Hubay Jenő kölcsönözte, aki sok babérkoszort kapott tiszteletől. A nagy esetenél persze az egész család ott volt a színházban. Amikor a kislány belépett, még nem történt semmi baj; hibátlan pukkedlit csinált és átadta a csokrot. Mikor azonban megfordult, harsány kacagás viharzott végig a nézőtérben.

Az történt ugyanis, hogy a kis Ella ruhájának leelőgő szalaga meglibbent, kifordult és a kifordított szalagon ökölnyi aranybetűkkel a következő felírás volt olvasható:

Tisztelőid elragadtatott

2.

A kedves öreg antikvárius, akinek boltjában a művészvilág kitűnőségei is gyakran megfordulnak, kitette a kirakatába Dosztojevszkij összegyűjtött munkáit és ráírta: A sorozat ára csak 15 pengő. Arra járt éppen az ismert drámai színész, meglátta az alkalmi vételt és belépett az üzletbe:

— Mennyibe kerül az a Dosztojevszkij-sorozat?

— Másnak tizenöt pengő, a művész úrnak csak tíz...

— Hát akkor csomagolja be — szólta a művész, — és küldje a lakásomra.

Amikor azonban fizetni akart, az antikvárius megfogta a kezét.

— Ne haragudjék, drága művész úr, de mégsem adhatom oda a könyveket, mert már a lányomnak ígértem azokat...

— Ejnye — csodálkozott a színész, — hát akkor miért csinálta ezt az árengedménykomédiát?

Mire az öreg „ódonász” nagylelkűen így szólott:

— Mert meg akartam mutatni, hogy a művészetért áldozatokat is tudok hozni...

3.

A komikust egyik délután felkereste egy újságíróbarátja, aki csodálkozva konstata-
ta, hogy a házigazdának milyen tekintélyes könyvtára van, viszont a könyvek szétszórtan, oszlopokban hevernek a lakás különböző sarkaiban.

— Ejnye — mondta, — de sok könyved van! De miért nincs hozzá megfelelő könyvszekrényed?

Mire a komikus a világ legtermészetesebb hangszólással így felelt:

— Mert könyvszekrényt nem ad kölcsön senki...

4.

Valamelyik délután beállított Rózsahegy Kálmánhoz egy reménydús ifjú, aki röviden, de határozottan kifejtette, hogy szakít a kereskedősegédi pályával és elindul a világot jelentő deszkák felé. Arra kérte a mestert, hogy vegye fel az iskolájába, képezze ki színésszé és mindenekelőtt hallgassa meg: milyen pompásan tud ő énekelni.

Rózsahegy, akit a fiatalember kitűnő hangulatban talált, beleegyezőleg bólintott.

— No, halljuk, öcsém!

Az ifjú kinyitotta a száját és egy negyed-órát énekelt rendületlenül. Mikor végre befejezte, így szólt a művészhez büszkén:

— Én az apámtól örököltém a tehetségemet!...

Mire Kálmán bátyánk megjegyezte csendben...

— No öcsém... azt hiszem, nem volt nagy veszekedés a hagyaték körül...

5.

A kitűnő piktornak egy időben volt egy ifjú tanítványa, aki azonban egészen tehetségtelennek bizonyult, minélfogva a mester egy szép napon kijelentette, hogy kár a fáradságért: válasszon magának más életpályát. A fiatalember sértődötten távozott és eltűnt a végtelenben. Azóta másfél esztendő telt el s a napokban a mester váratlanul találkozott egykori tanítványával.

— No, mi újság? — kérdezte.

Az ifjú kifeszítette a mellét.

— Kedves mester, én időközben úgy megtanultam festeni, hogy önt is lepípálom.

Mire a művész egykedvűen így szólt:

— Ne mondja! Mióta pipázik?...

Kálmán László

RÉGI KULISSZÁK VILÁGÁBÓL

Murányiné jutalomjátéka

„A Titt. Publikumnak előttem eszméretes nagylelkűsége és buzgó hazafiúi pártfogása bátorít engem arra, hogy magamat különösen e' mai napon abba ajánlani és a' Tekintetes Játékszíni Igazgatóság által ezen számonra rendelt Jutalom Játékra a' Méltóságos, Fő Tisztelendő, Nagyságos, Tekintetes, Nemes Uraságokat, a' Titt. Tiszt Urakat és az egész nagy érdemű Polgárságot alázatosan meghívni bátorokdjam. — Hogyha ezen Játékok előadásával egy rövid és kellemetes estvét szerezhethünk, örömmel tetézve lésszen. Ez lévén hő óhajtasom, nagylelkűségekre és tapasztalt pártfogásukba magát ajánlja a' Titt. Publikumnak háládatos tisztelője

Murányiné.”

(Egy eredeti pécsi színlapról, 1822 január 27-én, midőn az elismert művész „Az égi háboru“ című víg énekes játékba lépett fel.)

*

Egy érdekes egri színlapról

„...Végül még egy pár szót a színlapokról. Az igazgatóság többnyire öles színlapon szokta előadásait hirdetni, melyeknek — hogy még nagyobb hitelt szerezzen, — rendszerint oda rak egy sereg ilyenforma epithetont: „itt először!“ „Párizsban, Bécsben, Londonban és Soroksáron számtalanszor legnagyobb tetszés közt adott legjelesebb darab“ stb... Azután következik a cím, direktori tapintatlanságból három nyelven: németül, franciául és — magyarul, hogy minden igényt kielégítsen... Jó lenne talán *diáknak is kitenni a címet*, — a diákok kedvéért... *Hát még mikor tűzokádó sárkányokat stb. olvasunk a színlapon!* Mindezen csalétkül szolgáló szemfényvesztések annál inkább megrovandók, mert a valóság rettenetesen nem felel meg a várakozásnak!... (Eger, 1868 augusztus 6. Az igazgató Latabár Endre volt)

Blaha Lujza dicsérete

„A természet oly pazarul halmozta el őt, hogy emberi teremtményre már többet ruházni nem lehet. Ő a legtöbb esetben, nem maradt tolmácsa a költő lelkének, intenciójának, hanem *ő ad lelket a költőnek és titánilag küzd a népszínmű-irodalom gyöngeségével szemben s ő egyedül tartja fenn a színpadon a népszínművet művésztének erejével!*“

(Megjelent 1889-ben.)

Színészek Főth-on

„Vándorszínészek mentek Főth-ra, s hirdették, hogy a „Falu rosszá“-t s „Liliomfi“-t fogják előadni. Az első darab előadása csak elment valahogyan, hanem a másik előadásából *skandalum* lett. A sugót nem tudták az előadáshoz előkeríteni, — de hiszen hiába is jött volna az elő, hiába sugott volna lelkeszakadtából, mert a „művészek“ nagyoobbrészt *benyalának* *vala a szőlő levéből*, annyira, hogy az előadás félbeszakadt. Ekkor egy művész kilépett a színpadra s dadogva kérte a közönség elnézését e „kis hiábaért“. — A közönség azonban *füttyel és lármával felelt!*“

(Megjelent 1879-ben.)

*

Schödelné

A nagy magyar operaénekesnő az *első volt* a művészvilágból, kinek kocsijából kifogták a lovakat, helyettük az ijúság vonta a kocsit a páratlan művésznő — lakásáig. (*Honművész*, 1840 január 12. A művésznő ekkor „Norma“ szerepében aratott sikert.)

*

Amikor jól ment a színház...

1793 január 4-én a pesti magyar színészek a „nagy Theátromban“ játszottak. Bevételeük ez alkalommal 453 *trtra rúgott!*

(Magyar Hirmondó, 1793.)

Amikor rosszul ment a színház...

A budai Népszínházban 1870 március havában a krisztinavárosi temetőben nyugvó hősök hamvai fölé emelkedő emlék javára a „Miatyánk Isten” c. 3 felvonásos németből fordított színművet adták elő. A szerepek nagyrészt gyöngé kezekben voltak. *A tiszta jövedelem: 4, — azaz négy krajcár volt!*

(Megjelent 1870-ben.)

Régi pesti színházi beszámoló

„Azon Énekes és Színjászó Társaság, mellyről máskor is dítséretesen emlékeztünk a' mult Dec. 18-kán „Tolvaj Szarka” Énekes Játékot adván, elbútsúza a Ns Közönségtől, el-akarván hagyni városunkat; de az igen nagy számu Publikum kedvező indulatját és meglegedését olly nagy tapsolással nyilatkoztatta ki, hogy ezen iparkodó Társaság még 20-dikban a' „Bübajos Vadász” nevű Énekes Játékot szép igyekezettel adná.

Sőt, hogy továbbra is a' hang melódiajával a közönséget is gyönyörködtesse és a nemzeti tsinosodásra magának is, másoknak is alkalmatosságot szerezhesen, ezen Fő-városban, némelly buzgó nagylelkű hazafiak pénzt gyűjtenek össze, hogy a Játékszín árendását 8 Játékra kielégítsék, a jövedelem pedig az adandó darabokból egyedül ezen Társaság tagjait gyámolítsa. — Ennél fogva Január 8-dikán elkezdé uj pályáját az „Olasz leány Algirban” nevű Operával. Tegnap a' „Tolvaj Szarkát” adá. Így hetenként kétszer játszik.”

(Megjelent 1828-ban.)

Megbüntették Káldy Gyulát

„Káldy Gyula főrendezőt a Magyar Királyi Operaház fegyelmi bírósága minden kárpótlás nélkül elmozdította hivatalából, miután elősegítette az Operaház tagjainak külföldi intézetekhez való átpártolását.”

(Megjelent 1888-ban.)

Közli: Erődi Jenő

Az óriási világirodalmi sikert is felülmulja a magyar kiadás eddigi páratlanul gyors elterjedése. A megjelenésnek már az első napjaiban több ezer példányban fogyott el

Axel Munthe csodálatos műve San Michele regénye I-II.

„A szerző — amint ezt önmaga írja, — azért fanyalodott rá e könyv írására, mert nem tudott aludni; művének hatása az lett, hogy sokszázezer olvasónak rabolta el az álmát, mert ez az a könyv, amelyiket nem lehet letenni mindaddig, amíg az ember végig figyelmesen el nem olvasta.” Így ír egyik angol folyóirat kritikusa e könyvről, amelyhez hasonló siker kevés volt a világirodalomban. Huszonhat nyelven megjelent fordítás ismertette meg az egész világ olvasóközönségével a ritka tehetségű, csodálatos lelkeletű svéd orvos önéletrajzát és a páratlan érdeklődésre jellemző, hogy a könyv magában Angliában eddig 56 kiadást ért el.

A mű a világhírű regények sorozatában jelent meg.

A Világhírű Regények egy-egy díszes félbőrötésű kötetének ára **96** fillér.

Megrendelhető: Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat rt.-nál, Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

A díszkötésű külön kiadás minden könyvkereskedésben kapható. Két kötet ára P 2.50

1	a
12	2
14	m
17	r
21	g
27	a
29	f
31	o
37	m
40	g
44	A

Vízsz
nagys
összeh
Buzdít
helium
helyi v
26. E
Megdic
Bossze
eset l
megye
643).
nyelőc
betűjel
nek e
nöie, a
háború
Arra a
44. A
klasszi

DÉCIBÁB

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten két pompás ötvösművészeti brost, két ötvösművészeti gyűrűt és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.

Megfejtési határidő február 18. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

1	a	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	u	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44		

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 44 és a függőleges 1, 11 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. Zilahy Lajos legújabb, nagysikerű színműve. 12. A test térfogatának összehúzódása. 13. Kettős mássalhangzó. 14. Buzdító szó, tájszóval. 15. Kerítés. 16. A helium vegyjele. 17. Igeképző. 19. Szombathelyi vívóegylet. 21. A finnek nemzeti éposza. 26. Erzsébetvárosi vívó- és tornaklub. 27. Megdicsőülés, közismert görög szóval. 28. Bosszankodó felkiáltás. 29. A részeshatározó eset latin rövidítése (visszafelé). 30. Pestmegyei nagyközség. 31. Arab kalifa (592—643), birodalmának megszervezője. 33. A nyelűcső bejárata. 36. Fővárosunk nevének betűjele. 37. Hazárd kártyajáték nevének egyik fele. 38. A civakodás istennője, az ő eldobott almája lett okozója a trójai háborúnak. 39. Ének. 40. Rács belseje. 41. Arra a helyre. 43. Divatja mult női frizura. 44. Amerikai származású, egykor ünnepezt klasszikus táncosnő.

Függőleges sorok: 1. Emmet Lavery színműve, a Magyar Színház tavalyi nagy sikere. 2. Azonos mássalhangzó. 3. Békétlenkedés. 4. Megbeszélésekkel lefolytatják. 5. Idegen női név. 6. Vércsatorna. 7. A szavak rendje. 8. Adta vala. 9. Arany „Zách Klára” balladájában említett egyik várbirtok. 10. Laterál. 11. Alig több, mint egy hónapos csecsemő. 18. Filmszínész nő keresztnéve. 20. Azonos római számok. 22. Borotváláshoz szükséges (névelővel). 23. Össze-vissza hív. 24. Itt lovagolni tanulnak. 25. Névelő. 26. A legkitűnőbb burleszkfilmszínész. 32. Feljedd. 33. Fél georgina. 34. Retten. 35. Az arzén vegyjele. 39. Galambklás. 42. A molybdaen vegyjele. 43. Dobni része.

Payper

A jutalmazott megfejtők névsorát a 95. oldalon közöljük.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megemelt és felbőgészett választorítottat küld. A nekünk szóló levelet így tessék megemlíteni: „Délitáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Nagyon szeretem az ötödikét (116). Az Ön esete nem egyedülálló. Szegény leány volt, szeretett egy fiatalembert, de jött egy másik, aki jómódú és hozzáment feleségül. Most szép lakása van, nyugodt élete, felbukkant az előbbi szerelme és nem tudja, hogy mit csináljon. Ezúttal mi nem a szerelmesek pártjára állunk és azt tanácsoljuk Önnek, hogy ha férje kedves, becsületes, jólelkű ember, akkor maradjon hű nőzzá; becsülje meg őt és ne rohanjon a bizonytalanságba azzal a másik fiatalemberrel.

Iluc, Budapest (321). Völegénye kisvárosban született, tizenhét éves koráig ott is élt. Az utóbbi hat évet Pesten töltötte. Most, hogy befejezte tanulmányait, nagyon előnyös állást ajánlottak fel neki szülővárosában. Maga pedig egész életét Budapesten töltötte, nem is tudja elképzelni jövőjét kisvárosban. Irtózik és fél a szűk keretektől s attól a kis mozgási lehetőségtől, ami ott vár magára. Fél a kisvárosi emberektől, begyökeresedett elveiktől s az életmódtól, melyben élnie kellene. Megszokta a csillogó körutakat, a Belváros kirakatait, a sok idegenarcú embert, villamosok csengőjét, autók túlkölését, a nagyváros élénk és zajos forgalmát és úgy érzi, hogy képtelen elszakadni mindattól, ami számára a nagyvárost jelenti. Völegénye pedig a kisváros — és különösen szülővárosának szerelmese. Boldog, hogy ott kapott állást. Biztosra veszi, hogy Maga is éppen úgy meg fogja szeretni, mint ahogyan ő szereti. Maga is eleinte ezzel áltatta Magát, de miután megismerte a fiú szüleit, úgy érzi, hogy soha-soha sem fog tudni beleilleszkedni azok közé a keretek közé, amik várnak Magára és sohasem fogja tudni megérteni azokat az embereket, akik között le kellene élnie életét. A völegényét ellenben szereti és ragaszkodik hozzá. Mit csináljon? — Úgy-e még sohasem tartózkodott hosszabb

ideig kisvárosban? Olyantól irtózni, amit az ember nem ismer, előítélet. Már pedig előítéletre nem lehet egy egész életre szóló elhatározást alapítani. Nyitott szemmel, elfogulatlanul, előítélet nélkül nézze a kisvárosi életet, embereket és lehetőségeket. A kisvárosnak is vannak előnyei. Könnyen vihet ott olyan szerepet, amilyent világvárosban talán soha. Előre ne irtózzék és ne féljen semmitől. Ne úgy vonuljon be új életének színterére, mintha száműzetésbe menne, mert amilyen az adj' Isten, olyan a fogadj' Isten. Az embernek minden előítélet nélkül meg kell próbálnia mindazt a lehetőséget, ami útjába kerül, már csak azért is, hogy később ne tehesen szemrehányásokat önmagának, amiért elmulasztott valamit. Miután már megpróbálta a kisvárosi életet, csak azután lehet határozott véleménye róla, addig nem. Az előítéletek csak megköti az ember kezét, lábát és mozdulni se engedik; elveszik látásának tisztaságát, élességét, s nagyban korlátozzák életét. Egyszóval: tessék megpróbálni és igyekezzék türelemmel, jó akarral beleszokni új életkörülményeibe. Ha nem sikerül, nyugtassa meg Magát azzal a tudattal, hogy mindent megpróbált. Reméljük, hogy sikerülni fog. Meg fogja látni a bájit, melegséget, összetartozást, ami a kisváros és embereit jellemzi. Általában nem tudom, miért gondolja a kisvárosban élő embereket másoknak lényegileg, mint a nagyvárosiakat? ... Eppen úgy akadnak közöttük kiválóak, közepesek, alacsonyrendűek, mint a nagyvárosban ... Eppen ezért, mert mindenki ismer mindenkit, mindenki szem előtt van, sokkal tágabb tér nyílik minden nemesebb emberi tulajdonság kifejtésére ... Az alacsonyrendűség szegényli magát a nyilvánosság előtt és sokkal kisebb arányokban fordul elő. Ami pedig a kultúrát illeti, éppen úgy otthon van kisvárosban is, mint itt. Még a rádió előtt is megvolt minden kisvárosnak a maga jellegzetes sajtósága, érdeklődési köre, művészi érzéke. Hát még most, mikor a rádió, a mozi, hangversenyek, ha ritkán is, de élvezetes színi előadások, diadalmasan vonultak be a kisvárosi életébe. Meglátja, nemsokára olyan otthonosan fogja érezni magát Sz.-n, hogy vissza sem akar jönni majd Budapestre!

Divat (118). Ön felvilágosítást kér, hogy milyen a mostani nő divatos alakja. Semmi esetre sem a túlkövé és mindenesetre jóval teltebb, mint volt néhány évvel ezelőtt. Egy nőnél mindig szép, ha derékban karcsú, ez nem képezi vita tárgyát. Fő, hogy arányos legyen és ne hízzon el.

T. B. Jenő (72). A beküldött versek elég ügyesek, de még nem ütnek meg a közölhetőség mértékét.

Elöl tűz, hátul víz (108). Ön azt írja, hogy nagynénjénél lakik, aki mindig jó és szeretetteljes volt Ön iránt és most harag van Önök között. Tudniillik egy fiatalember megkérte a kezét és ezt a házasságot nagynénje ellenzi, mert a fiú szegény és csak szerény

megélhetést biztosíthat Önnek. Ön feltétlen hálával tartozik nagynénjének, de ha úgy érzi, hogy meg tud birkózni a szegénységgel és ez a fiatalember tényleg olyan becsületes, tisztalelkű, mint Ön látja, akkor mégis a legjobb, ha hozzámegy feleségül. Bizonyosak vagyunk abban, hogy ha megmagyarázza nagynénjének, hogy Önnek mennyire fáj, hogy az ő akarata ellenére kellett választani jövődöbéljéért, akkor megenyhül haragja és helyreáll a házi béke.

Nyitarszky (66). Orroperációk a plasztikai sebészet mai állása szerint tökéletes siker mellett végezhető. Ha Pestre jön, szívesen útbaigazítjuk.

Szép akarok lenni (110). 160 cm magas, 21 éves fiatal hölgy tényleg nagyon kevés, ha 42 kiló súlyú. Nagyon helyeselnék édesanyja véleményét, aki szorgalmazza, hogy Ön bizonyon. Nem ajánljuk, hogy sokat tornázzon, ellenben jól beburkolva naponként 3—4 órát feküdjön a levegőn mozdulatlanul és igyon naponta legalább egy liter tejet. Ha szereti, akkor 3—4 deci tejszín még sokkal jobb, vaj és különféle gyümölcsök nagyon ízletesek reggelire, délben pedig sok főzeléket és főtt tésztát egyen. Bizonyosak vagyunk abban, hogy hamarosan néhány kilót magára szed.

Ifjú Pesthy F., Orosháza (104). Valamelyik színpadi ügynökséghez küldje be színdarabját, azok biztosan elolvassák és elbírálják.

Az idő eljárt, egy leány (106). Köszönjük szíves sorait, azonban levelét, sajnos, nem tudjuk átadni az illetőnek, mert címét nem tudjuk. Természetesen a lezárt borítékot megsemmisítettük.

Nagy I. T. (76). Sajnos, nem tudjuk. Leghelyesebb, ha közvetlenül az illetőnek ír a Studióba. (Sándor ucca 7.)

Nehéz az asszonsors (155). Bizony tényleg nehéz a sorsa, kedves asszonyom! A férje iszákos. Többet részeg, mint józan és nincs az a hatalom, amely le tudná szoktatni az italról. Maga pedig úgy érzi, hogy képtelen tovább mellette élni. Nem bírja tovább vonszolni ezt az életet. El akar válni tőle. Szándékát közölte is vele. Férje kétségbe volt esve. Öngyilkossággal fenyegetőzött. Azt mondta, hogy megpróbál megszökni az italról, csak maradjon mellette. Ezóta a jelenet óta már egy év telt el. Férjénem szokott le az italról és maga pedig jobban akar válni, mint valaha. Azt írja, hogy valósággal undorodik a férjétől és a szó szoros értelmében kálváriát jelent magának a vele való együttélés. Ha tényleg így áll a helyzet, akkor azt gondoljuk, hogy tekintet nélkül férje fenyegetéseire, váljon el tőle. Éljenek külön. Egy javíthatatlan iszákossal nem is lehet együtt élni. Nem érdemi meg, hogy feláldozza érte az életét. Magának nyugodt lehet a lelkiismerete. Minden lehetett, hogy leszoktassa férjét az italról. Könyörgött neki, ettől tette függővé, hogy mellette marad-e vagy sem. Minden hiábavaló volt. Ne kínozza tovább magát. Még fiatal. Maga előtt az élet! Váljon el és zárja le életének ezt a szomorú fejezetét.

Adrienne (74). Jelenleg inkognitóban utazik. Címe tehát nem áll rendelkezésünkre.

Talán (58). Korát nem tudjuk. Címe: Bercesényi ucca 4. Irhat neki, természetesen válaszol. Verseiben van némi tehetség, de még sokat kell fejlődnie, hogy közölhetőt tudjon írni.

Kétéves előfizető (112). Igen nehéz tanácsot adni egy olyan asszonynak, aki tudja, hogy férje iszákos és más nők után szalad, de nem hagyhatja őt ott, mert két gyermeke van és nem tudna férje keresete nélkül megélni. Azt ajánljuk, szorítkozzék csak a legszükségesebb érintkezési formákra és viselkedjék férjével szemben teljesen közömbösen, inkább gyermekeivel törődjék. Meglátja, ez sokban enyhíti majd a helyzetet, gyermekei is több szeretettel lesznek Ön iránt, mint apjuk iránt és férjét idővel bántani fogja az Ön hívős magatartása, talán észbe kap és megváltozik. Mi mindenesetre szívből kívánjuk ezt Önnek.

Rózsai haba (42). 1. Éjszakára megfelelő zsíros krémet, nappalra könnyen felszívódó bőrtápláló krémet kell használnia. 2. A szőrszálakat véglegesen diatermiával lehet kirtani. Nem fájdalmas és semminemű nyoma nem marad.

Révbe szeretnék jutni (114). Régen olvastunk olyan levelet, amelyre olyan könnyű lett volna válaszolni, mint az Önére. Pedig Ön nehezen találja meg a megoldást. 25 éves fiatal leány, aki örök életében dolgozott és akivel a szülei sohasem bántak jól, hanem önző módon kihasználták és akit most egy becsületes, jóra való fiatalember feleségül akar venni. Nem értjük habozását, gondolkodás nélkül menjen hozzá egy ilyen becsületes, rendes emberhez és örüljön, hogy végre nyugodt otthonra talál. Bár mi mindig a szü-

A multheti számban megjelent keresztretjévény megfejtése. Vizszintes sorok: 1. Jöjjön elsején. 13. Eleai iskola. 14. Ger. 15. Hivem. 17. Ybl. 18. Gésa. 20. Ale. 21. Peer Gynt. 23. Söt. 24. Ék. 25. Nak. 26. Allah. 27. Taurisz. 30. Ada. 31. Zsúr. 33. Mno. 34. Után. 35. Tol. 36. Patika. 38. St. 39. Ákos. 41. Rá. 42. Boa. 43. Rákosi Jenő. 44. Kl. — **Függőleges sorok:** 1. Jegypéztár. 2. Ólebek. 3. Jer le. 4. Ja. 5. Ó is. 6. Ni. 7. Esténkint 8. Lk. 9. Soha. 10. Eli (ile). 11. Javaslát. 12. Németh Antal. 16. Előadások. 18. Gyarmati. 19. St. 22. Gnu. 26. Az. 27. Tulok. 28. Ar. 29. Soire. 32. Soká. 34. U. a. 37. Kán. 40. So.

Jutalmazott megfejtők. A keresztretjévény megfejtői közül Tiszay Ildikó, K. és Schön Erzsé, Bp. ötvösművészeti brost, Mocsey Vilmos, Bp. és Rivási József, Sz. ötvösművészeti gyűrűt kaptak; az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek. Görbe János, J. Domány Magda, Bp., Horváth Lajos, K., Alkarcovics Ella, Bp., Váradi Rózsai, E., Herczegh György, Bp., Breuer Károlyné, T., Rózsa Ilonka, M., Katona Alfrédné, H., Jónási Irma, Bp., Schwartzthal Béláné, Sz., Márton Pál, B.

ők pártján vagyunk, mert hiszen egy szülő rendszerint gyermeke javát akarja, ebben az esetben azt kell mondanunk, hallgasson saját észére és ha tényleg komoly, rendes ember a jelöltje, akkor ne habozzék. Nem tudunk olyan nagy fontosságot tulajdonítani az Önök között fennálló valláskülönbségnek, mint az Ön édesanyja. Ha két ember szereti egymást és nyugodt, tiszta életet akarnak élni, akkor közközlökben megtalálják az igazi utat, ami a hithez vezet.

Gyulai asszony (78). Kosmetikai kérdésekre csak megcímzett és felbélyegzett válaszböríték ellenében válaszolunk részletesen.

Jókai regényhős (39). Megismerkedett egy húsz év körüli leánnyal. Nagyon megtetszett magának. Többször találkoztak és ez a tetszés minden találkozás alkalmával csak mélyült, egészen addig, amíg a leány hirtelen, meglepetésszerűen elkezdett ultramodern elveket vallani. Hogy a házasság avult, ügyetlen intézmény, a szerelem tennetöje. A nőknek joguk van éppen olyan szabad életet élni, mint a férfiaknak. Maga irózik az ilyen „felszabadult” nőktől. Mindig a házias, lesütött szemű, „gyakran pipruló” lány volt az ideálja és mégis kétségbeesetten tapasztalja saját magán, hogy már nincs menekvés, fülíg beleszeretett ebbe a lányba. És egészen furcsa ez a szerelem. Az agya, a lelke teljes mértékben tiltakozik a szerelem ellen, de valami különös hatalom mégis a lányhoz kergeti. Szeretne szabadulni ettől az érzéstől, de nem tud.

Ne higgye, hogy ilyen még nem volt! Az élet szereti az ilyen tréfákat! Ez az a bizonyos „sorsirónia.” Nagyon gyakran esik bele az ember az elképzelése, a meggyőződése ellenkezőjébe. De legtöbbször aztán éppen olyan váratlanul talpra is áll az esés után. Olyan gyors lefolyásúak ezek a dolgok, mint egy nyári zivatar. Persze, vannak ezen a téren is kivételek. De reméljük, hogy a maga esete nem tartozik a kivételes esetek közé. Ne fogja fel túlságosan nehézkesen a dolgot. Igyekezze maga is olyan könnyedén viselkedni a nővel szemben, mint amilyen könnyedén viselkedik ő az élettel szemben. Mindig a nő adja meg a hangot. Ezt a hangot aztán — ha érdemesnek tartja — át kell vennie a férfinak. Ha a megütött hang könnyed volt, folytassa maga is könnyedén tovább. Nem adunk többet pár hónapnál és maga már emlékezni sem fog erre a szerelemre. Mert igazi a szerelem csak akkor lehet, ha a nő és férfi szellemi, lelki téren is találkozik egymással. Hiszen ebben különbözünk szerelmileg az állatoktól.

Varsói „betű” (40). Nincs oka az idegeségre. Persze, hogy szereti.

J. Ferenc (597). Helyzete valóban nem

irigylésreméltó. Meg szeretne nőszülni, de nem tud szabadulni egy régi ismerősétől, aki rendkívül féltékeny és görcsösen ragaszkodik magához. Hiába magyarázza neki, hogy mindenféle szerelemnek vége szokott lenni; hiába mondja meg neki, hogy maga már mást szeret és azt el akarja venni — nem akar tudomást venni róla. Hallani sem akar szakításról. Bizony egy szerelmet nem lehet mindig úgy kettészakítani, mint a cérnaszálat. Nem lehet minden nőnek barátságos teázás közben kifejeteni, hogy eddig nagyon szép volt... köszönöm, de most már úgy érzem, odatehetjük a pontot... Aztán kihörpíteni még az utolsó csepp teát és barátságos kézfogással eltűnni örökre az életéből. Ez bizony nem megy mindig ilyen könnyen és simán. A nők hősieken, keményen, kitartóan tudnak harcolni egy férfiert; tudnak küzdeni érte, de nem tudják hősieken elveszteni a csatát. Ahhoz már nem elég erősek. Ezt meg kell értenie. Idő kell mindenhez és türelem. Ő addig, míg nála még tart a szerelem, nem fog belenyugodni abba, hogy magánál már elmúlt. Maga itt csak egyet tehet. Próbáljon úgy viselkedni, hogy ő mennél sürgősebben ábránduljon ki magából. És ha még ez sem használna, mondja meg neki, hogy: kérem, ma lát utoljára! Elvégre abba bele kell nyugodni, hogy minden elmúlik. Ezzel számolni kell. Minden elmúlik és minden kezdődik újból. Ez törvény. Bölcsesség lenne belenyugodni, de az emberi ösztön azt parancsolja, hogy teljes erőnkkel küzdjünk az elmúlás ellen. Magának pedig be kell látnia, hogy milyen megálatázó, borzalmas lehet ennek a nőnek a helyzete. Évek óta önfeláldozó, hűséges, odaadó magához és maga elvesz egy másikat. Csodálkozik, hogy ebbe nem is olyan könnyű csak úgy belenyugodni?

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:

TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-körforgógépein,

Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:

14—23—39 és 14—23—50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja, mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugyls levágódnék. Ezen szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga. Olvassa el a lapunkban levő hirdetést

DIAGKÖNYVTÁR SZÉKES

KÉT MILLIÁRD EMBER KÉT MILLIÁRD ORVOS

Alig található ember szerte a nagyvilágban, aki ne ajánlott volna még embertársának betegségére valamilyen gyógyszert. A jószándék mindig megvan, de a következmény mégis sok esetben gyászos! Hány ember halálát okozták már hozzá nem értők által ajánlott kuruzslószerrek!

A gyógyítás az orvos hivatása, de a betegségek megelőzése az egyes ember feladata. Tudni kell, mi válik hasznára és mi van ártalmára a szervezetnek, meg kell tanulnia mindenkinek az egészséges életmód szabályait. Ennek a célnak szolgálatában áll

Tolnai **ORVOS A CSALÁDBAN** című ötkötetes hatalmas, több mint 1200 oldal terjedelmű könyvsorozata, melynek második kötete is már megjelent.

Az ötkötetes mű szerkesztésében 23 magyar orvostudós vett részt!

Kivonat a könyvsorozat tartalmából: Az egészséges test felépítése, A helyes táplálkozás, Szépségápolás, Sport, Torna, A gyermekágy egészségstana, Csecsemőápolás stb., stb. Az **ORVOSI LEXIKON** kötetekben betűrendben megtalálja az olvasó több ezer betegség részletes leírását, orvosi gyógykezelésének és megelőzésének módját. Ezenkívül ismerteti a **LEXIKON** az összes közkeletű orvosi kifejezések magyarzatát. A második kötet az Abortus—Gyomorfekély címszavakat tartalmazza.

A kitűnő papíron nyomott, félbőrötésű ötkötetes könyvsorozatot nagyon sok fekete és színes műmelléklet és rengeteg szöveggközi kép illusztrálja.

Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve Budapesten 40 pengő, vidéken 42 pengő, mely havi 2 pengős részletekben is fizethető.

Külföldi olvasóink figyelmébe!

Romániában: Tolnai „Orvos a családba“ c. mű kötetenkénti ára 250 lei. Beszerezhető: Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Jugoszláviában: Tolnai „Orvos a családba“ c. könyvsorozat (öt kötet) ára 480 dinár, mely havi 40 dináros részletekben is fizethető. Főelárusító: Centralna Knjizara, Subotica Strossmajerova ul. 11.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsónkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a Tolnai Nyomdai Müintézet és Kiadóvállalat R. T. Bpest, VII, Dohány u. 12. útján Tolnai: **ORVOS A CSALÁDBAN** című művet öt díszes félbőrötésű kötetben, bérmentve, Budapesten 40.—

vidéken 42.— aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvétel napjától kezdve egymásután következő 2.— pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát a Tolnai Nyomdai Müintézet fenntartja magának. Bármely részlet be nem tartása esetén is a hátralék teljes összege esedékessé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása a Tolnai Nyomdai Müintézet megítélésétől függ.

Tudomásul veszem, hogy a mű első és második kötetét a megrendeléskor, a további köteteket pedig fokozatosan 1937 augusztus végéig bezárólag szállítják.

Kelt _____ 193_____ hó _____ n.

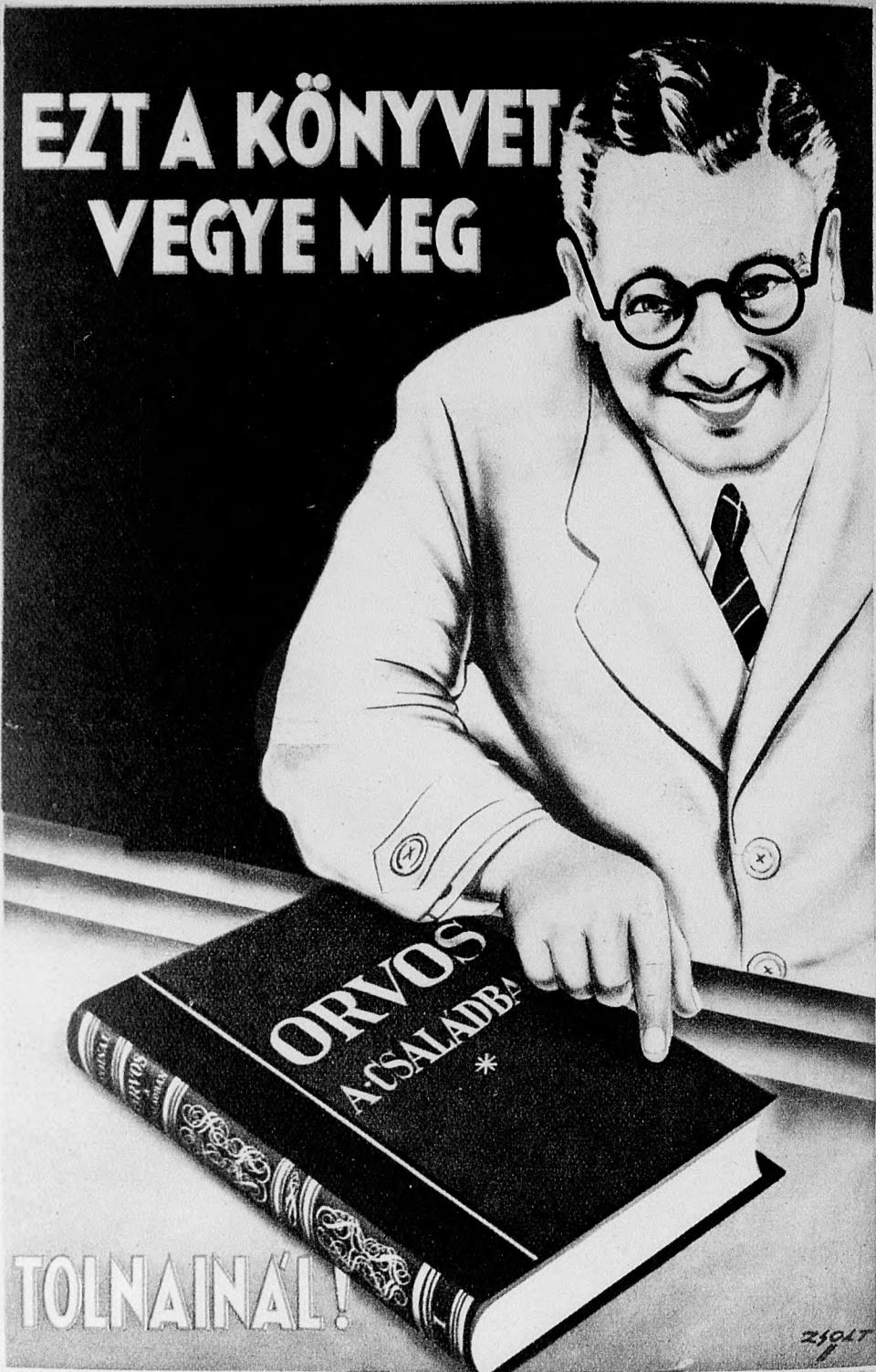
_____ A megrendelő aláírása.

_____ pontos cím.

_____ foglalkozása.

Tolnai Nyomdai Müintézet és Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

**EZT A KÖNYVET
VEGYE MEG**

TOLNAINÁL!

250LT

20
ALLÉP

RAL
FEBRUAR